

Naturhistorisk Tidsskrift.

Kvartal der I

Udgivet

af

Henrik Krogher.

Anden Nættes første Bind.

"*Hν ἐλαχες Σπάρταν κόσμει.*

Kjøbenhavn.

Forlagt af Universitetsboghandler C. A. Reihel.

Trykt i Pianco Lunos Bogtrykkeri.

1844—1845.

Verum illud semper inculcandum est, hoc, quod paratur, horreum esse tantummodo et promtuarium rerum, in quo non manendum aut habitandum sit cum voluptate, sed eo descendendum, prout res postulat, cum aliquid ad usum sumendum est.

*Baconis Aphorismus tertius de conscienda
historia naturali.*

Indhold af den nye Nørkkes første Bind.

	Side.
P. C. Petersen: det sydvestlige Sjællands Vegetation	1.
J. C. Schiødt: Forhandlinger i det skandinaviske entomologiske Selskab	16.
H. Mathiesen: Uddrag af Darwin's Rejseundersøgelser. I. Over de klimatiske Forhold i det sydlige Amerika	71.
Henrik Krøyer: Bidrag til Kundskab om Pyknogoniderne eller Søspindlerne (hertil Tab. I)	90.
H. Mathiesen: Uddrag af Darwin's Rejseundersøgelser. II. Over Rullestenenes Phænomen, fornemmelig ifølge Jagt- tagelser over Gletschernes og Drib-Jsens Virksomhed i det sydlige Amerika.....	140.
A. W. Malm: Ornithologiske bidrag till Skandinaviss fauna, sam- lade i det Nordligaste Skandinavien från den 24. Jan. 1841 till den 26. Juli 1842.....	180.
Henrik Krøyer: ichthyologiske Bidrag	213.
1. Oplegnathus fasciatus	213
2. Agriopus alboguttatus	224.
3. Carelophus Strömi	227.
4. Aspidophorus niger	238.
5. Aspidophorus decagonus	243.
6. Aspidophorus spinosissimus	250.
7. Icelus hamatus.....	253.
8. Caracanthus typicus	264.
9. Om de nordiske Arter af Slægten <i>Sebastes</i> fareinologiske Bidrag (hertil Tab. II og III) ..	268.
— —	283.
1. Podalirius typicus	283.
2. Orchestia grandicornis	292.
3. Orchestia nidrosiensis	299.
4. Orchestia platensis.....	304.
5. Talitrus tripudians	311.
6. Gammarus anisochir	317.
7. Aora typica	328.
8. Amphithoe femorata	335.

	Side.
E. Stæger: Beskrivelse af Grønlands Antliater.....	346.
J. C. Schisdtæ: om Slægten Micalymma (hertil Tab. IV) ...	370.
— om Ptiliernes Plads i Systemet, tilligemed nogle Antydninger om Klavikornernes Systematik.....	380.
A. Drøsted: Fortegnelse over Dyr, samlede ved Drøbak (hertil Tab. V)	400.
Joh. Lange: Bemærkninger om Vegetationen paa Lolland og Falster	428.
Henrik Krøyer: farcinologiske Bidrag (Fortsættelse); hertil Tab.	
VI og VII.	
9. <i>Pasiphæe tarda</i> Kr.	453.
10. <i>Pandalus borealis</i> Kr.	461.
11. <i>Myto Gaimardii</i> Kr.	470.
12. <i>Ægina (?) longispina</i> Kr.	476.
13. <i>Siphonoecetes typicus</i> Kr.	481.
14. <i>Glauconome leucopis</i> Kr.	491.
15. <i>Eusirus cuspidatus</i> Kr.	501.
16. <i>Dulichia spinosissima</i> Kr.	512.
17. <i>Stegocephalus inflatus</i> Kr.	522.
18. <i>Pontoporeia femorata</i> Kr.	530.
19. <i>Leucothoe glacialis</i> Kr.	539.
20. <i>Leucothoe clypeata</i> Kr.	545.
21. <i>Phoxus Holbölli</i> Kr.	551.
22. <i>Phoxus plumosus</i> Kr.	563.
23. <i>Anonyx Ampulla</i> Ph.	578.
24. <i>Anonyx Vahlii</i> Kr.	599.
25. <i>Anonyx gulosus</i> Kr.	611.
26. <i>Anonyx litoralis</i> Kr.	621.
— — ichthyologiske Bidrag (Fortsættelse).	
10. <i>Ceratias Holbölli</i>	639.
Efterretninger om den Skandinavisk-botaniske Bytteforenings danske Afdeling	650.

Karcinologiske Bidrag

af

Henrik Krogh.

(Fortsættelse.)

Pasiphae tarda. Kr.*)

Denne nye nordiske Art afviger fra Slægtskarakteren, saaledes som den hos Milne-Edwards findes udtrykt, deri, at 1. Nygskjoldet omrent er lige saa bredt fortil som bag; 2. de indre Toleres Skæft stærkt; 3. Brystfodders Palpe af samme Beskaffenhed og ligesaa stærkt ciliert som de yderste Kjæbefodders; 4. tredie Fodpar traaddannet (althaa ikke nataoire**); 5. første Par Bugfodder, ligesom de følgende,

*) Savigny, Begrunderen af nærværende Slægt, og efter ham flere skrive Pasiphæa: en Skrivemaade, der vel kun kan betragtes som en Skrifteejl, eller en ved Uopmærksomhed opstaatet Fordrejning af et mythologisk Navn, og derfor næppe synes rigt at burde bevares.

**) Efter Desmarest ere de tre sidste Fodpar allesammen næsten børstdannede (presque capillaires ou sétacés), hvilket heller ikke passer paa nærværende Art.

bærer to Par Svommeplader, hvorvel rigtignok den bageste eller inderste er meget mindre end den forreste eller yderste; 6. Bugfodernes Svommeplader ere af Middelstørrelse, ikke smaa; 7. syvende Bugring ikke er fort og triangulær men langstrakt (ligesaa lang som sjette Bugring), mod Enden forholdsvis temmelig bred og dybt indsaaren, saa at to afruadede Endeflige opstaae.

De angivne Alsvigelser fra Slægtskarakteren maa naturligvis antages forfuldkommen tilstrækkelige til at adfille den nærværende Art fra de tre af Milne-Edwards anførte. Blandt disse synes den dog at staae nær til Pas. Savigny, da det om denne hos M. E. fremhævede passer, kun at hos den nordiske Art Pandehornet rager lidt frem foran Rygssjoldets forreste Rand, og at andet Hodpar paa nederste Rand af tredie Led er væbnet med et Dusin Torne eller flere.

De eneste to Individér, jeg hidtil har seet af denne Art*), havde begge en Længde af mere end 4 Tommer, og dette Dyr hører saaledes til de anseligste blandt det grønlandske Hav's Kræbssdyr. Man maa derfor undre sig over, at det først saa sent er blevet iagttaget (vertil sigter Artsnavnet.)

Farven hos de i Spiritus opbevarede Individér er lyst brunligt-gul, som det synes med Spor til Marmorering.

Rygssjoldet, hvis Længde udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af Total-længden eller Halvdelen af Bagkroppens Længde, er meget stærkt sammentrykket, omtrent dobbelt saa højt som bredt, kun tiltagende meget lidt i Brede bagtil**). Dets bageste Rand er mod Midten temmelig dybt halvmaanesformigt indsaaren, eller

*) Nedsendte fra det sydlige Grønland af Pastor Jørgensen i Aaret 1812.

**) Hos det ene Individ kan ingen Tilstagen i Tykkelse bagtil spores; hos det andet er den derimod noget tydeligere.

danner en Bugt. Langs Rygfladen fremtræder en sharp men glat Kjol, som næsten kan forfolges til Rygskjoldets bageste Rand, og fortil danner et lille, tilspidsset og stærkt sammentrykket Pandehorn, der, som alt bemærket, rager lidt frem foran Rygskjoldets forreste Rand *). Paa hver Side af Rygskjoldet, meget nærmere dets nederste Rand end Rygkølen, fremtræder ogsaa et Slags Kjol, dog uregelmæssig og noget krummet; den kan imidlertid ikke med Tydelighed forfolges hverken til Rygskjoldets bageste eller forreste Rand. Rygskjoldets forreste Rand viser paa Midten under Pandehornet en vinkeldannet, dog afrundet, Flig eller Fremragning; umiddelbart paa Siderne af denne følge de halvmaanesformige Indsnit for Djnene, hvis yderste Vinkel danner en kjendelig Fremragning; efter denne Vinkel folger atter en lille afrundet Fremragning, dernæst længer mod Siderne en lille Torn og endeligen endnu længer udad en lille Fremragning, hvilken sidste betegner Sammenstodet af Rygskjoldets forreste og nederste Rand.

Djnene ere af middelmaadig Længde og Tykkelse, og have Kolleform.

De øverste Føleres Skaf er af temmelig stærk Bygning, mere end dobbelt saa langt som Djestikken; dets udhulede første Led det længste, andet det korteste; den Torn eller det Bedhæng, som fremtræder paa ydre Side af første Led, naaer netop til Enden af dette, er stærkt sammentrykket, og viser Tilnærmelse til Lancetform. Forrigt er Skafet ikke væbnet med Torne. Svøberne meget lange, den ydre dog længer end den indre; den ydre udmærker sig endvidere derved, at den ved Roden er fladtrykket, temmelig bred, gradevis aftagende. Begge Svøbernes Ind-

*) Hos det ene Individ visse Kjolen foires et Indsnit, hvorved lige-som to Pukler dannedes; men dette Forhold synes foranlediget ved en tilfældig Beskadigelse.

deling i Led er saa u tydelig, at den let kan undgaae Op mærksomheden, og at en temmelig stærk Lupe behoves, for nojagtigt at erkjende den.

De nederste Foleres Skæft er kortere end de øverstes Skæft, Svøben derimod meget længere end disse Svøbe. Skæftets første Led er væbnet med to Torné, en i Enden af den nederste og en i Enden af den yderste Rand; de følgende Led vise ingen Torné, og astage stært i Tykkelse, især de to sidste, saa at de næsten fremstille en Kegle; femte Led meget lille. Det bladdannede Bedhæng stort (længere end de øverste Foleres Skæft), langstrakt ovalt (mere end tre Gange saa langt som bredt), i Enden afrundet, uden Torné, men med lange Haar langs den indre Rand, og med to tydeligt fremtrædende Nibber paa Overfladen, den ene tæt ved og langsmed den indre Rand, den anden omtrent langs Midten.

Kindbakkerne sorte men meget brede og stærke, mod Enden noget øreformigt udvidede og væbnede med en halv Snees brune stærke Tænder, der astage i Sterrelse nedest, saa at de nederste eller bageste efterhaanden blive meget smaa.

Overlæben har en triangulær Form; Underlæben er dybt kloset, med tilspidsede, inddræmmede Flige.

Første Kjæbepars nederste eller bageste Blad (den egentlige Kjæbe) er fort, bredt, øgdannet, i Enden væbnet med nogle sorte Torné (fire eller fem). Det mellemste Blad eller Palpen er stor, øredannet, langs den inderste Rand væbnet med tolv, for største Delen meget store og stærke, lidt krumme Torné. Det yderste Blad eller Svøben er langstrakt øgdannet, paa den indre Rand mod Enden forsynet med fire, temmelig lange, tætsiddende Borster.

Andet Kjæbepar synes blot at bestaae af Palpe og Svøbe, hvorimod det egentlige Kjæbeblad bliver rudimentært, eller ikke fremtræder assondret. Palpen er i Enden afrundet,

væbnet med fire Borster. Svøben i begge Enden afrundet, dog forneden bredere og lidt opsvulmet.

Første Par Kjæbefodder har ingen affondret Kjæbedeel, men denne betegnes blot ved adskillige Borster. Palpen er meget lille, væbnet med to Borster i Enden. Svøben stor, i Enden folledannet, forneden uddraget til en Spids, der synes at fremstille en rudimentær Gjælle.

Andet Par Kjæbefodder bestaaer blot af en langstrakt, tynd dog stærktbygget, femleddet Kjæbedeel; første og andet Led indbyrdes omtrent af lige Længde, liniedannede; tredie Led meget kort (det korteste dog kun lidt kortere end femte), triangulært; fjerde Led i Længde omtrent midt imellem tredie og femte; dette sidste ovalt, stærkt væbnet med Terne i Enden og paa den ydre Rand; fjerde Led har mange lange Borster paa den ydre Rand, andet Led paa den indre; første og tredie Led vise kun ganske enkelte Borster.

Tredie Par Kjæbefodder har næsten lige Længde med Nygskjoldet, og rager frem foran de nederste Føleres blad-dannede Bedhæng. Dets Bygning er temmelig spæd, især hvad de to sidste Led angaaer; det indbyrdes Længdeforhold af dets fire Led kan omtrent udtrykkes saaledes: $1 + 7 + 3 + 5$. Fjerde Led liniedannet, rundtom væbnet med korte Borster. Paa den ydre Side af andet Led mod Noden udgaaer en tynd, tilspidset eller pyramidalsk Palpe, som i Længde overgaaer andet Led lidt, og omtrent naaer med Spidsen til Midten af tredie Led.

Første Godpar overgaaer de sidste Kjæbefodder temmelig betydeligt i Længde. Det indbyrdes Længdeforhold af Leddene er omtrent følgende: $1 + 3 + 2 + 7 + 2 + 8\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2}$. Andet Led er meget straat affkaaret i Enden, hvorved opstaar en forneden fremragende Spids; fjerde Led, som forholdsvis er temmelig tyndt, stærkt sammentrykket og næsten liniedannet (dog

paa Midten lidt tyndere og i begge Enden lidt udvidet), har langs den nederste Rand fem tydelige og stærke Torné foruden endeel meget smaa. Femte Led eller Haandrodén, som næsten fremstiller en omvendt Pyramide, er i Enden væbnet med tre Torné, en større foroven og to mindre forneden. Haanden meget langstrakt, med temmelig stor Tilnærmelse til den cylindriske Form; Palmen længer end Fingrene (de forholde sig indbyrdes omtrent som 5 til 3); de sidste meget tynde, i Enden sterkt krummede (især den bevægelige Finger), langs den indre Rand væbnede med en Mængde særdeles fine og tætstillede Saugtænder.

Andet Fodpar endeel længer end første (omtrent $\frac{1}{5}$), men i Hovedsagen af samme Form. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $1\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2} + 2 + 9 + 2 + 10\frac{1}{2} + 5\frac{1}{2}$. Andet Led viser paa den nederste Rand mod Enden tre Torné; fjerde Led er langs den nederste Rand væbnet med tolv store Torné, og har en fuldkommere Linieform end samme Led hos første Fodpar; femte Led er vel i Enden væbnet med tre Torné, men de to af disse ere anbragte foroven, den tredie forneden, og denne sidste overgaaer i Størrelse langt de to øverste. Haandens Palme aftager temmelig sterk i Tykkelse mod Enden, og overgaaer ikke Fingrene i Længde, eller dog kun meget ubetydeligt. Fingrene synes at være noget mindre sterkt krummede i Enden end paa første Fodpar.

Tredie Fodpar staar i Længde tilbage for første Fodpar, men overgaaer derimod de yderste Kjæbefodder lidt. Formen ganske børsteagtig. Leddenes indbyrdes Længdeforhold kan ansættes saaledes: $\frac{1}{2} + 2 + 2\frac{1}{2} + 10 + \frac{1}{2} + 2 + 2^*$).

*) Adskillelsen mellem de to sidste Led er paa Grund af deres Tyndhed saa utydelig, at det kan synes tvivlsomt, om de virkelig bør betrages som to særskilte Led.

Første Led bliver hos dette Fodpar, ligesom hos de to følgende, ganske rudimentært; andet Led er forholdsvis meget stærkt; de følgende derimod overmaade tynde, gradevis aftagende i Tykkelse indbyrdes, men meget pludseligt med Hensyn til andet Led. Haar eller Torne bemærkes ikke paa dette Fodpar.

Fjerde Fodpar, det korte, kun halvt saa langt som tredie, kan, skjønt liniedannet, dog siges at være af stærk Bygning i Sammenligning med tredie Fodpar. Leddernes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} + 3 + 1 + 2 + \frac{2}{3}$. Næstsidste Led danner et Slags Vorste eller Karde, idet det paa hele den nedre Flade er tæt besat med stive Haar. Sidste Led, som har en langstrakt-oval Form, er langs den ydre Rand og i Enden væbnet med næsten torneagtige Børster, som efterhaanden tiltage i Længde fra Leddets Nod til dets Spidse; den indre Rand er ganske uden Børster, og dette er ogsaa tilfældet med Fodparrets øvrige Led.

Æmte Fodpar, som i Længde staaer ubetydeligt tilbage for de yderste Kjæbefødder, er af stærkere Bygning end fjerde. Leddernes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $\frac{1}{2} + 1 + 2 + 5 + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2}$. Formen temmelig liniedannet, eller efterhaanden kun ubetydeligt aftagende i Tykkelse. Sidste Led langstrakt-ovalt, fladtrykket, rigeligt forsynet med lange Børster paa den ydre Rand og i Enden, derimod med færre meget korte Børster paa den indre Rand; fjerde, æmte og sjette Led uden Børster.

Alle Fodparrene ere forsynede med en, fra andet Led udgaaende, Palpe, der i Form og Bestaffenhed stemmer med den paa de yderste Kjæbefødder anbragte. Kun ere Fodernes Palper korte, og aftage gradevis i Længde, saa at den til æmte Fodpar fastede altsaa er den korte.

Gjællernes Antal er otte Par, idet næmlig af de sex Gjæller, der danne Rækken, den anden og tredie ere dobbelte, eller forneden forsynede hver med en mindre Bi-Gjælle, der

i Form afviger noget fra d øvrige Gjæller. Medens næmlig disse, der, med Undtagelse af den sjette, ere meget langstrakte og smalle, foroven gradevis tilspidses, ere hine ligesom foroven afstumpede, dog saaledes, at en lille Spids fremtræder bagest fra den afstumpede Rand. Anden og tredie Gjælle ere de længste, sjette den korteste, men forholdsvis bred, fremadhojet og af Halvmaaneform. Af de supplementære Gjæller er den bageste meget mindre end den forreste.

Sternum er i hele Længden aldeles liniedannet.

Bagkroppen viser sig langs Ryggens Middellinie forsynet med en meget tydeligt fremtrædende Kæl. Første Ring den korteste, anden og femte endel længere, inddyrdes omtrent lige lange; dernæst voxe tredie, fjerde, sjette og syvende gradevis i Længde. De fem første Ringe ere paa Siderne forneden temmelig lige afskaarne og uden Spor til Torn; sjette Rings bageste Rand viser adskillige Indsnit og fremragende Flige, af hvilke den overste paa hver Side fremtræder som en lille Torn. Mellemste Hale ved hæng er langstrakt og smalt; dets største Brede (2'') indeholdes mere end fire Gange i dets Længde, og dets ringeste Brede (i Enden) udgør Halvdelen af dets største Brede; Formen er altsaa ingenlunde triangulær; dets Nyglade viser langs Midten en Fure eller Kanal; Enden er dybt indskaaren til en skarp Vinkel, hvorved to afrundede Flige opstaae, hvis indre Rand er tæt væbnet med endel stærke Torn.

Bugfodderne ere af middelmaadig Længde, tiltagende i Størrelse fra første til tredie Par (dog kun i ringe Grad), og derpaa atter aftagende.

Første Par Bugfodder er vel forsynet med en meget tydelig indre Svommeplade, men denne er dog, sammenlignet med den ydre, kun lille, og kan altsaa, ved en hurtig Betragtning, let oversees. Den indre Svommeplades Vedhæng er

ligeledes meget lidet og kun lidt affondret fra Pladen, men dog i Enden forsynet med en Mængde Krøller*).

Hos de følgende Bugfodder ere begge Svømmeplader næsten lige store og den indres Vedhæng ogsaa i en betydelig Grad udviklet.

Pandalus borealis Kr.

Kroyer: Grønlands Amphipoder S. 88: Pandalus Narwal?

Naturhistorisk Tidskrift II, 251: Pandalus borealis.

Farven af denne Art i dens levende Tilstand er mig ubehjændt; i Spiritus er den gul, ofte stærkt sjældet og marmoreret med Brunt.

Formen er i en temmelig paafaldende Grad langstrakt og tynd. Den største Højde (over tredie Bugring) indeholdes syv til otte Gange, den største Tykkelse (over Rygskjoldet) ni til ti Gange, eller mere, i Totalcængden.

Pandehornet overgaer vel i Længde Rygskjoldet, dog ikke i nogen betydelig Grad. Den Kjol, hvormed det fortsætter sig langs Rygskjoldets Overflade, kan forfolges til henimod Midten af dette. Formen af Hornet er meget smal eller næsten liniedannet (uden nogen betydelig Udvidelse mod Noden forneden), og det bojer sig kun svagt i Bejret. Den øverste Rand har jeg fundet væbnet med tretten til femten meget smaa Tænder (idet mindste fire af disse ere dog anbragte paa Rygskjoldet), der uden Afbrydelse eller stort Mellemrum naae til henimod Spidsen af Hornet**), hvilken ikke, som hos

*) Krøllerne fortjene dog ikke her dette Navn, men ere Redskaber af Form som Paddehatte.

**) Af min tidligere Angivelse i Naturhistorisk Tidskrift sees, at ogsaa 16 til 19 Tænder forekomme; men blandt de Exemplarer, jeg nu har for haig, naae intet disse Tal.

P. annulicornis, er udrandet; den nederste Rand har fire til otte små Tænder*).

Nygsthjoldets forreste Rand er væbnet med to Par Tærne; det ene Par, som fremtræder fra den yderste Øjevinkel, er stort, stærkt, meget spidst; det andet Par derimod, som er anbragt paa Grændsen af Nygsthjoldets forreste og nederste Rand, er meget lille.

Djet er kun forsynet med en kort Stilk, men udmarkes sig ved en meget betydelig Tykkelse. Istedetfor at Djekuglen hos *P. annulicornis* nærmer sig til det Kuglerunde, og viser ligestør Højde og Brededimension, hvorimod begge disse overtræffes kendetegnet af Længdedimensionen: saa er her Djekuglen noget fladtrykket, saa at Breden ikke blot overgaaer Højden, men ogsaa Længden (Djestilken fraregnet), eller idemindste er ligesaa stor som denne sidste. Dette er et af de lettest opfattelige Skjælnemærker mellem de to nordiske Pandalusarter.

De øverste Tælerne have ingen betydelig Længde, og næae med deres Svøber ikke meget langt frem foran Pandehornets Spidse. Skafsets andet og tredie Led ere tilsammen kortere end første Led, og vise ingen Spor til Torne. Skjællet paa den ydre Side af Grundleddet er, ligesom hos *P. annuli-*

*) Fem af de undersøgte Individer, hos hvilke Pandehornet var heelt (oftest træffes det mere eller mindre beskæriget), viste følgende Hophold: $\frac{1}{8}^3$, $\frac{1}{8}^4$, $\frac{1}{5}^3$, $\frac{1}{6}^5$, $\frac{1}{6}^5$. Blandt tyve Individer af *Pandalus annulicornis*, som jeg har undersøgt nærmere i denne Henseende, havde tretten paa Pandehornets øverste Rand ti Tænder, fem Individer elleve Tænder og to derimod fun ni. Paa den nederste Rand viste femten Individer fem Tænder, de øvrige sex Tænder. Milne-Edwards angiver, at *P. annulicornis* har 7 til 8 Tænder paa Pandehornets nederste Rand; men denne Angivelse kan altsaa, efter min ovenstaende Erfaring, ikke tillægges Allmængelighed, og fortjener maaßsee med Hensyn til den fraenste Kyst en yderligere Prævelse.

cornis, fort (fortere end Grundledets halve Længde), bredt, meget tyndt, men udmaærker sig hos nærværende Art ved den i Enden mere afrundede Form. Af Svøberne er den ydre meget tykkere end den indre (dog gradevis astagende, uden at danne nogen særligt Noddeel), den indre derimod længer.

De nederste Føleres Skaft er af Længde som de øverstes og iovrigt af sædvanlig Bestaffenhd. Det bladdannede Vedhæng meget langt, og tillige meget smalt, da den indre Rand kun er konvex i ringe Grad*). Den ydre Rand ender paa sædvanlig Maade med en Torn.

Kindbækkenne af middelmaadig Størrelse og Styrke. Af den øverste Greens sex Tænder er den øverste og nederste de største**), de mellemliggende meget mindre, indbyrdes omtrent lige store. Den nederste Greens hornagtige Tyggefblade fremstiller Halvdelen af en Oval; dens tre stærke Tænder ere indbyrdes omtrent af lige Størrelse. Den plumpe, treleddede Palpes forte-Grundled er bredt (størkt udvidet paa den ydre eller ovre Side); sidste Led, der omtrent har lige Længde med de to foregaaende tilsammantagne, er af oval, i Enden bredt afrundet Form; alle Leddene rigeligt borstevæbnede.

Første Par Kjæber har intet Mærkeligt i sin Form.

Andet Kjæbepar udmaærker sig ved Tilspidsningen af Svøbens nederste Deel, og ved Længden af de Vørster eller Haar, hvormed den er forsynet.

Første Par Kjæbesødder viser omtrent samme Form og Bestaffenhed som hos Slægten Hippolyte.

*) Længden overgaaer den største Brede mere end fire Gange, medens hos *P. annulicornis* Breden kun indeholdes lidt mere end tre Gange i Længden.

**) Hos *P. annulicornis* har jeg kun fundet fire Tænder paa den øverste Green af Kindbækken. Iovrigt stemme Munddelene hos denne Art ganske overeens med samme hos *P. borealis*.

Undet Par Kjæbefødder nærmest sig ogsaa særdeles meget til denne Slægts Form. Svøben er ægdannet; Gjællen temmelig stor (næsten af samme Størrelse som Svøben), deelt i to Flige, af hvilke den øverste er størst, og bestaaer af henimod en Snees Blade, den nederste derimod kun af fem eller sex.

De yderste Kjæbefødder, som ikke næar til Enden af de nederste Foleres bladdannede Bedhæng*), ere af langstrakt, temmelig tynd, noget tilspidset Form, og sterkt forsynede med Borster paa alle Leddene. Det indbyrdes Forhold af disse Længde er: $1 + 8 + 3\frac{1}{2} + 5$. Palpe manglende disse Kjæbefødder; derimod er paa første Ledes ydre Side anbragt en lille, lige bagudrettet Svøbe (omtrent af lige Længde med Leddet, hvortil den er hæftet, eller dog kun ganske lidt længer). Denne er omtrent af Form som hos Slægten Hippolyte, noget liniedannet, i Enden smallere og opadkrummet, for neden i hele Længden temmelig tæt besat med lange Haar. Tæt bag denne Svøbe ere to meget smaa Gjæller af rundagtig, dog noget uregelmæssig, Form anbragte.

Første Fodpar er ganske ubetydeligt kortere end de yderste Kjæbefødder**) og tillige af endnu svagere og mere tilspidset Form. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $1 + 1 + 3 + 5\frac{1}{2} + 5 + 3$. Undet og tredie Led meget straat afstaarne i Enden; de to følgende lige afstaarne; fjette Led dolkformigt; Leddene alle rigeligt forsynede med Borster langs den indre Side; kun Spidsen eller sidste Halvdeel af fjette Led nogzen.

*) Hos *P. annulicornis* næar derimod deres Spidse Enden af de yderste Foleres bladdannede Bedhæng.

**) Hos *P. annulicornis* har jeg fundet dem idetmindste ligesaa lange, eller vel endog lidt længer, end de yderste Kjæbefødder.

Fodderne af andet Fodpar ere indbyrdes af forstjællig Form og Længde: den højre Fod er næmlig betydeligt kortere, men (skjønt tynd og liniedannet) af meget stærkere Bygning end den venstre*). Leddenes indbyrdes Længdeforhold hos den venstre Fod fandt jeg: $1 + 1 + 7 + 6 + 12 + 1 + \frac{1}{2}$; hos den højre: $1 + 1 + 6 + 3\frac{1}{2} + 8 + 2 + \frac{2}{3}$. Haanden paa den højre, kortere Fod er altsaa dobbelt saa lang (ikke relativt men absolut) som paa den længere venstre Fod. Denne sidstes femte Led er deelt (noget skråat) i et meget belydeligt Antal Smaaled (over 50 hos et lille Individ), hvilke dog først kunne tælles med Bestemthed, naar Foden er torret. Ogsaa fjerde Led er fint ledet, dog saa uthydeligt, at selv efter Toringen en sterk Lupe er nødvendig for at forvisse sig derom. Højre Fods femte Led tæller kun omtrent halvt saa mange Smaaled som venstres, og fjerde Led har jeg slet ikke fundet deelt i Smaaled. Det sidste af Smaaleddene paa begge Fodder overgaar de foregaaende meget i Længde, og danner lige som en Haandrod. Haandens bevægelige Finger er meget kortere end Palmen (ikke stort mere end halvt saa lang). Til Haar eller Borster viser dette Fodpar kun meget ubetydelige Spor**).

*) I Tabellen over Udmaalingerne (See nedenfor) er dette Forhold udtrykt som en Brøk, hvor Tælleren angiver Længden af højre, Navnneren af venstre Fodpar. — Des marest optog Ulligheden af andet Fodpar med Ret i Slægtsskarakteren (pieds de la seconde paire . . inégaux entre eux. Consid. pag. 219), dog uden nærmere at bestemme Bestaffenheten af denne Ullighed; Milne-Edwards forbigaar den derimod ganske, jeg ved ikke hvorfor. Dette Forhold fortjener vistnok saa meget hellere at benyttes ved Slægtens Begrænsning, som det fremträder med en vis Regelmaessighed, idet det hos alle de bekjendte Arter er den venstre Fod, som er den længste, den højre, som er den sterkeste.

**) Hos Pandanus annulicornis er andet Fodpar forholdsvis endeel længer end hos *P. borealis*. Den højre Fod er næmlig Naturhistorisk Tidsskrift, ny Nætte. I.

Tredie Fodpar er, ligesom de to følgende, af langstrakt og temmelig svag Bygning*). I Længde staaer det tilbage for andet Fodpars venstre Fod, men overgaar den højre, ligesom ogsaa i betydelig Grad første Fodpar og de yderste Kjæbefodder. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $2 + 1 + 2 + 9 + 3\frac{1}{2} + 6\frac{1}{2} + 2$. Andet og tredie Led meget straat afstaarne; fjerde Led forsynet med en Række Torné (jeg har talt syv store og tydelige foruden endel smaa) langs den ydre Rand; femte Led væbnet med tre store Torné paa den ydre Rand; sjette Led viser især Torné paa den nedre Rand; syvende Led eller Kloen er lang, krum, temmelig tynd, paa den nedre Rand mod Noden væbnet med otte starke Torné**).

Fjerde Fodpar er ganske ubetydeligt kortere end tredie, men omtrent af samme Bygning og Bestaffenhed. Sjette Led bliver ubetydeligt længer og tyndere, første og femte derimod noget kortere.

Hemte Fodpar er atter ubetydeligt kortere end fjerde. Her bliver det temmelig stærkt isjnesfaldende, at sjette Led har tiltaget i Længde men aftaget i Tykkelse. Førrigt er Bygningen omtrent som hos foregaaende Fodpar.

Bed Noden af hvært af de fire første Fodpar findes en Svøbe, der i Størrelse og Form næsten stemmer med den

næsten lige saa lang som Rygsholdet med Pandehorn, den venstre meget længer end Bagkroppen; hos P. borealis er derimod den højre temmelig meget kortere end Rygsholdet, den venstre end Bagkroppen.

*) Meget svagere end hos *P. annulicornis*.

**) Hos *P. annulicornis* er Kloen forholdsvis kortere men meget stærke, og jeg har kun fundet den væbnet med sex Torné paa den nederste Rand. Dette Forhold gjælder ogsaa de to følgende Fodpar.

ovenfor ved de yderste Kjæbefodder omtalte*). Femte Fodpar mangler derimod Svebe**).

Gjællerne, forsaavidt de ere anbragte ved Noden af Brystfodderne, udgjere ni Par, nemlig fem Par egentlige Gjæller og fire Par smaa Bigjæller, som ere fæstede nedenfor og foran første, andet, tredie og fjerde Par af de egentlige Gjæller. De egentlige Gjæller tiltage i Størrelse fra første til sidste, og have en langstrakt oval Form (femte Par halvmaaneformigt); Bigjællerne have derimod en kort, oval, foroven tilspidsset Form, og de to mellemste ere mindre end første og sidste. Naar til disse ni Par lægges de to smaa Gjællepar paa de yderste Kjæbefodder og Gjællerne paa andet Par Kjæbefodder, fremkommer det af Milne-Edwards for Slægten angivne Tal, tolv Par.

Sternum ganske liniedannet.

Bagkroppen, som er endel længer end den halve Totallængde, og altsaa forholdsvis længer end hos *P. annulicornis*, hvor dens Udstrekning omtrent er lig med den halve Totallængde, viser sig derimod mere slank og letbygget end hos denne Art. Første og femte Ring de korteste, indbyrdes omtrent lige lange***); anden Ring dobbelt saa lang som

*) Svoberne tiltage maaesse lidt i Størrelse fra de første til de sidste; ogsaa modificeres Formen lidt. Formen af Svoberne hos *P. annulicornis* er vel kun lidt forskellig fra den hos *P. borealis* fremtrædende. Dog vilde man, i Mangel af andre Skjælnemærker, ogsaa kunne benytte disse Nedskaber til Arternes Adskillelse.

**) Ogsaa dette Forhold, der findes hos de to nordiske Arter, og efter al Rimelighed heller ikke vil savnes hos Middelhavets *P. Narwal*, bør finde Plads i Slægtskarakteren.

***) Det maa erindres, at alle de angivne Langdemaal af Bagkroppens Ringe ere tagne langs Ryggens Middellinie, efter at Bagkroppen er udstrakt til en ret Linie. Hos *P. annulicornis* er fjerde Ring endelig længer end første.

første; første og anden tilsammen omtrent af lige Længde med tredie. Fjerde og femte Ring tilsammen meget kortere end sjette Ring; femte og sjette Ring tilsammen omtrent af lige Længde med Halevedhængen, eller dog kun lidt længer. Anden Ring udvider sig meget betydeligt paa Siderne, og danner saaledes særdeles kjendeligt en Oval efter Længden*). Tredie Ring viser paa Nyggens Middellinie to smaa Torn: den ene noget bag Ringens halve Længde, den anden paa Ringens bageste Rand. Ogsaa fjerde Ring har en meget lille Torn paa Midten af sin bageste Rand. Disse Torn ere ejendommelige for nærværende Art, og gjøre det let at gjenkende den. Femte og sjette Ring ere, i Sammenligning med de tilsvarende hos *P. annulicornis*, tynde og letbyggede, og betinge fornæmmelig Bagfropvens slanke Form. Syvende Ring eller mellemste Halevedhæng er meget smalt og langt, og rager frem over Enden af Sidevedhængene**), naar disses Vorster fraregnes. Dets Siderande har jeg i Regelen fundet væbnede med otte, til ni Par Torn***), foruden de i Enden anbragte to Par, medens *P. annulicornis* i Regelen kun viser fem Par †) foruden de to Par Endetorne. Halens Sidevedhæng omtrent lige lange (det er kun paa Grund af Tilhæftningsmaaden, at det ydre rager lidt frem bag det indre), men det ydre er bredere, mod Enden af den ydre Rand væbnet med en Torn.

Hos første Par Bugfedder er den indre, noget lang-

*) Hos *P. annulicornis* ere anden Rings Sideudvidelser næsten af kredsrund Form.

**) Dette er ikke tilfældet hos *P. annulicornis*.

***) Af ti undersøgte Individer havde fire paa hver Rand ni Torn, to paa den ene Side ni, paa den anden kun otte, et paa den ene Side ti, paa den anden otte; et $\frac{1}{2}$, et otte paa begge Sider, og et endelig kun syv Par.

†) Sjældent sex Par; aldrig flere, saavidt min Erfaring gaaer.

strakt-ovale Svømmeplade ikke halvt saa lang som den ydre, men paa den indre Rand forsynet med et lille Redskab, der viser Spor til Krøller. Hos yngre Individer har jeg fundet dette Redskab i Enden af Svømmepladen.

Hos andet Par Bugfødder ere begge Svømmeplader omtrent lige lange, den indre forsynet med to Bedhæng paa den indre Side mod Noden*).

I Overeensstemmelse med ovenstaaende Beskrivelse kunne de to nordiske Pandalus-Arter omtrent diagnostres paa følgende Maade.

Pandalus borealis Kr.

Corpus elongatus compressiusque. Rostrum frontale parum recurvum, infraque ad basin parum modo dilatum, apice acutissimo non emarginato, dentibus marginis superioris 13—17 æquajiter ferme distributis, dentibus marginis inferioris 5—8 minutis. Oculi permagni, depressiusculi, transversaliter elliptici. Annulus abdominis tertius duobus armatus aculeis dorsalibus (altero post medium annuli longitudinem retro prominente, altero ex margine posteriori); annulus quartus unico instructus aculeo marginis posterioris; annulus sextus elongatus, gracilisque; appendix caudalis octo vel novem vulgo armata paribus aculeorum marginalibus. Ramus mandibulæ anterior dentibus sex. Pes secundi paris dexter cephalothorace, sinister abdomine multo brevior.

Pandalus annulicornis Leach.

Corpus crassius robustiusque. Rostrum frontale recurvum, infra ad basin valde dilatum, apice emarginatum, dentibus marginis su-

*) Det ovenfor om Bugfødderne Anførte gjælder blot Hannerne, da jeg hidtil ingen Hunner af denne Art har seet. Hos Hanner af *P. annulicornis* er Forholdet omtrent det samme; hos Hunner af denne sidste Art har jeg derimod fundet første Par Bugfødders indre Svømmeplade længer end den ydres Halvdel, uddragten til en lang Spids, men uden Bedhæng.

perioris vulgo decem (rarius 9 vel 11), qvorum ultimus ab apice magno diremptus est intervallo, marginis inferioris vulgo quinque validissimis. Oculi medioeris magnitudinis, ferme globosi. Nulli annuli abdominalis tertii quartique aculei. Annulus abdominis sextus brevior crassiorque. Appendix caudalis vulgo qvinque (rarius sex) armata aculeorum marginalium paribus. Ramus mandibulae anterior quatuor instruetus dentibus. Pes secundi paris dexter cephalothoracis longitudinem sere æquans, sinister abdominis longitudinem multo superans.

Myto Gaimardii Kr.

Kun to Individer af dette lille Kræbstdyr erholdtes til sammen med *Mysis oculata* Fabr. i det aabne Hav udenfor Spitsbergen (omtrent 77°n. Br., tre til fire Mile fra Kysten).

Længden udgjorde omtrent en halv Tomme fra Spidsen af Pandehornet til Enden af Halevedhængen.

Farven var hvidgul med enkelte brune Plætter især paa Halsen.

I Form kan dette Dyr maaske nærmest sammenlignes med en *Mysis*.

Nygstjoldet er af Middelstørrelse, eller udgjør $\frac{1}{3}$ af Totallængden, og bojer sig ikke meget ned paa Siderne af Cefalotharox, men ligger temmelig fladt paa denne*), hvorved det bliver usædvanligt bredt, og antager en firkantet Form. Firkantens to Siderande ere, ligesom den bagste Rand, noget indbojede; den forreste Rand udsender fra Midten et lille, sammentrykket, noget spidst Horn, som først stiger skævt opad, men derpaa bojer lidt ned, og altsaa danner en Bue; fra Nygstjoldets forreste=nederste (eller her maaske bedre forreste=yderste) Hjørner udgaaer en lille, fremadrettet Torn: bag denne ere Siderandene væbnede med endnu meget mindre Torne.

*) Muligt, at dette kunde være noget blot tilfældigt hos de to Individier, jeg har haft Lejlighed til at undersøge.

De indre Følere ere forte, da de indeholdes henimod fem Gange i Totallængden. Skafset omtrent dobbelt saa langt som den længste (indre) Svøbe, næsten lige tykt overalt, cylindrisk, treleddet: første Led længer end de to følgende tilsammentagne, med en lille Krog eller Tand paa den ydre Side omtrent i Enden af den første Trediedeel; ovenover denne Tand har jeg bemærket fem meget forte Fjerborster, og i Enden saavel af den ydre som indre Rand af dette Led endvidere adskillige Fjerborster. Andet Led, som ogsaa har et Par smaa Borster, dog som det synes uden Sideborster, i Enden af den ydre Rand, er lidt længer end tredie. Den ydre Svøbe noget kortere men derimod tykkere end den indre, af plump Form, noget langstrakt-oval; i Enden, som er afflumpet, er den forsynet med fire lange, tynde Borster; en lang Fjerborste udgaaer desuden fra Skafset ved Noden af den ydre Svøbe, og naer omtrent til dennes Ende. Den indre Svøbe tynd, tilspidset, uden Haar eller Borster. Ingen af Svøberne viser noget Spor til Led.

De ydre Følere ere noget længere end de ydre, og indeholdes lidt mere end $3\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden. Skafset, som udgjør henimod $\frac{1}{4}$ af disse Føleres Længde, bestaaer kun af et, temmelig cylindrisk, dog i Midten lidt indknebet Led. Svøben, der er tynd og tilspidset, viser, med Undtagelse af et fort Grundled, ingen Spor til Ledinddeling, og er aldeles blottet for Haar eller Borster. Det bladdannede Bedhæng er kun meget lidt kortere end Svøben, af langstrakt og smal, næsten liniedannet, Form, i Enden af den ydre Rand vebnet med en lang og tynd Pig, langs den største Deel af den indre Rand saavelsom paa Enderanden tæt besat med lange Fjerborster.

Djinene ere af middelmaadig Størrelse (omtrent af lige Længde med Pandehornet) og af sædvanlig ydre Form; deres

sterste Diameter udgjør Halvdelen af deres Længde, eller lidt mere. Hornhudens Facetter ere sekantede eller næsten kredsrande*).

Kindbaffen temmelig lille, langstrakt, meget inddrukmet, manglende Palpe. Den ydre Rand stærkt konvex; inwendigt og i Enden deler Kindbaffen sig i tre Grene eller Afdelinger: en ovre, som er væbnet med adskillige Tænder (jeg har taget fem), af hvilke den nederste er den længste men tyndeste; en mellemste Afdeling, der fremstiller en, med mangfoldige Tænder og Knuder væbnet, Tyggeslade; og endelig en nederste Green, paa hvilken jeg ikke har været i stand til med Bestemthed at tagge Tænder.

Første Par Kjæber bestaaer af tre Grene: den yderste er temmelig tynd, toleddet, med tre lange Pigborster (ɔ: Borster med Pigge eller Torne langs Siderne) i Enden af det sidste Led, og to kortere Pigborster i Enden af første Led's indre Rand; dette første Led er i Enden straat afskaaret, og danner derved paa den indre Side en fremtrædende Vinkel (hvilken dog først ved Præsning bemærkes). Den mellemste Plade eller Green er den bredeste, i Enden væbnet med en halv Snees temmelig sorte, lidt inddrukmede Tænder, hvilke paa den konvere eller yderste Rand ere forsynede med tre eller fire sterke, hvædte Saugtagger. Den inderste Plade har i Enden sex til otte lige Pigborster, hvilke idetmindste ere dobbelt saa lange som den mellemste Plades Tænder; de Sideborster eller Sidetorne, hvormed de ere udrustede, gjøre et Slags Overgang mellem Torne og

*) Lindserne synes at udmaaße sig ved Særegenheder i Formen: de ere overmaade langstrakte og tynde, næsten traaddannede i den største Deel af Længden, men udvide sig mod Enden (ɔ: mod Cornea) bægeragtigt, saa at de faae Lighed med en Blomst (t. Ex. en Tulipan) paa dens Stilk; kun den tynde Deel er omgivne af Pigment.

Børster; nogle af dem kunne dog ogsaa med Det kaldes Børster, medens andre ere tydelige Torné.

Andet Par Kjæber er af temmelig bred Form, og bestaaer af en noget plump, treleddet Noddeel, en indre, fort og tillige tynd Kjæbedeel og en ydre pladedannet Deel, der repræsenterer Palpen. Noddelens første Led er længere end de to følgende tilsammentagne, og har saavel den ydre som den indre Rand udværet, den sidste især i høj Grad og med et lille, men temmelig dybt, Indsnit nedenfor Udbøjningen; saavel dette Led som de to følgende forte Lid have den indre Rand stærkt forsynet med temmelig lange Fjerbørster. Kjæbedelen synes kun at bestaae af fire Led, hvilke uden Præsning ere vanskelige at igagttagе (under Præsning vise Leddene sig derimod ved tre stærkt fremtrædende Afsatser paa Kjæbedelens indre Rand). Paa den indre Side ere disse Led forsynede med endeel Fjerbørster, hvorimod det sidste Led i Enden bærer to Børster (den ene meget lang) af almindelig Form. — Den ydre pladedannede Deel er oval, og har Randene rundt omkring tæt besatte med Fjerbørster, af hvilke især de forreste ere meget lange.

Første Par Fodder bestaaer, foruden Nodstykket, af to Grene, af hvilke den indre fremstiller Foden, den ydre Palpen. Nodstykket toleddet, paa den indre Rand tæt besat med Fjerbørster. Foden er, i Sammenligning med Palpen, fort, og bestaaer af fire Led, der alle ere forsynede med Børster, (tildeels Fjerbørster, tildeels almindelige Børster). Palpen viser i Enden otte eller ni Smaaled, forsynede med lange Børster af almindelig Bestkaffenhed.

Andet Par Fodder overgaaer det første Par lidt i Længde; i det Hele taget stemmer det vel med samme i Form, men ere tyndere, mindre plumpt og med en tydeligere Ledinddeling.

Tredie Par Fodder er endeel længere end andet (især

hvad den indre Green eller den egentlige Fod angaaer, som næsten har lige Længde med Palpen), og forholdsvis af en endnu smallere Form, men stemmer iovrigt overens med dette i Bygning.

Fjerde Par Fodder er kortere end tredie Par og af lige Længde med andet. Det ligner dem meget i Bygning, og stemmer især med tredie Par ogsaa deri, at den indre Green forholdsvis tiltager meget i Længde, og kun er lidt kortere end den ydre eller Palpen; dog afgiver det derved, at en lille og tynd tredie Green kommer til. Denne udgaaer paa den indvendige Side af Grundstykket fra Noden af dettes første Led, er omtrent af lige Længde med Grundstykket, synes at være treleddet, skjondt utsydeligt (det sidste Led længer end de to foregaaende til-sammantagne), og ender med et Par Borster. Den indre, eller her den mellemste, Green er femleddet, og udmærker sig derved, at det fjerde Led er meget langt, tredie Led meget fort; at tredie og fjerde Led ere tykkere end første og andet, hvorved denne Green faaer et noget koldedannet Uldseende; at femte Led derimod pludseligt bliver noget tyndere end fjerde, og saaledes antager Uldseende, som om det var en Klo og ikke et egentligt Led. Borstebeklædningen paa denne Green er overmaade sparsom. Den yderste Green har foruden de to langstrakte Grund-led, af hvilke det andet er mere end dobbelt saa langt som det første, kun fem Smaaled.

De tre sidste Fodpar ere næsten af lige Længde (en nojagtig Sammenligning viser imidlertid det første af dem som det korteste, og det andet som det længste, skjondt kun meget ubetydeligt længer end det tredie) og, paa ubetydelige Modificationer uer, af samme Form: de bestaae hvert kun af en Green, hvilken er sammensat af syv Led; fjerde og sjette Led ere hos dem alle de længste. Iovrigt er Antydningen af Led-dene lidt utsydelig, og Borster savne de aldeles.

De tre første Bugringe tiltage gradevis i Længde; fjerde er ganske lidt kortere end tredie, og femte ganske lidt længer end fjerde. Alle disse Ringe ere paa Siderne udtrukne til lange, tynde og spidse Torne: første, tredie, fjerde og femte Ring have hver kun et Par (>: een paa hver Side), anden Ring derimod to Par. Tornene ere paa de fire første Ringe rettede til Siden og ned; paa den femte Ring, hvis Terne overgaae de foregaaendes Ringes i Længde, næsten ligebagud. Hver af disse fem Ringe er forsynet paa Bugfladen med et Par Lemmer, der indbyrdes omtrænt have lige Størrelse, og vise en meget simpel Bygning: de bestaae hver af en Noddeel og to Svommeplader; hos det første Par er den indre Svommeplade rudimentær, hos de fire følgende derimod har den en ret anselig Udvikling, skjondt den er noget kortere end den ydre, hvilken hos alle Parrene overgaaer Nodstykket i Længde. Berster vise de ikke Spor til.

Sjette Bugring er lang og tynd (omtrænt fire Gangs saa lang som tyk, og længer end de to foregaaende Bugringe tilsammen), næsten lige bred overalt og temmelig cylindrisk.

Halevedhængen er meget stort (lidt længer end sjette Bugring), særdeles bredt (en halv Gang saa bredt som langt), triangulært, med Grundlinien eller bageste Rand udskaaren til en stump Vinkel og besat med 34 Fjerborster af middelmaadig Længde (længst mod Siderne, kortere i Midten). En nærmere Undersøgelse viser Spor til et smalt Sidevedhæng paa hver Side af Hovedvedhængen. Disse Sidevedhæng ere endel kortere end det mellemste, og ere ingenlunde fuldkomment adskilte fra dette (mod Noden smelte de endog ganske sammen). I Enden have de hvert to Borster, en kortere og en længere.

Det her beskrevne Dyr har vistnok i mange Henseender en ikke ubetydelig Lighed med Udviklingsstadierne hos adskillige langhalede Dekapader; til Exempel i Beskaffenheten af Halen,

hvis Sidevedhæng endnu ikke ere fuldstændigt affondrede, i Formen af Fedparrene o. s. v. Men paa den anden Side synes Integumenternes temmelig betydelige Fasthed, Dinenes kun ganske middelmaadige Storrelse o. s. v. ikke vel at tillade, at man betragter det som en Unge, hvis Forvandlinger endnu ikke ere tilendebragte. Hvorledes nu end dette maa forholde sig, saa forekommer det mig klart, at Sagen ikke paa nogen bedre Maade kan ventes at blive bragt til Afgjørelse, end derved, at jeg forelægger det zoologiske Publikum de Data, hvorfra jeg er i Besiddelse.

Paa følgende Maade har jeg bestrebt mig for at karakterisere Slægten.

Myto *).

Branchiae nullæ. Septem pedum thoracicorum paria; primum, secundum tertiumque palpo instructa, quartum palpo et flagello; quintum, sextum septimumque simplicia, et palpo et flagello destituta. Sextum pedum abdominalium par cum cauda connatum. Mandibula nullo armata palpo. Flagella antennarum superiorum non articulata.

M. Gaimardii: antennæ inferiores superioribus longiores: antennæ superiores quintam longitudinis animalis partem æquantes, pendunculo flagellis duplo ferme longiore; margo caudæ posterior in angulum obtusissimum inflexus.

Ægina longispina Kr.

Det er denne Art, som jeg ovenfor, S. 403, fortelig har berørt under Navnet Caprella longispina, og som er fanget af Mag. Ørsted ved Ørøbak paa 20 Farnes Dybde. Ved en omhyggelig Undersøgelse har jeg senere uden Sonderlemmelse været

*) Filius Neptuni.

i Stand til at overtyde mig om, at Kindbækkerne ere forsynede med Palpe, og at Dyret altsaa ikke kan henføres til Slægten Caprella. Derimod kunde det maaßke, paa Grund af femte Brystrings rudimentære Gjællepar samt Bagkroppens Forhold, synes tvivlsomt, om det bor henregnes til Slægten Aegina eller fremstilles som Typus for en ny Slægt. For Tiden holder jeg det imidlertid for rigtigst, at henstille det ved Aegina longicornis, kun med den Bemærkning, at Karakteren for denne Slægt vil blive at modificere noget, saafrenut den nye Art skal beholde denne Plads.

Totallængden af det undersøgte Exemplar fra Panderranden til Halespidsen beløb kun lidt mere end fem Linier.

Hovedet er forholdsvis meget kort; dets Længde er ringere end dets egen største Højde, og indeholdes fjorten Gange eller mere i Totallængden; fortil er det næsten lige afskaaret, forneden afrundet, men udmærker sig ved det overordentligt store og spidse, noget fremadkrummede Horn, som rejser sig paa Pandefladen lige fra dennes bageste Rand. Dets Længde, maalt langs den bageste Rand, stemmer næsten med Hovedets Længde, og dets Brede ved Noden er meget større end Hovedets halve Længde.

Djnene udmærke sig ved en i deane Familie usædvanlig Størrelse, idet Djets Diameter, — eller den Strækning, Lindserne indtage — — omtrent er lig med Hovedets halve Længde, eller maaßke endog noget større. Dog synes, saavidt jeg af det i Spiritus opbevarede Individ tor slutte, ikke hele Strækningen at være forsynet med Pigment. Djets Omrids rundagtigt, dog ikke aldeles regelmæssigt; Beliggenheden den sædvanlige (ved de øverste Føleres Nod); Lindsernes Antal betydeligt.

De øverste Følere ere tynde og traadagtige, men af meget betydelig Længde (ligesom hos den tidligere beskrevne Art af Slægten Aegina); de overgaae endog Dyrets Totallængde

noget. Skafset har omtrent lige Længde med Svøben; det indbyrdes Længdeforhold af dets tre Led er: $8 + 14 + 8\frac{1}{2}$; første og sidste Led altsaa omtrent lige lange, og andet næsten saa langt, som de to andre tilsammentagne. Formen liniedannet; hist og her enkelte smaa Borster, især paa tredie Led. Svøben har jeg fundet bestaaende af 24 langstrakte og smalle Led, der efterhaanden tiltage i Længde ligesom i Tyndhed; de ere meget svagt borstevæbnede i Enden paa den øverste Side, sterkere paa den nederste.

De nederste Folere ere tynde og slanke og tillige forholdsvis sorte, idet de indeholdes omtrent $2\frac{1}{2}$ Gange i de øverste, og ere kortere end den halve Totallængde. Længdeforholdet af Skafsets fire Led omtrent: $1 + 1\frac{1}{2} + 8 + 10\frac{1}{2}$. Formen ganske den sædvanlige, kun at første Led har en stærk Torn i Enden paa den nedre Side; de to første Led vise forneden endeel smaa, ligesom sammenfiltede Haar; øvrigt har Skafset kun faa og sorte Borster. Svøben indeholdes omtrent sex Gange i Skafsets Længde, og er som sædvanligt toleddet; Forholdet mellem Leddene omtrent som 5 til 2; fire eller fem smaa Borsteknipper iagttages paa Svøbens nederste Side, et Par enkeltstillede Borster paa den øverste; sidste Led er i Spidsen væbnet med et Par fine Torne.

Længdeforholdet af de syv Brystringe er omtrent: $4 + 9 + 10 + 8 + 10 + 4\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2}$. Første Ring, som i Længde omtrent stemmer med Hovedet*), er allerbagest paa Rygfladen væbnet med en særdeles stor, næsten lodret, meget spids Torn eller Horn; anden Brystring, som forneden, hvor Fodderne ere tilhæftede, svulmer sterkt op, har paa Rygfladen i Midten af Længden to jævn sides stillede, spidse, lidt fremadkrummede

*) Det vil sige, maalt langs Ryglinien; langs Buglinien er den meget større.

Torne og en tredie allerbagest. Disse Torne ere meget store, men dog lidt mindre end den paa Hovedet og paa første Brystring. Paa tredie Brystrings Rygslade ere to smaa Torne anbragte, den første omtrent i $\frac{2}{3}$ af Ringens Længde, den anden allerbagest; den forreste er saa lille, at den endog let kan overses. De øvrige Ninge ere glatte, eller savne Torne.

Første Fodpar har som sædvanligt kun ringe Størrelse (dets Længde indeholdes mere end fem Gange i Totallængden), men er forholdsvis af stærk Bygning. Leddenes indbyrdes Længdesforhold omtrent: $3 + 1 + 1\frac{1}{2} + 2 + 2 + 1\frac{1}{2}$. Første Led noget koldedanned men smallere end tredie, fjerde og femte, og derfor sammenlignelsesvis af noget tynd Form; fjerde Led af omvendt koldedanned, temmelig langstrakt Form; femte Led eller Haanden sørdeles bred (Breden forholder sig til Længden omtrent som 3 til 4), af oval Form, fortil regelmæssigt konver, bagtil udbøjet i endnu stærkere Grad men uregelmæssigt; Kloen stor, lidt krummet, spids mod Enden, paa den bageste Side med en lille Svolst og nedenfor denne med Spor til tre eller fire smaa Saugtænder. Tredie, fjerde og femte Led ere bagtil rigeligt forsynede med Borster, der for største Delen ere overklædte med et Slags Lod, som giver dem et ejendommeligt Udsigende; men det forekommer mig næsten, som om dette Lod eller disse Sideborster have Plantestruktur, og altsaa ikke tilhøre Dyret, men kun ere noget Tilfældigt hos det beskrevne Individ.

Andet Fodpar er omtrent tre Gange saa langt som det første og næsten ligt med $\frac{2}{3}$ af Totallængden. Leddenes indbyrdes Længdesforhold: $9 + 1\frac{1}{2} + 2 + 1\frac{1}{2} + 12 + 7$. Første Led koldedanned, dog svagt, med den forreste Rand i Enden paa den ydre Side uddragten til en sørdeles lang og spids Torn; andet Led uregelmæssigt firkantet, uden Spor til Torn; tredie Led flaskedanned, forneden afrundet; fjerde Led temmelig

rudimentært og vanskeligt at iagttage; Haanden stor men smal (omtrent tre Gange saa lang som bred), med to dybe, af rundede Udsnit paa den bageste Rand, hvorved to store Tænder dannes; i Enden straat affkaaren og uregelmæssigt ud tunget; den forreste Rand i Enden forlænget til en stor, lige nedadrettet Torn; Kloen stærk, spids, temmelig krum.

Tredie Fodpar er i Længde ligt med $\frac{2}{3}$ af Totalaengden, af tynd Form. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent $5 + 1\frac{1}{4} + 4 + 5 + 4 + 3\frac{1}{2}$; første, tredie og fjerde Led liniedannede med svag Tilnærmelse til Kølleform; andet Led cylindrisk, af noget større Længde end Brede; Haanden smal, næsten liniedannede, særdeles svagt bojet, med en lille spids Knude ved Noden paa den forreste Side, fra hvilken et Par temmelig store Børster (noget torneagtige men dog ikke Torne) udgaac; Kloen forholdevis stærk, af almindelig Bestaffenhed.

Fjerde Fodpar af lige Længde med tredie, men af noget stærkere Bygning og et lidt forandret Forhold af Delene; Leddenes Længdeforhold: $5 + 1\frac{1}{4} + 3\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2} + 5 + 4$. Tredie og fjerde Led ere altsaa forholdsvis kortere end hos tredie Fodpar, Haanden og Kloen længer. Förste, tredie og fjerde Led stærkere kolledannede; andet Led af uregelmæssig Form; Knuden paa Haandens forreste Rand ved Noden stærkere fremtrædende og væbnet med to smaa Torn, ligesom ogsaa den forreste Rand viser nogle smaa Saugtænder foruden torneagtige Børster; Kloen med en Svulst ved Noden paa den forreste Side.

Femte Fodpar er kun lidet længer end fjerde, men af stærkere Bygning. Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $5\frac{1}{2} + 1 + 4 + 3 + 6 + 4\frac{1}{2}$. Haanden og Kloen tiltage altsaa i Længde, medens fjerde Led derimod aftager; dette sidste faae tillige en plumpere, langstrakt-firkantet Form; Haanden bliver krummere og Saugtænderne paa dens forreste Side tydeligere.

Gjællebladene paa tredie og fjerde Brystring ere af

en langstrakt, øgdannet Form; men, hvad der især fortjener at bemærkes, er, at et Par rudimentære Gjælleblade sees hæftede til femte Brystring ved den ydre Side af Hodparrets Nod.

Det undersøgte Exemplar var en Hun med Brystplader af almindelig Beskaffenhed.

Bagkroppen er forholdsvis lang (meget længer end sidste Brystring og næsten af lige Længde med den sjette*), temmelig tydeligt treleddet, men uden noget Spor til Lemmer eller Vedhæng. Leddenes indbyrdes Længde-forhold: $\frac{1}{2} + 1 + 2\frac{1}{2}$; første Led meget bredere end de følgende, og tillige af meget større Brede end Længde; andet omrent lige saa bredt som langt; tredie cylindrisk, dog lidt tyndere mod Enden.

Siphonoecetes typicus Kr.

Med denne nye og interessante Amfipodform berigedes den gronlandske Fauna i Efteraaret 1844 ved Hr. Kaptajn Holbøll. Den forekommer paa Sandbund i en Dybde af sexten til atten Favne, og som det synes hyppigt, skjøndt den først saa seent er blevet Gjenstand for Opmærksomhed. Dyret, hvis Længde omrent udgør tre til fire Linier, lever i et Nor, dannet af Smaasteen, Konkylie-Brudstykker o. s. v.; dette Nor er stærkt fladtrykket, eller af meget større Brede end Højde. Dyret sidder saaledes skjult i det, at ene Følerne rage frem; det skal, efter Kapt. H.'s Meddeelse, krybe omkring blot ved disse Hjælp, slæbende Noret med sig.

Fargen hvidgul, tildeels hist og her marmorert med Brunt paa Rygfladen og Hovedet.

Formen er stærk, endog lidt plump, og fremstiller næsten en efter Længden gjeennemstaaren Cylinder, idet Ryggen er

* Dens Længde beløber omrent $2\frac{1}{2}$ ".

Naturhistorisk Tidskrift, ny Nætte. I.

temmelig bred, men jævnt afrundet mod Siderne, glat og uden Tænder eller Torne, Bugen temmelig flad og Epimererne meget smaa. De syv Brystringe udgjøre tilsammen omtrent $\frac{2}{3}$ af Totallængden, Bagkroppen $\frac{2}{7}$, Hovedet $\frac{1}{7}$. Det indbyrdes Længdeforhold af Brystringene er omtrent $2\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 3 + 3\frac{1}{2} + 4 + 4 + 3$.

Hovedet temmelig stort og plumpet, men isvrigt uden noget Mærkeligt i Formen; da dets forreste Rand er lidt udskaaren ved Noden af de store Følere, dannes derved lidt fremstaaende Vinkler eller Spidser: en mellem de øverste Følere i Midten af Panderanden, en anden paa hver Side mellem de øverste og nederste Følere, og en tredie nedenfor de nederste Følere. Hovedets Sider ffjule aldeles Munddelene.

Djue har jeg ikke været i stand til at bemærke, ligesaa lidt som Lindser under de ydre Bedækninger. Det synes derfor, at Djue savnes. Maaske kunne de ogsaa, ifølge Dyrets Levemaade, anses som overslodige.

De øverste Følere, hvilke Dyret i Regelen synes at rette lige ud mod Siderne og lidt tilbage, saa at de ligesom danne et Stykke af en Cirkelsbue, staae vel baade i Størrelse og Styrke langt tilbage for de nederste (de udgjøre næsten kun Halvdelen af disses Længde og omtrent Halvdelen af Dyrets Totallængde), men udværke sig imidlertid ved en plump, foddannet Form og ved en meget rig Øerstebeklædning. Skafset er mere end tre Gange saa langt som Svøben (omtrent $3\frac{1}{2}$ Gange); Længdeforholdet af dets tre Led er omtrent: $5 + 4\frac{1}{2} + 4$; de aftage altsaa kun overmaade lidt i Længde fra det første til det sidste, men derimod stærkt i Tykkelse. Især overgaar det første Led de følgende meget paafaldende i Tykkelse, og er tillige ved Noden stærkt indknebet og vincelformigt bojet, mens de to andre derimod vise en regelmæssigt cylindrisk Form; alle ere de i Enden lige affkaarne. Svøben, som i Længde

stemmer med Skafsets sidste Led, bestaaer kun af fire Led*), og har en plump, sjondt tilspidset Form. Leddenes Længdesforhold: $7 + 5 + 5 + 3$. Børsterne, som findes i Mængde paa alle Led baade af Skaf og Svøbe, og som tildeels ere aubragte i Knipper, ere lange, stive Børster af almindelig Form.

De nederste Tølere, som ved Størrelse, Plumphed og Form tilbagekalde Slægten Corophium i Grindringen, ere næsten dobbelt saa lange som de overste, og næsten ligesaa lange som Dyrets hele Totallængde. Skafset. 4½ Gange saa langt som Svøben, eller maaske endog lidt mere; Længdesforholdet af dets fire Led er omtrent: $3 + 7 + 10 + 8$. Formen af Leddene frembyder intet Mærkeligt; som sædvanligt aftage de gradevis i Tykkelse. Den plumpe, lidt tilspidsede Svøbe, som er kortere end Skafsets sidste Led, og med dette danner en Vinkel (ligesom ogsaa Skafsets to sidste Led inddyrdes almindeligt synes bojede under en Vinkel), bestaaer af tre Led, af hvilke dog kun det første er tydeligt udviklet, de to sidste rudimentære; naar Svøbens Længde ansættes til 28, bliver de tre Leds inddyrdes Forhold omtrent: $22 + 4 + 2$. Det næst-sidste Led har næsten ligesaa stor Brede som Længde; det sidste, hos hvilket Breden betydeligt overgaaer Længden, er i Enden væbnet med to, forholdsvis store og stærke Torne, der gaffelagtigt ere adskilte fra hinanden. Alle Dele af disse Tølere ere isvrigt rigeligt børstevæbnede.

Kindbakkerne ere korte men brede og stærke, fortil gaffelagtigt Kloftede i to meget store Grene eller Tænder, af hvilke den bageste, meget tyndere atter er svagt Kloftet i Enden; paa den indre Side bag disse Grene vise sig adskillige tylke,

* Dette er dog ikke konstant, thi jeg har hos andre Exemplarer fundet den meget tydeligt sexleddet.

lidt bagudbejede Børster, bag disse en lille Knude og efter bag denne en meget større og stærkere fremtrædende Tyggeknude. Palpen har omrent lige Længde med Kindbaffen, bestaaer kun af et eneste Led, er noget plump, cylindrisk, i Enden afrundet, væbnet med mange lange Børster af almindelig Form.

Overlæben bestaaer af to smaa, dybtadskilte, ovale Plader, som paa den forreste og inderste Rand ere tæt væbnede med overmaade smaa Børster.

Underlæben er meget større end Overlæben, endnu dybere kløftet, udvendigt paa hver Side uddraget til et stort, bagudrettet, slumpt tilspidset Horn. Den inderste og endeel af den bredt og fladt afrundede forreste Rand af de to Hovedflige er fint børstevæbnet.

Kjæberne af første Par udmerke sig ved langstrakt og smal Form, men vise forresten intet Særegent. Saavel Kjæbepladen som den toleddede Palpe ere paa Enderanden væbnede med temmelig svage Torné i ikke meget stort Antal (Palpen viser kun sex eller syv).

Kjæberne af andet Par ere smaa, langstrakte og smalle, men iovrigt af ganske almindelig Form, den indre Plade smallere end den ydre, begge i Enden forsyuede med endel sædvanlige, temmelig tynde Børster af middelmaaig Længde.

Kjæbefodderne have en noget langstrakt og smal Form, og udmerke sig ved Palpens Korthed, eller maaßke rettere ved Kjæbepladernes Længde, da kun Palpens to sidste Led rager ud over Enden af den ydre Kjæbeplade. Den indre Kjæbeplade langstrakt firkantet, i Enden lidt straat afskaaren (i Retningen indad og bag), med den indre Rand usogen, Enderanden væbnet tæt med stærke Børster, der ere svagt fjer dannede. Den ydre Kjæbeplade, som rager frem over den indre med fuldkomment sin halve Længde, og omrent eller paa det nærmeste naaer til Enden af Palpens

andet Led, har den ydre Rand og Enderanden kouvere, den indre lige, hele Overfladen stærkt borstevæbnet, den indre Rand mellem Borsterne forsynet med endel store, knivdannede Torn. Den fireleddede Palpes første Led i Enden meget straat affaaaret i Netningen indad og bag; andet Led langt større end de øvrige; tredie Led ovalt; fjerde Led en stor; men temmelig tynd, krum Klo. Palpens Borstevæbning meget rigelig.

Første Fodpar af middelmaadig Størrelse men meget stærk Bygning og væbnet med en Haand og Klo. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $4\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} + 2 + 4\frac{1}{2} + 4 + 2$. Første Led lidt kolledannet, med den forreste Rand svagt inbojet, den bageste udbuet; andet og tredie Led straat affaaarne, saa at deres Form bliver noget triangulær (dog uregelmæssigt) med en Vinkel vendt frem, to bagud; fjerde Led er udmarket ved den brede, omvendt=ovale Form, der langt overgaaer femte Led eller Haanden i Brede; denne sidste er næmlig meget langstrakt=oval, næsten kugledannet. Kloen, som omtrent har Haandens halve Længde, er stærk, krum, meget spids, langs den indre eller bageste Rand tydeligt væbnet med syv eller otte store Torn eller Gangtænder; desuden med enkelte Borster og med en Knude paa Siden mod Spidsen. Alle Leddenere ere forsynede med lange, stærke Borster, men især tredie, fjerde og femte Led paa den bageste Rand; femte Led har desuden nogle store Torn paa den bageste Rand i de sidste Totrediedele af Længden, hvilke i Forbindelse med Kloen gjøre Grisningen kraftigere.

Andet Fodpar omtrent af lige Længde med første, eller kun ganske ubetydeligt kortere, men af endnu langt plumperne Bygning og med adskillige Forandringer i Formen, stjordt i Hovedsagen bygget efter samme Plan. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $4\frac{1}{2} + 1 + 3\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 5 + 3$. Første Led saa bredt, at det suarere maa kældes plade= end kolledannet (Breden forholder sig til Længden omtrent som to til tre), med den forreste Rand lige,

den bageste meget sterkt udbuet; andet Led af en uregelmæssigt sirkantet Form med meget større Brede end Længde; tredie Led meget langstrakt, triangulært med Toppunktet nedvendt og noget afrundet, strækende sig heelt ned langs den bageste Side af følgende Led næsten lige til Enden af dette; fjerde Led ligeledes af Triangelform, men med større Brede end Længde og med Toppunktet vendt bagud; selve Toppunktet er afrundet, men i Fortsættelse med det udgaaer i Netningen bagud en stor og stærk Torn, som kun med Vanskelighed sjælnes fra Toppunktet; femte Led eller Haanden oval, med den bageste Rand meget stærkere buet end den forreste og ligefra Noden i omtrent Trediedele af Længden væbnet med syv store Tænder, der vore i Størrelse nedestor; den sidste Trediedeel af Randen viser to spidse Knuder. Den spidse, krumme og stærke Klo bærer langs den bageste Rand ti, i Størrelse gradevis tiltagende, straat nedatliggende Tænder; desuden mod Enden en Knude og et Par lange Borster. Hele Fodparret er isvrigt sterkt væbnet med Knipper af store Borster, især paa den bageste Rand.

Tredie Fodpar lille, kortere end de to foregaaende, af ejendommelig Form. Leddenes indbyrdes Længdesforhold omtrent: $4 + 1\frac{1}{2} + 1 + 3 + 1\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2}$. Første Led af meget bred og skivedannet Form, saaledes, som dette Led ellers kun plejer at være paa de tre næste Fodpar; andet og tredie Led uregelmæssigt triangulære, tæt forenede, saa at det bliver temmelig vanskeligt at bestemme deres Begrenzung; fjerde Led meget bredt, skivedannet, foroven noget smallere, forneden bredere og i Enden dybt udskaaret, ellers af omvendt Hjerteform; femte Led har kun omtrent en Trediedeel af fjerde Leds Brede, og er næsten liniedannet, ellers kun meget svagt aftagende mod Enden; ved Noden er det noget krummet og drejet paa en særegen Maade. Kloen af lige Længde med femte Led, ellers vel endog lidt længer, overmaade tynd, spids, naaledannet;

semitte og sjette Led tilsammen kunne betragtes som en toledet Klo til fjerde Led som Haand. Borstevæbningen rigelig; fjerde Led har foruden Borster ogsaa et fort, tæt Led paa den bageste Rand.

Fjerde Fodpar stemmer i alle Henseender med Tredie.

Femte Fodpar atter noget fortære end de foregaaende, af stærk Bygning og af usædvanlig Form og Stilling. Ledenes indbyrdes Længdeforhold omintrent: $4 + 1 + 2\frac{1}{2} + 1 + 1\frac{1}{2} + 1$. Foden er, idetmindste forsaavidt angaaer de fire sidste Led, rettet udad og lidt tilbage istedetfor frem (rimeligvis med Hensyn til, at Dyret bedre skal kunne fastholde sig i sit Nor). Første Led ikke just pladedannet, som ellers sædvanligt hos dette Fodpar, men meget stærkt koldedannet, fortil udbuet, bagtil mere lige; andet Led noget ufuldkomment triangulært, med det lidt affsaarne Toppunkt rettet bagud; tredie Led plumbt, ufuldkomment koldedannet eller lidt bredere i Enden, hvor det tillige er noget udssaaret, for at modtage det følgende Led, og yde dette en friere Bevægelse; fjerde Led næsten ligesaa brett som langt, stump tilspidset mod Enden, bagtil med en Tværrelke af smaa men stærke og krumme Torne, i Enden paa en sær-egen Maade noppret eller fornæt (hvilket Udseende foranlediges ved en uendelig Mængde overvættet smaa, tætstillede Borster eller Torne); femte Led pludseligt noget smallere end de foregaaende, bagtil lige, fortil stærkt buet, altsaa i begge Enden indknebet. Kloen lille men meget stærk, krum og spids, mod Enden tvekleet, eller forsynet med en fortære fra den forreste Rand udgaaende Hjælpeklo. Lange, stive Borster ere anbragte hist og her paa dette Fodpar (især foran paa første Led og bag paa tredie Led mod Enden); ligeledes adskillige Torne.

Sjette Fodpar stemmer aldeles overeens med femte, kun at det er ubetydeligt større.

Syvende Fodpar har vel ligesom de to foregaaende

Kloen rettet ud, men er meget længer end disse, forholdsvis af svagere Bygning og i flere Henseender af en forandret Form. Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $4 + 1 + 2\frac{1}{2} + 2 + 3 + \frac{3}{4}$. Förste Led tydeligt pladedannet, ovalt, lidt spidsere i Enden, med et overordentligt stort Antal meget lange Førster langs begge Sider; andet Led firkantet; tredie og fjerde Led stærke, liniedannede eller svagt koldedannede; femte Led tydeligt koldedannet men tilsige buet, noget tyndere end de foregaaende, især ved Noden. Kloen forholdsvis meget lille, af Form som hos de to foregaaende Fodpar. Fjerde og femte Led forsynede med endeel lange Vorster af almindelig Form.

Fire Par store Gjælleblade findes hæftede ved Noden af tredie, fjerde, femte og sjette Fodpar. Formen oval eller sædannet, af lidt mere end dobbelt saa stor Længde som Brede.

Epimererne ere meget smaa, men bedække dog Fodernes Nod for en lille Deel.

Förste Epimer (af $\frac{1}{4}$ Linies Højde) er af noget større Højde end Brede eller Længde (Forholdet omrent som to til tre) og af triangulær Form, med Toppunktet vendt ned og afrundet; Randene og tildeels selve Overfladen bedække med mange lange og stive Vorster.

Anden Epimer ($\frac{1}{5}$ Linie høj) af noget større Brede end Højde, uregelmæssigt firkantet, de nederste Hjørner afrundede.

Tredie og fjerde Epimer omrent af lige Størrelse ($\frac{1}{4}$ Linie høj) og Form, sjældent firkantede med afrundede Vinkler og af større Brede end Højde.

Femte Epimer særdeles kort eller lav men overmaade bred (omrent tre Gange saa bred som høj), fortil afrundet og forsynet med lange Vorster, bagtil uddraget i en meget lang Spids. Sjette Epimer omrent stemmende med femte.

Syvende Epimer næsten forsvindende, dannende et smalt Baand eller en Bord langs Ningens nederste Rand.

De tre første Par Bugfodder ere sorte men meget sterke Svømmefodder (omtrent af sjette Fodpars halve Længde), ganske af samme Bestaffenhed som hos Slægten Corophium. Noddelen danner en skjæv Tirkant af større Brede end Længde, hvis nederste-inderste Vinkel er meget stærkt fremtrædende, den nederste Rand noget krenuleret og forsynet med nogle smaa almindelige Borster, den ydre Rand væbnet med fire eller fem lange Hjerborster. Svømmeaarerne hæftede under Noddelens yderste=nederste Vinkel, omtrent af lige Længde med Nodstykket eller kun lidt længer; den ydre lidt kortere end den indre, tyndere, mere regelmæssigt konisk; den indre lidt opsvulmet og bøjet mod Noden; hver af dem deelt i tolv Led og forsynet med mange lange Hjerborster.

De følgende to Par Bugfodder ere aabenbare Springfodder, som vel vise nogen Lighed med den hos Corophium forekommende Form, men ogsaa adskillige ikke uvigtige Afsigelsser.

Første Par Springfodder overgaer Svømmefodderne i Længde; Formen langstrakt men stærk. Noddelen bestaaer af to Led, det første ikke halvt saa langt som det andet; dette sidste er liniedannet, dog mod Enden svagt opsvulmet, væbnet paa den ydre Rand med nogle sterke Borster; i Enden er denne Rand lidt udbojet og forsynet med mange overmaade fine Haar eller Smaaborster. Den ydre Springpig, der i Længde forholder sig til Noddelens sidste Led som 2 til 3 og til den indre Springpig som to til $1\frac{1}{3}$, er af lidt krummet, mod Enden noget tilspidset, stærk og bred Form, men kan næppe faldes pladedannet; i al Fald er dens ydre Rand væbnet med elleve sterke, i Storrelse tiltagende Torne, hver ledsgaget af en Borste; og dens Spidse forsynet med to svagere og mere langstrakte Torné foruden et Par Borster.

Den indre Springpig er meget tyndere og tydeligere pigdannedet, blot væbnet med en tynd og naaledannede Torn i Enden.

Andet Par Springfodder er kun omtrent halvt saa langt som første, og kun væbnet med sex Torne paa den ydre Springpigs ydre Rand, men iovrigt ganske af Form som første.

Det sjette Par Bugfodder er atter indrettet til Svømning, overmaade lille, bestaaende af en særdeles bred, skjært firkantet, med den inderste-bageste Vinkel stærkt fremtrædende Noddeel, og en eneste, oval eller noget konisk Svømmeplade, som næppe nærer ud over Noddelens fremspringende Vinkel. Svømmepladen er i den sidste Halvdel af den ydre Rand væbnet med et Dusin stærke Borster, ligesom ogsaa Noddelens Vinkel bærer nogle saa Borster. Den fremspringende Vinkel er iovrigt ved en Skraastribe affat fra den øvrige Noddeel, og kunde maaskee saaledes antyde den ikke fuldt sondrede indre Svømmeplade.

Halevedhænget er meget kort og bredt (af meget større Brede end Længde), ovalt paatværs eller afrundet, uden Spor til Borster.

Af den ovenstaaende Beskrivelse vil det være tydeligt, at dette lille Kræbsdyr hører til den Afdeling af Almfipoderne, som Milne-Edwards benævner *Gammarina gressoria*, men tillige, at det ikke kan bringes ind under nogen hidtil oprettet Slægt. Inden jeg havde undersøgt det, formodede jeg, saavel efter Findestedet som fordi det lever i et Nor, at det i Bygning maatte staae nær ved den nordamerikanske *Cerapus tubularis*; men Undersøgelsen synes at anvise det Plads nærmest ved Slægten *Corophium*.

Siphonoeetes*),

novum Amphipodum genus, ad Gammarina gressoria referendum.

Antennæ superiores inferioribus multo breviores, subpediformes, flagello brevi; pauciarticulato; *antennæ inferiores* pediformes. *Oculi* haud conspicui. *Mandibula* angulo antico-interiori profunde bifurcato, tuberculo molari denticulato, palpo brevi uniarticulato. *Labium superius* profunde bifidum vel duabus compositum laminis ovalibus; *labium inferius* bifidum, lateraliter productum et acuminatum. *Maxillæ* bilaminares, forma vulgari. *Pedes maxillares* palpo brevi quadriarticulato. *Pedes thoracici* primi et secundi paris validissimi, manu instructi subcheliformi. *Pedes tertii et quarti paris* articulo primo latissimo, laminari; articulo quarto obcordato, laminari, manum præbente, cujus ungvis efficitur articulo qvinto subconico articuloque sexto aciculari. *Pedes quinti sextique* paris minutissimi sed robusti, recurvati, articulo primo clavato, ungve furcato. *Pedes septimi paris* graciles, recurvati, articulo primo laminari, ungve minutissimo, furcato. *Pedes abdominales* primi, secundi et tertii paris natatorii, breves, validissimi, parte basali latissima, rhomboidali; pedes quarti quintique paris saltatoriæ; pes abdominalis sexti paris natatorius, unica instructus lamina terminali.

Animal tubum inhabitat, e lapillis fragmentisque concharum formatum.

Glauconome leucopis Kr.

Af den nye Amfipodform, som under ovenstaaende Navn her bliver Gjenstand for Beskrivelse, har jeg kun undersøgt nogle saa Individér, nedbragte af Kaptajn Holbøll fra det sydligere Grønland. Nærmere Efterretning om Dyrets Forekomsten og Levemaade er jeg ikke for Tiden i stand til at meddele.

Det har fuldkomment den *Habitus*, der karakteriserer *Gammarina gressoria*: en lav og bred Form, en fladt-afrundet, glat Ryg, meget smaa Laarplader, plumpe Folere o. s. v.

*^o) Σιφων, tubus, et οιζετης, incola.

Farven hos de i Spiritus opbevarede Individer er brun-gul, uden Spor til Marmorering eller Plætter; kun Djnene hos enkelte Exemplarer betegnede ved et lysere Punkt. Hos det levende Dyr skulle de være hvide.

Størrelsen er, selv for en Amfipod, temmelig ubetydelig. Fra Pandens forreste Rand til Enden af Halevedhænget udgjorde Længden sex til syv Linier hos de største Exemplarer. Hos et Individ af sex Liniers Længde kan den største Højde omrent ansættes til en Linie, den største Brede til $1\frac{1}{2}$ Linie.

Hovedet, hvis Længde indeholdes henimod syv Gange i Totallængden, og som altsaa er temmelig stort, har meget større Brede end Længde. Dets Pandeflade er glat og uden Kiol, men dets forreste Rand fremtræder mellem de overste Folere som et fladtryk, tilspidset Horn, der omrent udgjør $\frac{1}{4}$ af Hovedets Længde. Paa hver Side af dette Horn danner Hovedets forreste Rand en halvmaunesformig Indbojning bag de overste Foleres Nod, hvorimod den derpaa atter mellem de overste og nederste Folere fremtræder som en temmelig stump Flig, hvilken Flig bliver saa meget mere iøjnefaldende, efterdi Hovedets nederste-forreste Vinkel er dybt bortskaaren, saa at de nederste Foleres Nod ligger ganske blottet. Paa den omtalte Flig, nærmest de overste Foleres Nod, ere Djnene anbragte.

Djnene, hvis Farve og Stilling saaledes allerede ere angivne, vise sig af en rundagtig Form, men ere saa smaa og utsydelige, at de let kunne oversees, og at det i al Tald er meget vanskeligt, at erholde en nærmere Kundskab til deres Bestaffenhed. De synes kun at besidde en eneste Krystallindse hvort; idetmindste har det ikke været mig muligt ved Præsning eller paa anden Maade at sondre Lindserne (hvad ellers er saa let hos Kræbsdyrene i Almindelighed), men kun at dele den store Lindse i uregelmæssige Brudstykker.

Folerne ere stærke, og nærme sig til den Form, man

fodderet foddannet, uden juft fuldkomment at besidde den (eller, de ere ikke pediformes, men kun subpediformes).

De overste Føleres Længde udgjør noget mere end Dyrets halve Totallængde, og Skafstet er længer end Svøben, skjendt ikke betydeligt ($\frac{1}{2}$ til henimod $\frac{1}{4}$). Det indbyrdes Længdesforhold af Skafstets tre Led kan ansættes $6\frac{1}{2} + 8 + 4$. Det sidste Led er altsaa kun halvt saa langt som det andet, og staarer i Længde næsten midt imellem dette og første. Første Led temmelig stærkt opsvulmet, $\frac{1}{3}$ saa bredt som langt, ved Roden indknebet, i Enden meget straat affkaaret for at lætte det følgende Leds Bojning, kun med et Par svage Borster paa den overste Rand, med flere og længere, tildeels knippevis sammenstillede, paa den nederste, samt desuden paa denne med to smaa Torné ved Roden og en større i Enden. Andet Led meget tyndere end første, lige, liniedannet (eller rettere cylindrisk), med omtrent otte Borsteknipper langs den nederste Rand. Tredie Led afviger kun fra andet ved en endnu større Tyndhed, saa at det i Tykkelse kun lidet overgaar Svøbens første Led, og bærer langs den nederste Rand fem Borsteknipper. — Svøben har atten Led, alle af meget større Længde end Brede, stærkt borstevæbnede, det første lidt længer end andet, men næppe saa langt som dette og tredie tilsammen. En meget lille, plump, fireleddet Bisvøbe er tilstede, men kan let oversees. Den udgjør kun omtrent $\frac{1}{6}$ af Svøbens Længde, og naaer til Midten af dens tredie Led; dens tre første Led indbyrdes omtrent lige lange, det sidste meget kort.

De nederste Følere ere noget kortere end de overste (dog længere end den halve Totallængde), men af stærkere og mere fuldkomment foddannet Bygning, idet Skafstet er mere end dobbelt saa langt som Svøben, eller forholder sig til denne omtrent som fem til to. Det indbyrdes Længdesforhold af Skafstets fire Led er omtrent: $3 + 4 + 7 + 6$;

de to første Led have en særdeles betydelig Tykkelse, og ere indbyrdes næsten lige tykke; første Led af større Brede end Længde, paa den ydre Side med en Torn (eller rettere bedækket med et stort, trekantet, tilspidset Skjæl, som udspringer næsten fra Ledets Nod, og med sin brune, hornagtige Spids næer lidt ud over Enden af samme) og med en meget længere, tyndere og spidsere Torn i Enden af nederste Rand; andet Led har noget større Længde end Brede, og viser i Enden paa den ydre Side en skarpt fremspringende Vinkel, eller er, om man heller vil, tilspidset til en hornagtig Torn. Tredie Led er betydeligt tyndere end andet, og fjerde end tredie, men dog begge tykke og stærke, af cylindrisk Form, det fjerde dog svagt tilspidset; de have en stærk Borstevæbning, især paa den nederste Side. Svøben, som kun er ubetydeligt længer end Skafstets tredie Led (de forholde sig omtrent som otte til syv), er stærkt bygget, tilspidset, nedadkrummet, rigeligt væbnet med store, grove Borster, og bestaaer af elleve Led*), der alle have større Længde end Brede.

Kindbakken, som er af middelmaadig Styrke, og hvis Længde omtrent indeholdes tretten Gange i Totallængden, har den forreste-inderste Vinkel fraaet affaaren udefter og bagtil, samt deelt i fem sorte, plumpe, koniske, hornagtige Tænder, som tiltage i Længde indefter indtil den næstsidste, hvorimod den sidste er meget lille. Indenfor den inderste af disse Tænder, og temmelig tæt op til den, iagttages en stump-konisk, borstevæbnet Knude. Lidt nedenfor paa den indre Side findes en tandbærende Green anbragt, der i Enden er kloftet i syv eller

^{*)} Det behøver vel næppe at erindres, at Svøben, saavel de øverste som de nederste Føleres, har flere Led hos Individer, der ere større end det her beskrevne, farre hos mindre Individer. Jeg har saaledes iagttaget indtil femten Led i de nederste Føleres Svøbe.

otte koniske Tænder i to Rækker; og tæt nedenfor og ved denne ere et Par kostagtige Børster fæstede. Den store, hornagtige, et godt Stykke nedenfor eller bagved fremspringende Tyggeknude af oval Form er bedækket med, eller dens Overflade sammensat af, en meget betydelig Mængde lange fine Tænder. Paa Kindbakkens ydre Side ved Palpens Nod er en Knude anbragt. Den treleddede Palpe er lidt længer end Kindbakk'en, temmelig tynd og svag. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omrent: 4 + 13 + 9. Det sidste Led paa den indre Side væbnet med en Deel lange, tynde, saugdannede Børster.

Overlæben er en fort men meget bred Plade (idemindstie dobbelt saa bred som lang), hvis forreste Rand er bojet frem i Halvmaaneform, paa Midten har et meget lille, spidsvinklet Udsnit, men ganske savner Spor til Børster.

Første Kjæbepars indre Plade lille, smal, svagt indadkrummet, i Enden væbnet med en halv Snees lange, lidt indadkrummede, tildeels gaffeldannede, eller med Bigrene forsynede, Torne. Den toleddede Palpe rager meget langt frem foran den indre Plade; første Led meget lille og meget skraat afskaaret i Enden; andet Led i Enden afrundet og væbnet med endeel tynde men meget stive Børster og desuden med tre eller fire dolkdannede Tænder. Den appendikulære Nod plade paa den indre Side meget lille, oval, med to eller tre lange, svagt fjerdedannede Børster foruden adskillige mindre.

Andet Kjæbepar af ganske sædvanlig Form, med almindelige Børster i Enden af de to Plader.

Underlæben bestaaer af to, paa hinanden liggende Plader: den første er lille, dybt flostet i to ovale Flige, forsynet med en Mængde tætstillede og temmelig lange Børster saavel langs Randene som paa hele Overfladen. — Den anden Plade er meget større, ligeledes dybt flostet, med Fligene fortil tem-

melig brede og kun svagt afrundede, paa den ydre Side med store, bagudrettede Horn. Borstevæbningen sterk og rigelig.

Kjæbefodderne, hvis Længde, Palperne medregnet, udgør omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden, have intet Usædvanligt i deres Form. Den meget lille indre Kjæbeplade naer omtrent med sin forreste Rand til den ydres halve Længde og i Linie med Enden af Palpens første Led. Formen langstrakt firkantet, lidt indkneben ved Noden; den ydre Rand fragt konver; Enderaenden lidt straa, væbnet med nogle store Borster, der vise enkelte Sideborster, og med tre stærke, noget knivsbladdannede Tænder. Den ydre Kjæbeplade, som med sin forreste Rand omtrent naer i Linie med Midten af Palpens andet Led, er bredt oval; den ydre Rand meget sterk konver, den indre lige, væbnet med syv, knivsbladdannede eller dolkdannede Tænder, der tiltage i Størrelse fra den bageste til den forreste; Enderaenden har otte eller ni indadkrummede Torn, der i Form gradevis gjøre Overgang fra de dolkdannede Tænder til almindelige tornedannede Borster. Palpen fireleddet, af almindelig Form, kun at Kloen i Enden er borstevæbnet.

Første Fodpar er kun af middelmaadig Størrelse (dets Længde, naar det tænkes udstrakt i en Linie, indeholdes omtrent tre Gange i Totallængden), men af en overordentligt sterk Bygning, og, som Folge deraf, af en meget uregelmæssig Form; det har en særdeles kraftfuld Gribehaan. Leddenes indbyrdes Længdesforhold er omtrent: $5\frac{1}{2} + 1 + 2 + 2\frac{1}{2} + 6 + 4\frac{1}{2}$. Første Led er sterkt koldedannet, tresidet ved en sterk fremtrædende Længdeflam, betydeligt indknebet ved Noden og derpaa udvidet i den Grad, at Breden omtrent bliver lig med den halve Længde af Leddet; andet Led uregelmæssigt firkantet, dobbelt saa bredt som langt, uagtet det er endeeel smallere end første Led; tredie Led triangulaert, af meget større Længde end Brede; fjerde Led derimod atter af meget større Brede end

Længde, uregelmæssigt firkantet, den forreste Rand stærkt konver, den nederste konkav, den bageste uddraget til en stump og tyk Knude. Femte Led eller Haanden bredt-oval, forneden spidsere, i Enden lige affsaaren; medens den forreste Rand er regelmæssigt konver i en stærk Grad, er den bageste uregelmæssigt bolget, stærkest fremtrædende omtrent i den første Trediedeel af Længden; derpaa aftager Haanden i Brede. Paa den bageste Rands mest fremtrædende Deel ere nogle starke Torné anbragte (to især iøjnesfaldende). Kloen er særdeles stor og tillige i den største Deel af Længden meget bred, stærkt krummet hvad den forreste Rand angaaer, paa den bageste Rand væbnet med tætstillede Saugtagger næsten fra Noden i omtrent $\frac{3}{4}$ af Længden; hvorpaa Saugtaggerne ophøre og Kloens Spids tillige pludseligt bliver smallere. De fire første Led have endel Borster anbragte bagtil, femte tillige paa den forreste Side. Kloen viser det aldeles usædvanlige Forhold, paa den forreste Side at være udrustet med en Mængde lange, grove, tætstillede Borster.

Andet Fodpar er kun lidt kortere end første, men af en langt mindre stærk Bygning end dette; og udmerker sig især ved Mangelen af en Gribehaan. Leddenes indbyrdes Længdesforhold kan omtrent betegnes saaledes: $6 + 1 + 2 + 4 + 4 + 1\frac{1}{2}$. Første Led langstrakt, smalt, liniedannet eller næsten umærkeligt folledannet, svagt bejet; andet Led firkantet, af meget større Brede end Længde; tredie Led af uregelmæssig Form, forneden tilspidsset, af meget større Længde end Brede; fjerde Led triangulært eller maaßke rigtigere omvendt hjertedannet, ligeledes af meget større Længde end Brede; femte Led langstrakt firkantet. Kloen lille, tynd, spids, krummet; dens bageste Rand i en Strækning saugtandet, den forreste med en lille Borste mod Enden.

Tredie Fodpar stemmer i Længde omtrent med første,
Naturhistorisk Tidsskrift, ny Række. I.

men har en svag og spæd Bygning. Leddenes indbyrdes Længdesforhold omtrent: $5\frac{1}{2} + 1 + 4 + 3 + 4 + 2$. Første Led noget kolloeddannede; tredie Led viser ligeledes Tilnærmelse til det Kolloeddannede, hvorimod fjerde Led er meget langstrakt ovalt, femte Led liniedannede; Kloen er lang og spids, men kun i ringe Grad bujet, og synes kun at besidde liden Bevægelighed; dens sidste Deel eller Spidsen viser sig ligesom ved en Artikulation adskilt fra den øvrige Klo. Fodparret er væbnet med en Mængde lange Hjerbørster og almindelige Borster, de første især paa første og femte Led saavel fortil som bag; ogsaa Kloen har forholdsvis store Borster paa den bageste Rand; fra Enden af femte LEDs bageste Rand udgaae et Par stærke Torn, som lægge sig op til Noden af Kloen.

Fjerde Fodpar stemmer ganske med tredie baade i Størrelse og Form.

Femte Fodpar er kortere end første og tredie, men omtrent af lige Længde med andet. Leddenes indbyrdes Længdesforhold: $4 + 1 + 4 + 2 + 3 + 2$. Første Led eller Laaret er langstrakt-ovalt men just ikke pladeformigt; tredie Led plumper, lidt smallere ved Noden eller med Tilnærmelse til det Kolloeddannede; fjerde Led langstrakt firkantet, dog med den forreste Rand udbuet, ikke fuldt dobbelt saa langt som bredt; femte Led liniedannede, dog med en lille Indbojning eller Bugt paa den bageste Rand; Kloen stærk, middelmaadigt krummet. Mange lange Hjerbørster paa de fire første Led; en Torn eller maastee et Par i Enden af femte LEDs forreste Rand ved Noden af Kloen; denne med lange Borster langs forreste Rand.

Sjette Fodpar har en meget langstrakt og smal Form, overgaaer de foregaaende endeel i Længde, og indeholder ikke fulde $2\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden. Leddenes indbyrdes Længdesforhold omtrent: $6 + 1\frac{1}{2} + 6 + 3 + 5 + 2\frac{1}{2}$. Første Led lang-

strakt eva^t, to Gange saa langt som bredt, ikke pladeagtigt udvidet; tredie Led svagt kelledannede; fjerde og femte Led liniedannede. Mange lange Fjerborster paa de tre første Led paa den udvendige Side; fjerde og femte Led med lange Borster af almindelig Form i Enden, femte Led desuden med en Torn i Enden af forreste Rand; Kloen med nogle Borster paa den forreste Rand.

Syvende Fodpar er længer end sjette, af endnu mere smal Form, og overgaacr den halve Totalængde lidt; det indbyrdes Længdeforhold af Leddene omrent: $6\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} + 7 + 4 + 6 + 3\frac{1}{2}$. Bestaffenheden er iovrigt i det Væsentlige ganske som hos sjette Fodpar.

Epimererne ere særdeles smaa, flere Gange saa brede som høje, af en uregelmæssigt firkant. t Form, med den forreste nederste Vinkel paa de fem første Par, uddraget til en Spids.

Gjællebladene, som ere anbragte fra andet til sjette Fodpar inklusive, ere af langstrakt oval Form (de største af omrent 1 Linies Længde, $\frac{2}{3}$ Linies Brede), meget tynde og bladdannede, uden ret tydelige Spor til Gjællestruktur, i Randen forsynede med nogle Borster og tildeels med ejendommelige smaa Vedhæng eller Lapper, hvis sande Bestaffenhed jeg iovrigt ikke kan angire.

De tre første Par Bugfodder ere smaa, plumper byggede Svømmefodder, hvis Noddeel i Længde forholder sig til Svømmeaarerne (Borsterne medregnet) omrent som 1 til 3, næsten er ligesaa tyk som lang, men bredere i Enden end ved Noden. Svømmeaarerne ere opsvulmede ved Noden, tilspidsede mod Enden, den ydre lidt længere end den indre, og bestaae hver kun af en halv Snees (jeg har talt elleve) Led, rigeligt væbnede med lange Fjerborster.

Fjerde Par Bugfodder ere stærke Springfodder,

omtrent af lige Længde med Svømmesodderne; Røddelen forholder sig i Længde til Springredskaberne omtrent som 5 til 3, og disse sidste til den stærke Torn, hvormed de ende, som $2\frac{1}{2}$ til 1. Saavel Rødstykket som Springpiggene ere væbnede med Torn paa Siderne.

Femte Par Bugfodder ere kun omtrent halvt saa langt som fierde og af en noget plumpere Form, idet Springpiggene blive bredere i Forhold til Længden, og de Torne, hvormed de ende, forholdsvis noget større; en mindre Torn er anbragt paa hver Side af de sterre.

Sjette Par Bugfodder meget smaa og plumper; Røddelen omtrent to Gauge saa lang som den ydre Endeplade, meget bred, i Enden skraat afflaaten i Retningen indad og bagtil; den ydre Endeplade regelmæssigt oval, væbnet i Enden med fem eller sex temmelig lange Borster; den indre Endeplade er endel mindre end den ydre, stumpt konisk, ligesledes forsynet med et Par Borster.

Halevedhængen er en forholdsvis temmelig stor Plade, af lidt større Brede end Længde, hvis Form, sjondt lidt uregelmæssig og bagtil svagt tilspidset, nærmer sig meget til det Kredsrunde.

Det er allerede ovenfor bemærket, at den her beskrevne nye Slægt hører til Gammarina gressoria. Den nærmer sig dog i flere Henseender til Slægten Ischyrocerus (i Hovedets Form eller det dybe Udsnit i Hovedets Nand fortil og nederst paa Siderne, hvorved de nederste Foleres Rød bliver blottet; i de øverste Foleres lille Bisvøbe v. s. v.). Og da Ischyrocerus ved Nyggens brede og flade Form, de fod dannede Folere v. s. v. nærmer sig til Gammarina gressoria; saa synes at fremgaae, at Gam. saltatoria og Gam. gressoria ved disse to Slægter forbinder med hinanden.

Glauconome*) Kr.

Antennæ subpediformes; superiores flagello ornatae appendiculari perparvo. Oculi minuti, parum distincti. Mandibulæ apex in duos fissus ramos, qui dentibus sunt armati conicis; tuberculus molaris dentibus confertissimis instructus. Labium superius breve, depresso, latissimum, margine anteriori medio inciso; labium inferius quatuor compositum laminis setosis. Laminæ maxillares pedum maxillarium dentibus armatae validis; ungvis palpi apice setosus. Pes primi paris robustissimus, manu subcheliformi; pes secundi paris gracilior, manu carens subcheliformi; pedes tertii quartique paris pergraciles; pedes quinti, sexti septimique paris graciles, femoribus parum dilatatis. Pedes abdominales primi, secundi et tertii paris natatorii, breves sed robustissimi; pedes abdominales quarti quintique paris *saltatorii*, validi; pedes sexti paris sere rudimentares, natatorii Epimera minima, sere evanescentia.

Glauconome leucopis) Kr.****Eusirus cuspidatus Kr.**

Ogsaa denne nye Form har det sydlige Grønland til Fædreneland***), og styldes Kaptajn Holboells uafbrudte Bestrebelser for Udvidelsen af vor Kundskab til Landets Fauna. Da jeg kun har seet ganske faa Exemplarer af den, formoder jeg, at den kun træffes sjældent.

I *Habitus* staer den meget nær Slægterne *Gammarus* og *Amphithoe*; kun Formen af de to første Fodpar er allerede ved en los Betragtning paafaldende.

Farven er hos de i *Spiritus* opbevarede Exemplarer

*) En af Nereiderne.

**) λευκος, albus, et οψ, oculus.

***) Dog har jeg ogsaa for endel Aar siden erholdt et eneste mutileret Exemplar (meget mindre end de grønlandske) i det nordligste Kattegat.

gjerne hvidgul i det Brunagtige. Hos det levende Dyr skal den være hvidgul med Overgang til det Ansigtssarvede.

Hvad Størrelsen angaaer, hører nærværende Kræbstdyr til de største Amfipoder, da jeg har undersøgt Exemplarer af tretten til fjorten Liniers Længde fra Panderanden til Enden af Halevedhængen. Den største Højde, beregnet over fjerde Brystring fra Nyglinien til den nederste Rand af Epimcren, indeholdes omtrent $4\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden, og er ikke meget større end den største Tykkelse.

Hovedets Længde indeholdes elleve til tolv Gange i Totallængden, og det er altsaa kun af Middelstørrelse. Mellem de halvmaanedannede Udsnit, som ere anbragte i dets forreste Rand ved Noden af de overste Folere, fremtræder et lille, tilspidsset men fladt Pandehorn. Hovedets overste Blade er jævnt afrundet uden Kjel.

Ulagt Kroppen er sammentrykket i hele Længden, vise dog de fem første Brystringe ingen Længdefjol paa Midten af Nygfladen; den sjette Brystring har et svagt Spor til Kjel og en lille Tand paa den bagste Rand; de fem følgende Ringe ere forsynede med en meget tydelig Længdefjol og de tre første af disse (sidste Brystring og de to første Bugringe) med en tydelig, bagtil fremragende, Tand; derimod ere Bagkroppens to sidste Ringe afrundede og glatte. Kjolen paa Bagkroppens fjerde Ring overskjæres omtrent paa Midten ved et dybt Udsnit.

Djinene ere vanskelige at iagttagte hos de i Spiritus opbevarede Individer, efterdi de tabe deres Farve; en nærmere Undersøgelse viser imidlertid, at de have intaget en temmelig betydelig Udstrekning bag de overste Foleres Nod, med nyredannet Omrids og meget større Højde end Længde. Farven skal hos det levende Dyr være cinnoberrod.

De overste Folere ere lange og lynde, i Længde om-

trent stemmende med den halve Totallængde. Skafet er meget tykkere men tillige meget kortere end Svøben, da dets Længde kun udgør omtrent disses halve Længe, eller $\frac{1}{3}$ af Følernes Længde. Det indbyrdes Længdeforhold af Skafets Led er: $9 + 9 + 1\frac{1}{2}$; første Led betydeligt tykkere end andet, tre Gange saa langt som tykt, cylindrisk, med adfyllige Torn i Enden (opstaaede ved Udsnit i Enderanden), af hvilke især to paa den nederste Side ere iøjnefaldende. Andet Led ligeledes cylindrisk, men næsten sex Gange saa langt som tykt og med flere og større Udsnit og Torn i Enden, hvilke give dette Led et ganske ejendommeligt Udseende. Tredie Led kun af lidt større Længde end Brede, og bredere i Enden end ved Noden. Borstevæbningen af Skafet er svag, stærkest fremtrædende paa den nederste Side, især af andet Led. Svøben, som er temmelig stærk, men gradevis tilspidset eller borstedannet, bestaaer af mere end 70 Led, af hvilke omtrent den første Halvdel har større Brede end Længde (hos endeeel af de første er Breden endog flere Gange saa stor Længden). Leddene alle borstevæbnede i Enden, især paa den nederste Rand. En Bisvøbe er vel tilstede, men aldeles rudimentær, da dens Længde kun er lig med Svøbens to første Led eller omtrent med $\frac{1}{10}$ af Svøbens Længde; den bestaaer kun af et eneste, temmelig cylindrisk, i Enden med sex eller syv lange Borster væbnet Led.

De nederste Følere ere endeeel kortere end de overste (kun omtrent lige med $\frac{2}{3}$ af disses Længde, eller med Længden af deres Bisvøbe, og lidt større end $\frac{1}{3}$ af Totallængden). Skafet er imidlertid forholdsvis langt, længer end Svøben og længer end de overste Føleres Skaf, og naaer med næsten hele sit sidste Led frem foran Enden af dette. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $5 + 3 + 10 + 9$. De tre første Led ende med Torn og Udsnit omtrent paa lignende Maade, som om de overste Føleres to første Led er anfert. Første Led, som

er meget tykt og af en uregelmæssig Form, har saaledes en Torn i Enden foroven mod den ydre Side og en anden noget større (der naaer ud over Spidsen af følgende Led) i Enden paa den nedre Side indvendigt; det lille andet Led viser en Torn i Enden foroven; det langstrakte og cylindriske tredie Led har smaa Torne i Enden rundtomkring; fjerde Led cylindrisk, tyndt, uden Torne i Enden; tredie og fjerde Led temmelig stærkt borstevæbnede; Randene af tredie Led blive endog derved trenulerede, eller vise et lille Udsnit som Udgangspunkt for hvert Borsteknipse. Svøben er stærk, og bestaaer, dens Korthed uagtet, af et betydeligt Antal Led (jeg har talt mellem 50 og 60), idet Leddene for den allerstørste Deel er meget forte i Forhold til Breden, og kun omrent det sidste Dusin viser større Længde end Brede.

Kindbakk'en er fort (den indeholdes nogle og tyve Gange i Totallængden), af middelmaadigt bred og stærk Form. I den forreste Ende er den deelt i to brede, bag hinanden liggende Grene med brun Hornrand, af hvilke den øverste eller forreste ikke synes at besidde Tænder, men i Enden paa den indre eller bageste Side er lidt skeformigt udhulet; den bageste har derimod Randen udskaaren i fem eller sex Tænder. Bag disse Grene paa den indre Side, tet ved Kindbakkens indre Rand, ere otte eller ni torneagtige Borster stillede visteformigt efter Længden. Atter et Stykke bag disse findes en stærkt fremtrædende Knusetand eller Tyggeknude, hvis Endeslade er regelmæssigt elliptisk paa tværs, i Midten noget fordybet eller konkav med fremragende Rande: denne Endeslade er dannet af utallige smaa, tætsatte Tænder. Palpen, som paa det nærmeste er dobbelt saa lang som Kindbakk'en, har intet Mærkeligt i Formen; Leddernes indbyrdes Længdesforhold omrent: $1\frac{1}{2} + 4 + 6$; den indre Side af de to sidste Led temmelig stærkt borstevæbnet; første Led har større Længde end Brede.

Overlæben er en fort og bred Plade (af meget større Bredde end Længde), bagtil indkneben eller smallere, paa Siderne stærkt afrundet, fortil noget indbojet og med Spor, ffjordt utsydeligt, til en lille Længdespalte paa Midten. Den forreste Rand og tildeels Overfladen forsynet med et fint Led.

Første Kjæbepar kan forholdsvis siges at være stort, da det overgaaer Kindbalken lidt i Længde, og det er tillige af stærk Bygning. Kjæbedelen, som er rettet noget straat indad, er i Enden væbnet med en halv Snees lange, stærke, lidt krummede Torn, hvilke, om ikke alle saa dog for en Deel, ere forsynede med et Par Tænder paa den indre Rand. Den toleddede Palpe er i flere Henseender mærklig: den er stor og ikke af den sædvanlige bladagtige Tyndhed men af temmelig solid Bygning; første Led har en ganske usædvanlig Størrelse, da det udgjør meer end $\frac{1}{2}$ af Palpens Længde og meer end Halvdelen af det andet Leds Længde, samt med sin forreste Rand omtrent naaer i Linie med Kjæbedelens forreste Rand (Tornene fraregnede); andet Led er af langstrakt oval, lige, i Enden tilspidset Form, forsynet med endeel temmelig lange Børster mod Enden af den indre Rand, og med et ringere Antal paa den ydre Rand*). Palpens første Led viser ogsaa et Par Børster paa den ydre Rand**). Den appendikulære Plade ved Noden paa Kjæbens indre Side er af øgdannet, temmelig bred Form, paa den indre Rand mod Enden væbnet med to stærke, men just ikke meget lange, fjer- eller kostdannede Børster (de have ikke Pladens halve Længde), foruden med endeel meget smaa Børster eller Haar.

*) Overfladen er ogsaa bedækket med Børster.

**) Paa Munddelene, og især paa dette Kjæbepars Palpe, har jeg fundet et øgdannet Snyletdyr høftet.

Andet Kjæbepar temmelig plump, men iørigt af ganske sædvanlig Form og væbnet med almindelige Borster.

Underlæben lille, rigeligt borstevæbnet, fortil med et bredt, afrundet Udsnit af kun middelmaadig Dybde og brede, afrundede Flige, bagtil kun med lidet, eller næsten slet ikke, fremtrædende Horn.

Kjæbefodderne ere af betydelig Størrelse og Styrke, hvad dog egentlig kun gjælder Palperne, men ikke Kjæbepladerne. De indre Kjæbeplader, som med den forreste Rand næppe naae ud over Palpens Nod, visse fra den ydre Side det sædvanlige, langstrakt-firkantede, i Enden lige affaarne og ved Noden lidt indknebne Omrids; hvorimod man, ved at betragte dem fra den indre Side, bliver en meget stærkt fremtrædende Længdefekam var, som næsten giver dem Form af tresidede Prismener. Enderanden er væbnet med fire stærke, indfaldsede Tænder foruden nogle Borster og Torne. De ydre Kjæbeplader, som næppe, eller kun ubetydeligt, naae ud over Palpens første Led med den forreste Rand, have omtrent sædvanlig Form, men ere dog temmelig smalle; deres indre Rand er væbnet med endel torneagtige Borster, mellem hvilke mod Noden fire eller fem smaa Tænder ere anbragte; Enderanden har tre lange Hjerborster. Den fireleddede Palpe er ikke blot af en stærk, men endog af en meget plump Bygning. Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $3 + 6 + 4 + 2\frac{1}{2}$. Første Led meget straat affaaret, andet og tredie triangulære eller omvendt koniske; hos det andet er den indre Rand i Enden udskaaren til sex Torne eller Spidser. Kloens indre Rand borstevæbnet.

Første Godpar er af en temmelig betydelig Størrelse (Længden indeholdes omtrent $2\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden) og af en usædvanlig Form, idet den overmaade store Gribehaanpaa en føregen Maade er forbundet med det besonderligt dannede hjerde Led. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: 15

$+ 2\frac{1}{2} + 4 + 10 + 12 + 10.$ Første Led har et temmelig smalt og svagt Udspringende, hvilket dog kun beroer derpaa, at det er drejet saaledes, at det vender den skarpe Rand til, naar de følgende Led vende Fladen til; ved en nærmere Undersogelse viser det sig af middelmaadigt stærk Kolleform, krummet ved Noden, med den bageste Rand udbejet; det er iovrigt paa den ydre Side forsynet med en borstevæbnet Længdefjol fortil, hvorved det bliver tresidet. Andet Led har, dets Korthed uagtet, større Længde end Brede; tredie Led langstrakt firkantet (dog uregelmæssigt), forneden uddraget i en Spids eller Torn, med et Borsteknippe mod Enden af den bageste Flade. Fjerde Led er meget langstrakt og smalt, foroven meget straat affsaaret, forneden lige, den forreste Rand lidt konver, den bageste lidt konkvav, men forsynet med en meget stor, tilspidsset, lidt nedadkrummet, sporeagtig Udvært, som udgaaer tæt nedenfor den øverste, straat affsaarne Rand af Leddet. Medens dette kun er forenet med følgende Led eller Haanden ved den smalle og lige nederste Rand, lægger det sig tæt op til og lige som i en stor Strækning omgiver eller indeslutter Haanden med sin bageste krumme Rand og med Udværtens nederste Rand; Udværtten er i Enden stærkt borstevæbnet. Femte Led eller Haanden meget stor, flad, skivedannet, oval, omtrent en halv Gang saa lang som bred, ikke forenet med foregaaende Led i den øverste Ende, men ved et Udsnit eller en Fremragning omtrent paa Midten af den forreste Rand; paa den bageste Side ved Noden er Haanden væbnet med et Par Torne, og langs hele den bageste Rand, som danner en Længdefure til Kloens Optagelse, med tætstillede, forte, stive, næsten torneagtige Borster; Kloen førdeles stor, krum, spids, men tilsig paafaldende tynd i Sammenligning med Haanden, ved Noden paa den bageste Rand væbnet med et Par stive Borster.

Andet Fodpar overgaer det første lidt i Længde

(hvilket beroer paa en noget sterkere Udvikling af de tre første Led) og i Styrken af de fire første Led, men stemmer forresten med dette i Form og i Bygning. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $17 + 3 + 5 + 10 + 12 + 10$. Ligheden med første Fodpar gjør en nærmere Beskrivelse unødvendig.

Tredie Fodpar stemmer i Længde omtrent med første, men er meget tyndt og svagt, næsten børstedannet. Leddenes indbyrdes Længdeforhold kan omtrent ansættes til: $16 + 3 + 10 + 7 + 9 + 3$. Förste Led næsten fuldkomment liniedannet, eller kun meget svagt indknebet ved Noden; tredie og fjerde Led begge noget kolleddannede og svagt bojede, men det sidste af disse endnu meget smallere end det første; femte Led fuldkomment liniedannet, omtrent ni Gange saa langt som bredt og ikke halvt saa bredt som förste Led; Kloen temmelig lige, spids, lidet bevægelig. Förste Led har en Mængde lange Børster langs den forreste Side og nogle ved Noden bagtil; tredie, fjerde og femte ere bagtil væbunde med Torne, der sidde parvis, især rigeligt paa femte Led; ogsaa have disse Led Børster højt og her fortil.

Fjerde Fodpar er ubetydeligt kortere og maaſſee endnu lidt spædere end tredie, men stemmer forsvrigt ganske overeens med dette i Delenes Form og Forhold.

Femte Fodpar er noget længer end de foregaaende, af middelmaadig Styrke og ganske almindelig Form, kun udmærket ved en rig Tornebevæbning paa tredie, fjerde og femte Led (især paa den forreste Mand). Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $14 + 2\frac{1}{2} + 12 + 9 + 12 + 4$. Förste Led pladedannet, ovalt, langs den forreste Mand tornevæbnet, langs den bageste saugtagget; Længden forholder sig til Breden omtrent som fjorten til $8\frac{1}{2}$. Tredie og fjerde Led kolleddannede, svagt bojede, i Enden kraat affskarne; femte Led liniedannet;

de meget stærke Torné ere anbragte parvis eller knippevis (indtil fire sammen).

Sjette Fodpar endel længer end femte. Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $16 + 3 + 14 + 12 + 15 + 5$. Femte Led har altsaa ligesom fjerde forholdsvis modtaget en betydelig Forlængelse. Formen er i alt Væsentligt den samme som hos femte Fodpar; af ubetydeligere Modificationer kan mærkes, at tredie Led er stærkere krummet, fjerde tydeligere koldedannet o. s. v.

Syvende Fodpar stemmer ganske med sjette i Størrelse, Delenes indbyrdes Forhold og Form, kun at første Led er noget bredere foroven.

Epimererne af middelmaadig Størrelse: første hos et Individ af omtrent en Tommes Totallængde 1 Linie høj, $\frac{9}{10}$ Linie bred, uregelmæssigt firkantet, meget smallere foroven end forneden, af lidt større Højde end Brede, forneden med stumpet afrundede Vinkler; anden endel smallere end første (1 Linie høj, $\frac{7}{10}$ Linie bred), forneden smallere end foroven og ganske afrundet eller uden Spor til Vinkler; tredie har omtrent samme Form som anden, men er ubetydeligt højere ($1\frac{1}{10}$ Linie høj, $\frac{7}{10}$ Linie bred); fjerde ubetydeligt længer men meget bredere end tredie ($1\frac{1}{2}$ Linie høj, $1\frac{1}{10}$ Linie bred), uregelmæssigt firkantet, den forreste Rand udbojet, den bageste noget indbojet, forreste=nederste Vinkel noget bredt afrundet, bageste=nederste lidt sharp, nederste Rand meget straat opstigende forfra bagtil, krenuleret i mere end den sidste Halvdeel af Længden. De fire første Par Epimerer have nogle faa sorte Borster paa den nederste Rand. Femte Epimer forholdsvis stor, noget kortere end de foregaaende men tillige bredere, omtrent dobbelt saa bred som høj ($\frac{2}{3}$ Linie høj, $1\frac{1}{2}$ Linie bred), med et dybt Udsnit i den nederste Rand; sjette omtrent af lige stor Højde og Brede, men meget højere bagtil end foran (1 Linie høj, $\frac{9}{10}$ Linie bred), af en Form, som nærmest

sig til det Halvmaanedannede, idet den nederste Rand fortil er dybt indstaaren; syvende den mindste, dog endnu ret tydelig, af næsten dobbelt saa stor Brede som Højde ($\frac{1}{2}$ Linie høj, $\frac{9}{10}$ Linie bred), med den nederste Rand stærkt udbuet og uden Indsnit. Heller ikke de tre sidste Par Epimerer savne ganske Borster paa den nederste Rand.

Gjælleblade forekomme fra anden til syvende Brystring inklusive, altsaa sex Par; de ere store, for største Delen temmelig stærkt opsvulmede eller blæredannede, med tydelig Gjællestruktur, men afvige ikke ubetydeligt indbyrdes i Form.

Hunernes Brystplader findes anbragte fra anden til femte Ring (begge inklusive), ere af en langstrakt og smal Form; men af forstjællig Størrelse (det sidste Par meget kortere end de foregaaende), i Randen væbnede med Borster af almindelig Form.

Vækroppens tre første Par Fodder ere Svømmefodder af almindelig Form, indbyrdes omtrent af samme Størrelse (lige med $\frac{1}{4}$ af Totallængden eller lidt mere); Rødstykket næppe af mere end Ålerernes halve Længde (Borsterne medregnede); den længste Åre med 30 eller 31 Led, den korteste med 26 eller 27.

Springfodderne ere store, meget stærkt væbnede med Torne. Hos første Par, som kun staar lidt tilbage i Længde for Svømmefodderne, er Røddelen af lige Længde med Springredskaberne. Andet Par er kun meget ubetydeligt kortere end første, men Røddelen forholder sig i Længde til den indre Springpig som ni til fjorten, og den ydre Springpig er betydeligt kortere end den indre (de forholde sig omtrent som fem til syv). Tredie Par, hvis Længde forholder sig til førstes som tre til fem, har Springpladerne næsten dobbelt saa lange som Røddelen, og den indre er foruden Torne forsynet med et Par Fjerborster paa den indre Rand.

Halevedhænget har forholdsvis en ret betydelig Stør-

relse, og naer næsten til Enden af de sidste Springfodder. Formen er smal (den største Brede ved Noden forholder sig til Værgden omtrent som 5 til 13), tilspidset (Breden i Enden forholder sig til Breden ved Noden omtrent som 3 til 10), bagtil først med et afrundet Udsnit og derpaa med en liniedannet Længdespalte, som intager lidt mere end Pladens halve Længde.

Maaſke vil man indvende mig, at den ovenstaende Beskrivelse næppe indeholder tilstrækkelige Motiver til Opstillingen af en ny Slægt. Jeg indrømmer ogsaa gjerne, at Eusirus staar færdeles nær ved Slægterne Gammarus og Amphithoe, de typiske Amfipod-Former; men ligesom den fjernes fra den sidste ved Tilstædeværelsen af en Bisvøbe paa de øverste Toler, synes paa den anden Side Bisvøben alt for rudimentær, til at Dyret ved den kan blive til en Gammarus. Ogsaa forekommer Formen af de to første Fodpar mig i den Grad abnormal i Henseende til Beskaffenheten af det fjerde Led, at jeg ikke vover at sammenstille Dyret med de sande Gammari. Hertil kommer fremdeles den rudimentære Tilstand af tredie Led i de øverste Toleres Skæft. Men, hvad der især efter min Anskuelse gjør Udslaget, er Beskaffenheten af nogle af Munddelene: Organer, som der i Opstillingen af Slægter i Amfipodordenen hidtil næppe kan siges at være taget tilhørligt Hensyn til. Kjæbefodernes smaa Kjæbeplader i Sammenligning med de store Palper frembyde saaledes en Tilnærmelse til Slægten Leucothoe, og Forholdet af første Kjæbepars Palpe synes mig meget ejendommeligt for den nye Slægt.

Eusirus.*)

Antennæ superiores flagello appendiculari rudimentari, tertioque pedunculi articulo minutissimo, sere rudimentari. Antennæ inferiores

*.) *Eugeios*, en Son af Poseidon og Okeaniden Thothea.

pedunculo flagelli longitudinem superante. *Maxilla prioris* paris palpo elongato, acuminato, setoso, cuius articulus primus dimidiam secundi articuli longitudinem superat. *Mandibula parva*, apice bifurco, dentato, flabello sefarum marginis interioris, tuberculo molari transverse-elliptico dentibus minutissimus confertis formato; palpus triarticulatus duplam fere æquat mandibulae longitudinem. *Pedes maxillares* laminis maxillaribus minutis, dentatis; palpo maximo, robustissimo. *Pedes thoracici primi et secundi* paris eadem ferme invicem forma et magnitudine, manu armati subcheliformi maxima, laminari, ungve maximo sed gracillimo; articulo antepenultimo prælongo, graciili, postice calcarato, antice ad medium marginem manus anteriorem protento. *Pedes thoracici tertii quartique* paris pergraciles sed forma vulgari. Sex branchiarum paria (annuli thoracici 2di-7mi). Quatuor laminarum in seminis paria thoracicarum (annuli 2di-5ti.) Reliqua ferme ut in genere Gammaro vel Amphithoe.

Eusirus cuspidatus Kr. compressus, carina dorsali annuli thoracici sexti septimique annulique abdominalis primi, secundi, tertii quartique, dentibusque retro prominentibus annulorum quatuor (ann. thor. 6ti et 7mi, ann. abd. 1mi et 2di).

Dulichia spinosissima Kr.

Denne høist interessante Form har jeg længe kun kjendt gjennem et eneste lidt beskadiget Individ, der blev mig meddeelt af Kaptajn Holbøll. Det var fanget ved Fjordenset (sydligt i Grønland), men de nærmere Omstændigheder ere mig ikke bekjendte. Senere har jeg erholdt en Mængde Brudstykker af denne Amsipod, ligeledes fra det sydlige Grønland; hvorved synes at bevises, at Dyret næppe der kan være sjældent, sjældt Forholdene maaßee gjøre det vanstelligt at fange velvedligeholdte Exemplarer af det.

Formen meget langstrakt, smal sjældt ikke svag, udmerket ved det store Pandehorn, de mange Torne, de overordentligt lange Følere og den lange Bagkrop, som udgjør omrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden.

Hovedets Længde udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden; denne betydelige Længde bevirkes ved Storrelsen af Pandehornet, der, fremtrædende temmelig nær Hovedets bageste Rand eller dog bag Dinen, ikke blot hæver sig betydeligt over Hovedets øverste Flade, men tillige rager meget langt frem foran Vanderaenden. Det er stærkt sammentrykket og gradevis tilspidset, eller med andre Ord knivdannet. Fra Hovedets Sider udgaaer allerbagest og nederst en stor, fladtrykset, ud- og noget nedadrettet Torn.

Brydstykket (o: de syv Brystringe tilsammenlagte) udgjør omtrent Halvdelen af Totallængden, og er ikke sammentrykket, men nærmer sig snarere til Formen af en efter Længden flovet Cylinder, eller viser med andre Ord den Form, som er den sædvanlige hos Gammarina gressoria. Første Brystring er lidt kortere end anden; denne og tredie omtrent ligelange; fjerde lidt længer end de foregaaende og ligelang med femte; sjette og syvende sammenvoxede ligesom til et Stykke, saa at det er meget vanskeligt at opdage Grændse imellem dem, og saa at man, dersom ikke de to Godpar bestemt angave Tilstedeværelsen af to Ringe, let kunde ledes til blot at antage en. Den Mængde Torne eller Hududviklinger, hvormed Brystringene ere forsynede, er højest betegnende for dette Dyr: første Brystring har paa hver Side to ud- og nedadrettede Torne, den ene foran og dybere anbragt, den anden længer tilbage og højere; anden Brystring viser paa hver Side fem; tredie paa hver Side fire; fjerde ligesledes fire femte tre eller fire, af hvilke dog de to eller tre bageste paa hver Side gjerne blive uthydelige, eller snarere kunde kaldes Knuder end Torne; ogsaa sjette Ring har et Par Knuder paa Siderne; syvende udsender fra Nygfladens bageste Rand paa hver Side af Middellinien en stærk og lige bagudrettet Torn; ganske paa samme Maade som syvende Brystring ere Bagkroppens to første, korte Ringe væbnede; den tredie, som er

endeel længer, udsender fra bageste Rands Middellinie en meget stor, lige bagudrettet, i Enden nedadkrummet Torn. Bagkroppens fjerde Ring udmaerket sig ved en overordentlig Længde og Tyndhed; den udgjør mere end Halvdelen af Bagkroppens Længde, men viser ligesaa lidt som den følgende, særdeles korte eller næsten rudimentære, Ring noget Spor til Torne. Sjette Bugring savnes aldeles, hvorimod et lille, ovalt, forholdsvis bredt, Halevedhæng findes, som for største Delen ligger oven-over femte Bugring.

Epimerer synes at savnes, eller fremtraede i al Fald ikke tydeligt; vel kunde maaske nogle af Sidetornene (den nederste paa hver Ring) betragtes som en Omdannelse af Epimererne; men jeg har imidlertid ikke fundet dem ved nogen bestemt Grændse assatte fra de øvrige Integumenter.

De overste Tølere udmaerkte sig ved deres uhyre Længde, der omrent overgaaer Totallængden en halv Gang, og ere foddannede. Skjondt af en temmelig stærkt Bygning, maa de dog i Forhold til Længden faldes tynde. Skafset er henimod tre Gange saa langt som Svøben; første Led meget kort i Sammenligning med de to følgende, men tykkere end disse, cylindrisk, i Enden noget straat affaaret; andet Led, der omrent er fem Gange saa langt som første, viser sig i ringe Grad folledanned, eller bliver lidt tykkere mod Enden, hvor det tillige fra den overste Rand udsender en Knude eller ligesom et Slags stump Horn; tredie Led er lige, cylindrisk, tyndere men lidt længer end andet, og udsender ligesom dette en Knude fra Enden af overste Rand, dog forholdsvis endeeel mindre. Svøben er børsteformig, og bestaaer af fem Led, der afdage i Længde ligesom i Tykkelse fra første til sidste; det indbyrdes Længdeforhold af Leddene kan udtrykkes saaledes: $28 + 8 + 5 + 3 + 1$. Jævnstides med Svøbens første Led udgaaer en meget lille Bi-

svøbe, der forholder sig til Svøbens Længde omtrent som 1 til 7. Den bestaaer af tre, i Længde stærkt, i Tykelse lidt aftagende Led; Længdeforholdet af Leddene er omtrent $4 + 2 + \frac{2}{3}$; det sidste Led ender med sem korte men stærke Borster; ogsaa paa Siderne af de to foregaaende Led sees enkelte Borster. Svøben er temmelig rigeligt forsynet med korte Borster, især langs den nederste Rand. Ogsaa Skafset viser stive Borster i hele Længden, dog sørdeles korte.

Andet Par Følere, som omtrent har første Pars halve Længde, eller dog kun ubetydeligt mere, staaer i Styrke kun lidt tilbage for dette. Skafset er mere end dobbelt saa langt som Svøben (de forholde sig indbyrdes omtrent som 7 til 3); dets to første Led meget korte; tredie Led i Længde omtrent ligt med to Femtedele af Skafsets Længde og ligt med Svøbens Længde; fjerde Led det længste; saavel tredie som fjerde Led have Enden af den øverste Rand uddragen til et stumpet, dog temmelig stort, Horn, saaledes som er beskrevet ved andet Led af de øverste Føleres Skaf. Svøben er borstdannet, treleddet; Leddernes Forhold har jeg omtrent fundet: $21 + 5 + 2\frac{1}{2}$; første Led er altsaa forholdsvis sørdeles langt. Dette Følerpar er langt rigeligere forsynet med lange Borster paa den nederste Rand end første Par; især udmaerk Skafsets to sidste Led og Svøbens første sig i saa Henseende; den øverste Rand er forsynet med meget korte Borster, der næsten kunne fortjene Navn af Torne. Endnu fortjener at omtales som en Egenhed, at de fleste af Leddene i Enden ere skraat afskaarne, saa at de besvært kunne bøjes ned, derimod ikke opad, hvilket tillige, hvad Skafsets to sidste Led angaaer, forhindres ved de to omtalte Forlængelser eller Horn. Dette Forhold staaer naturligvis i Forbindelse med Dyrets Levemaade.

Ojnene, som ere anbragte bag de øverste Føleres Nod,

ere temmelig store, fredsrunde, sorte*), overmaade stærkt fremragende og, hvad der især synes meget markeligt, udsende omtrent fra Midten en udadrettet Spids eller Torn.

Kindbaffen fort og bred; dens inderste = forreste Vinkel dybt tweklostet; hver af Grenene deelt i fire, temmelig plumpe, koniske Tænder; neden for Grenene en Række tætstillede, krummede, grove Børster eller Torne. Tyggeknuden stor, noget kantet, omtrent paa sædvanlig Maade forsynet med en fintfuret Tyggeplade. Palpen er lidt længer end Kindbaffen, temmelig tynd, saavidt jeg har funnet spore kun toleddet, ellers i al Fald det første Led, dersom tre findes, meget lille eller utydeligt assat; næstsidste Led omtrent dobbelt saa langt som sidste; begge paa den indre Side rigeligt væbnede med lange og stærke Børster.

Overlæben bred, sjoldformig, konvex; den nederste Rand svagt indbojet paa Midten, og væbnet med overmaade fine Børster; Overfladen længere tilbage forsynet med temmelig lange bløde Haar, især mod Siderne.

Første Kjæbepar temmelig langstrakt og smalt, omtrent af sædvanlig Form; Kjæbepladen væbnet i Enden med en halv Snees store og stærke, tildeels med Saugtænder forsynede Torne; den toleddede Palpe i Enden forsynet med omtrent sex Torne og desuden med adskillige Børster. Den appendikulære Rodplade paa den indre Side af Kjæbepladen har jeg ikke her opdaget.

Andet Kjæbepar af en meget bred Form, bestaaende af to, bredt afrundede, meget rigeligt i Randen børstevæbnede Plader; Børsterne for en stor Deel Gjerborster.

Underlæben bestaaer af et dobbelt Pladepar, ellers

*) Indmindste vise de hos de i Spiritus opbevarede Individer en sort-agtig Farve.

af tod ybt floftede Plader, en større og en mindre, der dække hinanden; begge temmelig rigeligt børstevæbnede paa den forreste Rand; den større Plade forsynet med stærkt fremtrædende, tilspidsede, bagudrettede Sidehorn.

Kjæbefødderne have en meget plump og bred Form, og udmerker sig endvidere ved en særlig stærk Børstevæbning. De inderste Kjæbeplader ere meget sorte (de næae fun omrent til Midten af Palpens første Led), i Enden lige afskaarne og brede, forsynede med en Mængde stærke Børster, mellem hvilke nogle smaa, koniske Tænder ere skjulte. De ydre Kjæbeplader ere af en mere langstrakt Form (de næae ud over Midten af Palpens andet Led), smalle, noget tilspidsede og lidt indadkrummede, langs den indre Rand væbnede med stærke, torneagtige Børster. Palpen udmerker sig blot derved, at det sidste Led, skjøndt meget mindre end det næst-sidste, fun har ringe Lighed med en Klo, og i Enden er væbnet med tre eller fire, lange og stærke Børster.

Første Fodpar kan just ikke siges at være lille, da dets Længde, naar vi tænke os det udstrakt, omrent udgjor $\frac{1}{3}$ af Totallængden. Det udmerker sig ved at være meget stærkt sammentrykket, saa at Leddene tildeels blive næsten bladagtige, og altsaa brede, skjøndt ikke stærke. Hvad der iovrigt især karakteriserer dette Fodpar, er, at Kloen dannes af de to sidste Led, og at altsaa fjerde Led fremstiller Haanden. Leddernes indbyrdes Længdeforhold kan omrent udtrykkes saaledes: $10 + 2 + 5 + 12 + 10 + 7$. Første Led langstrakt, lidt kollapsedannet eller tyndere ved Roden; andet Led det mindste, noget triangulært med Spidsen rettet fremad, den bageste Rand konvex; tredie Led uregelmæssigt, krummet, den forreste Rand konkav, den bageste meget stærkt konvex; Haanden oval, plade- eller næsten bladdannet, noget gjennemsigtig; femte Led eller Kloens første Afdeling ligeledes af bladagtig Tyndhed, bredt kollapsedannet, den

forreste Rand konver, den bageste lige, det nederste-bageste Hjørne ligesom bortskaaret for at optage den egentlige Klo; denne er stor, stærk, kun lidt krummet, den inderste eller bageste Rand særdeles fint saugtagget intil et lille Stykke fra Spidsen. Borstebeklædningen er hos dette Fodpar, naar blot første Led undtages, meget stærk; selv den egentlige Klo er forsynet med mange Borster.

Undet Fodpar er temmelig stort (dets Længde, naar det tænkes udstrakt, beløber sig næsten til den halve Totallængde) og meget stærkt, især forsynet med en kæmpemæssig Haand. Leddenes indbyrdes Længdeforhold har jeg fundet: $14 + 2 + 5 + 6 + 22 + 18$. Förste Led er stærkt folledannet, svagt fremadbøjet; paa den ydre Side er den forreste Rand i en meget betydelig Grad udvidet (Udvidelsen begynder for Midten af Længden), pladedannet, forneden uddraget til en stor, tilspidset Flig. Andet Led af sædvanlig Form; ligeledes tredie, kun er ved dette at mærke, at det i Enden paa den indre Side udsender en stærk Torn, der lægger sig tæt op til følgende Led, og saaledes giver dette Fasthed, eller hindrer dets Bevægning indad. Fjerde Led triangulært; femte Led eller Haanden langstrakt, stærkt opsvulmet og dersor trind eller næsten cylindrisk, dog lidt bojet, fra den bageste Rand mod Noden udsendende en meget stor, sammentrykket Torn (den har omtrent $\frac{1}{3}$ af Haandens Længde) eller ubevægelig Finger, som i Enden er tilspidset, og hvis forreste (mod Haanden vendte) Rand er konver, medens den bageste er svagt konkav. Ogsaa fra Enden af Haandens bageste Rand udgaaer en stor Torn. Kloen er meget stor, stærk, temmelig krum. Förste Led er væbnet med smaa Torn langs den udvidede Rand; tredie og fjerde Led ere forsynede med endel Borster i Enden af bageste Rand; Haanden og Kloen endelig vise en stor Mængde lange, næsten haarslignende Borster langs hele den bageste Rand. Saaledes

var Forholdet hos det først undersøgte Individ, en gammel Han. Hos Hunnerne er dette Fodpar ikke blot kortere i Sammenligning med Totallængden, men tillige absolut kortere end første Fodpar, ligesom ogsaa Formen modtager adskillige Modifikationer. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $3\frac{1}{2} + 1 + 2 + 3 + 5 + 4$. Haanden udmerker sig især ved at være bred, pladedannet og ganske at savne den store Torn eller ubevægelige Finger, som hos Hannen udgaaer fra bageste Rand mod Noden.

Tredie Fodpar meget lille (dets Længde indeholdes henimod fem Gange i Totallængden), spædt, næsten børsteagtigt. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er: $11 + 2 + 5 + 5 + 3\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2}$: Første Led det længste, liniedannet, dog mod Midten lidt opsvulmet, i Enderne lidt tyndere; andet Led fort, uregelmæssigt firkantet, foroven smallere, forneden bredere; tredie Led bredere mod Enden, den forreste Rand noget udbuet, den bageste Rand lige, Enden affkaaren; de tre følgende Led gradvis aftagende i Brede ligesom i Længde; det sidste eller Kloen i Enden affstumpet og fra Endefladen udsendende en lille bevægelig Torn. Børstebeklædningen er paa dette Fodpar svag.

Fjerde Fodpar har i Form og Bygning overmaade stor Lighed med tredie, dog er det ganske lidt længer og tillige lidt slankere. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er: $10 + 2 + 8 + 6 + 3\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2}$: tredie Led tiltager altsaa især i Længde, ligesom det ogsaa er dette Led, hos hvilket Aftagelsen i Tykkelse især er tydelig. Sjette Led saavel som dets bevægelige Endetorne svagt krummede.

De tre sidste Fodpar, som ere temmelig lange og af sterk Bygning, stemme alle deri overens, at deres første Led eller Laaret ikke er pladeagtigt udvidet, men aldeles liniedannet ligesom alle de følgende Led.

Femte Fodpar, hvis Længde omrent er lig med den halve Totallængde, viser følgende indbyrdes Længdeforhold af Leddene: $21 + 4 + 22 + 8 + 8 + 6$; første og tredie Led have altsaa indbyrdes omrent lige Længde, ligesom fjerde og femte; tredie Led er ganske svagt bojet frem; dette er i noget højere Grad Tilfældet med femte Led, som i Forbindelse med den store, sterke, bevægelige og frumme Klo danner en Haand eller et meget kraftfuldt Griberedskab. Alle dette Fodpars Led, selv Kloen, ere forsynede med endeel sorte Vorster og Torne; fjerde og femte Led udmaerkede sig ved lange og meget sterke Torne langs hele den forreste Rand.

Sjette Fodpar er ubetydeligt længer end femte, og viser nogen Forandring i Delenes indbyrdes Længdeforhold; dette er næmlig: $17 + 4 + 24 + 10 + 10 + 5$; første Led og Kloen have altsaa aftaget lidt i Længde, medens derimod tredie, fjerde og femte have tiltaget. Forrigt stemmer det i alt Væsentligt med foregaaende Fodpar, kun at maaskee Torrene langs fjerde og femte Leds forreste Rand ere lidt svagere.

Syvende Fodpar har Bygning som de to foregaaende, men er endeel længer, og viser atter en ikke ubetydelig Forandring i det indbyrdes Længdeforhold af Leddene, hvilket jeg har fundet saaledes: $19 + 4 + 30 + 19 + 11 + 5$. Her have altsaa tredie og fjerde Led modtaget en stærk Længdeforsørgelse, saa at fjerde Led endog er ligt med første og meget længer end femte. Forrigt er Intet at bemærke om dette Fodpar.

Gjælleblærer findes hæftede ved Noden af andet til femte Fodpar; de ere temmelig smaa, og udmaerkede sig derved, at de ikke ere brede og pladedannede men derimod smalle, opsvulmede, sæformige eller næsten prismatiske.

Første Par Svømmefodders Længde udgjør omrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden. Formen langstrakt og smal, især hvad Svømmeaarerne angaaer, der uden Vorster have lige Længde

med Noddelen, derimod ere lidt længer, naar Borsterne 'medregnes; hver Svommeaare er sammensat af mere end 40, dog tildeles noget uthydelige, Led eller Ning. Deres meget tætte Børstebeklædning bestaaer af Fjerborster. Andet og tredie Par Svommefodder stemme ganske med første Par. Derimod viser fjerde Par Bugfodder en ganske forandret Form, og fremstiller med Bestemthed et Springredskab; de to Springpigge ere meget tynde, spidse, griffeldannede, den ydre kun lidt længer end Nodstykket (de forholde sig omrent som 10 til 11), den indre meget længere end Nodstykket (de forholde sig som 10 til 18); Nodstykket er langs begge Rande væbnet med temmelig stærke Torne, Springpiggene langs den Rand, de vende mod hinanden; femte Par Bugfodder stemmer ganske overeens med fjerde, kun at Nodstykket er lidt kortere.

Den nye her beskrevne, vistnok meget mærkelige Slægt, der i adskillige Henseender synes at danne et Overgangsled fra Amphipoda gammarina til Caprellina (næmlig ved den meget langstrakte Form, ved Tølernes Beskaffenhed, ved Sammensmelting og Forsvinden af Ning, ved Formen af de tre bageste Par Brynstfodder, ved Forsvinden af Epimerer o. s. v.), kan karakteriseres saaledes:

Dulichia Kr.*)

Corpus valde elongatum, gracile. Antennæ longissimæ (imprimis superiores), subpediformes; superiores flagello instructæ appendiculati. Oculi prominentissimi, acuminati. Pedes maxillares forma valde dilatata. Pedes thoracici primi paris compressi, manu (articulo quarto) magna, ungueque biarticulato instructi (qui ungvibus articulo quinto sextoque junctis efficitur). Pedes secundi paris manu instructi subcheli-

*) Slægtsnavnet er dannet af *δολίχος* (lang), med Hensyn til Dyrets størrelsens langstrakte Form, de lange Tølere o. s. v. Den ioniske Form er benyttet, for at fjerne Navnet destomere fra den for et Indsift tidligere anvendte Venævnelse Dolichus.

ormi (qvæ apud mares maxima est). *Pedes tertii quartique paris* minimi, sere filiformes, invicem ejusdem ferme longitudine et forma. *Pedes quinti, sexti septimique paris* elongati, lineares (semore non dilatato), prehensiles. *Sextus thoracis annulus cum septimo coalitus*, ut difficilius distingvantur. *Epimera* nulla vel prorsus rudimentaria. *Abdomen* quinque modo compositum' annulis et quinque præditum pedum paribus, quorum tria anteriora natatoria, duo posteriora saltatoria sunt.

Dulichia spinosissima: cornu frontali permagno, compressissimo, cultriformi, inter antennas prominent; antennæ superiores tertia fere parte animali longiores, duploque antennis inferioribus longiores; annuli thoracici plurimis armati spinis lateralibus, ultimus præterea duabus marginis posterioris dorsalibus; annulus abdominalis primus secundusque spinis marginis posterioris dorsalibus instructi binis, annulus tertius unica, longissima, incurvata; annulus abdominalis quartus longissimus, gracillimus, inermis; quintus fere rudimentaris.

Stegocephalus inflatus Kr.

Af denne meget mærkelige, i saa mange Henseender anomale, Form*) har jeg kun haft Lejlighed til at undersøge nogle saa, fra det sydlige Grønland af Pastor Jørgensen til det kongelige Museum nedsendte Individer, samt et senere af Kaptajn Holbo II modtaget Exemplar. Dyret synes altsaa at være sjældent, eller maaske at opholde sig paa meget store Dybder**).

Hovedets ffjulte Tilstand (der har foranlediget Slægtsnavnet) og den overordentlige Udvifling af Epimererne, især de

*) En kort Karakteristik af Slægten har jeg allerede meddeelt i dette Tidsskrifts første Nætte, IV, 150.

**) Et par meget smaa Individer, henhørende til denne Slægt, har jeg ved Hammerfest taget paa Gorgonier, ophentede fra en Dybde af omrent 80 Favne. Da de i nogle, dog mindre væsentlige Egenskaber afgive fra den ovenfor beskrevne Art, vover jeg efter det ufuldstændige Materiale hørken med Bestemthed at forene dem med denne, eller at sondre dem som egen Art.

fire forreste, give dette Dyr et ejendommeligt, ved første Øjet fast paaafaldende Udseende. Hertil kommer den betydelige Tykkelse*), det trinde, glatte og noget glindsende Ydre og den spraglende Farve, frembragt ved en Blanding af lysere og mørkere Graat eller Graabrunt. Dyret forekommer mig i dets sædvanlige sammenkrummede Tilstand at have megen Lighed i Form med en Bonne. Med Hensyn til Størrelse maa det, især naar ikke blot Længden, men ogsaa Tykkelse og Højde, tages i Betragtning (den største Højde er ikke meget ringere end den halve Totallængde), anvises en af de første Pladser blandt Amsipoderne. De af mig undersøgte grønlandske Exemplarer havde alle omtrent en Tommes Længde.

Hovedet er saa aldeles skjult under Epimererne, at man ikke kan erholde nogen nojagtig Forestilling om dets Form, for man har borttaget de tre forreste af disse. Man kan ikke andet end forbøses over dets ganske usædvanlige Størrelse**), hvilken afhænger af Munddelenes overordentlige Udvikling, hvor ved ligesom en Snabel dannes, der i Hviletilstand er bøjet ind under Brystet mellem de forreste Fodder. Hovedet er ikke væbnet med noget fremadrettet Pandehorn; derimod dannes mellem de to dybe Udsnit, der ere bestemte til at optage de øverste Toleres tykke Rød, en temmelig fort, lodret nedstigende Spids.

De øverste Toleres ere forte (omtrent lige med en Fjerdedeel af Totallængden), meget tykke og plumpe, af til-

*) Den største Tykkelse falder over fjerde Brystring, og er omtrent lig med $\frac{1}{3}$ af Totallængden.

**) Herved forstaaes dog ikke Længden, som kun er middelmaadig, og synes endnu meget ubetydeligere end den er (for ikke at sige ingen), efterdi Hovedet er skjult under de første Brystringe, saa at kun dets forreste Flade er fri. Tykkelsen overgaer vel Længden, men det er Højden, som især bliver paaafaldende, idet den etter flere Gange overgaer Tykkelsen.

spidset eller langstrakt-konisk Form, idet ingen tydelig Grændse viser sig mellem Svøben og Skafstet. Dette sidste er plumpet (mere end halvt saa tykt som langt); dets tre Led ere saa noje forenede, at de tilsammen synes ligesom kun at udgjøre et Stykke; dets Længde er endeel mindre end Svøbens halve Længde, eller det indeholdes henimod tre Gange i Svøben. Skafstets første Led er dobbelt saa langt som andet, og dette mere end dobbelt saa langt som tredie, hvilket er særdeles fort. — Svøben bestaaer af ni Led, der paa den ydre Side hvert er forsynet med nogle sorte og stærke Borster. En Bisvøbe er tilstede, men dannes kun af et eneste, cylindriskt Led, der ikke nærer ud over Svøbens første Led, i Enden er meget straat affkaaret i Retningen ud og bag, og har den kraa Endeflade tæt besat med endeel tykke, stive Borster, af hvilke den yderste udmærker sig ved sin Længde. Dens Tilhæftning har det Ejendommelige, at det næsten seer ud, som om den udgaaer fra Skafstets andet Led istedetfor fra det tredie.

De nederste Følere overgaae de øverste kun ganske ubetydeligt i Længde, men ere derimod, sjældent endnu temmelig plumpe, langt tyndere end disse. Skafstet længer end Svøben; dets tre Led tiltage gradevis i Længde, saa at det andet er dobbelt saa langt som første og det tredie saa langt som begge de foregaaende tilsammentagne; Tykkelsen af Skafstets to første Led er lig med Længden af det første; det tredie er noget tyndere. Svøben bestaaer af fjorten Led, løber gradevis spidst til, og viser slet ingen Borster (Skafstet kun højst sparsomt paa de to første Led). Svøben er iovrigt bejet lidt ned, eller, rigtigere udtrykt, forbunden med Skafstet under en meget stump Vinkel.

Dine har jeg slet ikke funnet opdage hos dette Dyr.

Kindbækken ere af hvid Farve, i Spidsen gule, meget haarde, af langstrakt, noget hvælvet Form, i den lidt smallere for-

reste Ende væbnede med ti smaa Tænder, der gradevis tiltage i Størrelse indester, og tilsammen danne en krum Linie eller Bue. Palpen ligger skjult paa Kindbakkens indre Sider, tværs over denne, synes kun at besidde ringe eller ingen Bevægelighed, bestaaer blot af et Led, er meget fort, stærk, hornhaard, koldedannet eller noget sledannet; dens nedre Rand stærkt hvælvet, den ovre forsynet med omtrent tretten til fjorten smaa, stærke Tænder og nederst dannende en lille Fremragning. Børster savner den aldeles.

Første Par Kjæber bestaaer af en Noddeel, to Kjæbeplader og en Palpe. Den ydre Kjæbeplade er tyk, hornagtig, af noget prismatisk Form, mod Enden af den ydre Rand udstaaren for at modtage Palpen, paa den forreste, straat afskaarne Rand væbnet med henimod en Snees meget tykke og stærke, hornagtige, frogdannede Børster. Disse ere mod Enden af den indre Rand forsynede med et Par smaa Bikroge, for saa vidt de ikke ere afbrudte. — Den indre Kjæbeplade er fortære, bladdannet, triangulær, langs den straa Enden væbnet med henimod tredive, temmelig lange og tillige stærke Børster, der paa Siderne ere tæt besatte med mindre Børster eller have Køftform. Saavel paa den forreste Deel af den indre Rand som langs hele den ydre Rand er denne Kjæbeplade forsynet med et Lod af smaa Haar. — Palpen fort, enleddet, tynd, i Enden afslumpet og forsynet med fire, forholdsvis temmelig lange, noget krumme Torne. Disse ere i omtrent den sidste Halvdeel af den indre Rand væbnede med endeel Smataender, der danne flere (idetmindste to) Rækker: paa et Par af Børsterne talte jeg tyve saadanne Tænder i hver Række, paa de andre tolv.

Andet Par Kjæber dannes af en egentlig Kjæbedeel, og en Palpe. Kjæbedelen er en afrundet, meget bred Plade (næsten dobbelt saa bred som lang), hvis indre, halvmaanefor-

migt udbuede Rand beklædes af en Mængde (henimod 40) Pigborster; den forreste Rand viser langs den inderste, lige affkaarne, Deel nogle meget fine, sorte Haar; det forreste-yderste Hjørne udsender en afrundet Knude, paa hvilken Palpen er anbragt. Denne er langstrakt, smal, bestaaende kun af et Led, i Enden forsynet med et Dusin temmelig lange Borster (de have omrent $\frac{1}{3}$ af Palpens Længde), af en ganske usædvanlig og mærkelig Bygning. De ere næmlig sammentrykkede, blive bredere i Enden næsten i Form af et Alareblad, og ere alleryderst væbnede med en temmelig lang Hage, som er forbunden med Borsten under en ret Vinkel.

Kjæbefodderne udmaerkede sig ved Forlængelsen og den stærke Sammentrykning af deres Grunddeel, hvorved de saae Udseende, som om de vare anbragte paa en Stilk, og en meget fremstaaende Kjol dannes paa den inddrevne Flade. De ydre Kjæbeplader ere store (de naae til Enden af Palpens andet Led), meget brede, paa det indre Hjørne forsynede med nogle meget sorte Borster, og nedenfor disse med en halv Snes overmaade fine Saugtagger, i hvis Mellemrum smaa Torne udgaae. De indre, ovale, noget tilspidsede Kjæbeplader, som ganske ffjules bag de ydre, og ikke ligge sladt paa disse, men forbinde sig med dem under en Vinkel, ere meget mindre end disse (omtrecent halvt saa lange); men langs hele den indre Rand og Enderanden, der tilsammen danne en Bue, væbnede med en Mængde Saugborster, af hvilke de syv eller otte nederste dog maaske snarere fortjene Navn af Hjerborster, eller danne et Mellemled mellem Hjer- og Saugborster, da deres Sideborster ere vel lange og tynde til at faldes Torne, ffjondt vel sorte til at frembringe Fjere; de overgaae de følgende (henimod 30 i Tallet) temmelig meget i Længde. — Palpen temmelig fort, som sædvanligt fireleddet, af temmelig plump Bygning, ivrigt af sædvanlig Bestaffenhed.

Første Fodpar mangler ganske Gribehaand, og har i Længde omtrent $\frac{1}{2}$ af Totallængden, hvoraf første Led udgjor Halvdelen. Leddernes indbyrdes Længdeforhold er: $6 + 1 + 1\frac{1}{2} + 2\frac{1}{4} + 2 + \frac{3}{4}$. Første Led liniedannet, dog i Enden lidt bredere, langs den forreste Rand forsynet med mange lange Børster, mellem hvilke mod Enden er blandet en Mængde Torné, der synes at sidde parvis. Andet Led fort, langs den bageste Rand besat med stærke Børster. Tredie Led, der kun er lidt længer end andet, er langs den bageste Rand beklædt med endnu flere og stærkere Børster end dette. Fjerde Led overgaer etter tredie lidt i Længde, og er meget bredt, ligeledes med stærk Børstebeklædning langs bageste Rand og i Enden af forreste Rand; det har Form af en fort omvendt Negle. Femte Led er næsten ligesaa langt som fjerde, men meget tyndere end dette, langstrakt kegleformigt, med Børstebeklædning som foregaaende Led. Børsterne paa disse to Led ere forsynede med mindre Børster, eller blive kostdannede. Kloen fort, men stærk og spids, kun lidet bevægelig, langs den bageste Rand fint saugtandet.

Andet Fodpar er noget længere og tyndere end første, men ligner det iovrigt særdeles meget i Bygning. Længdeforholdet af Leddene er omtrent følgende: $8 + 2 + 2 + 3 + 4 + 1$. Haarbeklædningen viser nogle ubetydelige Modifikationer, og er noget sparsommere end paa første Fodpar.

Tredie Fodpar er endeel længere end de to foregaaende, af noget plump Bygning, men omtrent af sædvanlig Form; Leddernes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $6 + 1 + 3 + 3 + 2\frac{1}{2} + \frac{3}{4}$. Første Led henimod fire Gange saa langt som bredt, i Enden lige affkaaret, langs den forreste Rand besat med endeel blode Haar; andet Led krumt, straat affkaaret; tredie Led bredere mod Enden, meget straat affkaaret, og fortil uddraget til en lang Spids; fjerde Led liniedannet, i Enden noget udffaaret, langs den bageste Rand væbnet med fem til sex Torneknapper; femte

Led mod Enden lidt tilspidset, med syv Tænder eller Torne langs bageste Rand; Kloen temmelig sterk men fort.

Fjerde Fodpar er af Form, Størrelse og Bestkaffenhed som tredie.

Femte Fodpar overgaaer de foregaaende lidt i Længde; det viser den mærkelige Anomali, at det, istedetfor at være rettet frem som de to følgende Fodpar, er rettet tilbage som de to foregaaende, med hvilke det ogsaa stemmer i Bygning, men er sterkere. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $8 + 1\frac{1}{2} + 4 + 4 + 3 + 1$. Første Led er mere end tre Gange saa langt som bredt, liniedannet, lige affaaret i Enden; andet Led krumt, straat affaaret i Enden; tredie Led meget bredt (omtrent halvt saa bredt som langt), i Enden uddraget til en Spids; fjerde Led endel tyndere end tredie, liniedannet, lige affaaret i Enden, langs bageste Rand forsynet med mange sorte, torneagtige Borster; femte Led tyndere og noget fortære end fjerde, men omtrent af Form som dette. Kloen fort, sterk, spids, lidt krummet.

Sjette Fodpar overgaaer femte ubetydeligt i Længde og er af den sædvanlige Form: første Led stort, pladedannet, langstrakt firkantet, omtrent halvt saa bredt som langt; andet Led fort; tredie Led langs Randene væbnet med sorte Torne, den bageste Rand i Enden uddragen til en spids Vinkel; fjerde Led omtrent af Længde som tredie, tornevæbnet langs forreste Rand; femte Led tyndere end de to foregaaende men af samme Længde, overalt forsynet med endel sorte Borster; Kloen temmelig tynd. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $19 + 4 + 10 + 10 + 10 + 3$.

Syvende Fodpar stemmer i det Væsentlige overens med sjette, kun at det første Led, hvis bageste Rand er saugtandet, og hvis nederste-bageste Vinkel fremtræder meget skarpt, er noget større og bredere, de andre Led derimod noget fortære.

Epimererne udmaerkede sig, som ove for anført, ved deres overordentlige Størrelse, og besidde tillige en hornagtig Fasched. Förste Epimer triangulær, dog lidt uregelmæssigt, idet baade den forreste og den bageste Rand vise nogen Konverxitet (den forreste Rand stærkest), af meget større Højde end Brede, forneden dannende en meget spids Vinkel. Anden Epimer danner en noget uregelmæssig, særdeles smal og langstrakt Firkant (idet mindste fire Gange saa lang som bred), og er i Enden straat afskaaren; tredie Epimer har omtrent Form som anden, men er lidt bredere; fjerde Epimer meget stor, stærkt hvælvet, forneden betydeligt udvidet og næsten stødende sammen i Bugens Middellinie med den tilsvarende Epimer fra den anden Side; Formen fremstiller skuffende et Dreblad, idet den forreste Rand er lidt indbojet, den nederste stærkt indbojet og den bageste endnu stærkere indbojet eller konkav. Femte Epimer lægger sig ind i det dybe Udsnit af fjerde Epimers bageste Rand, og udfylder dette. Formen er triangulær med den spidse Topvinkel lige nedadrettet, dog noget uregelmæssigt, idet den forreste Rand er stærkt udbuet, den bageste ligeledes udbuet, men noget svagere. De to sidste Epimerer ere uregelmæssigt firkantede, af større Højde end Brede og endnu af meget betydelig Størrelse, skjont mindre end de foregaaende.

De tre første Par Bugfodder ere Svommefodder af almindelig Form med kort og plumpt Rødstykke og mangeleddede Alarer (Læddenes Antal omtrent 25 til 26), forsynede med store Tjerborster. De tre sidste Par Bugfodder ere store, men kunne næppe kaldes Springfodder, da de istedetfor Springpigge ere forsynede med langstrakte og tilspidsede bladagtige Rødstaber, som mangle Torne. Rødstykket endel længer end Bladene (det forholder sig til disse omtrent som 3 til 2).

Halevedhænget er et temmelig stort, tyndt, tilspidset,
Naturhistorisk Tidskrift, ny Serie. I.

bagtil dybt kloftet Blad (kloftet næsten i $\frac{2}{3}$ af Længden eller dog over Halvdelen). Dets Brede ved Roden udgjør omrent $\frac{2}{3}$ af dets Længde, og dets Længde indeholdes omrent tretten Gange i Totallængden.

Pontoporeia femorata Kr.*)

Et temmelig stort Antal Exemplarer af dette Kræbssdyr er til forskellige Tider nedsendt af Hr. Kaptajn Holbøll fra Godthaab, dog uden nærmere Angivelse over Forekomst eller Levemaade.

Farven synes, saavært man tor domme efter de i Spiritus opbevarede Individér, at være hvid eller hvidgul.

Formen har noget plump, uagtet Dyret er temmelig stærkt sammentrykket med lodrette Sider. Inden den nærmere Undersøgelse funde man efter Habitus finde sig foranlediget til at holde det for en Anonyx-Art. Størrelsen af de undersøgte Individér beløb sig almindeligt fra sex til otte Linier.

Hovedet er temmelig stort, men viser iovrigt intet Besegnende i Formen.

Følerne sorte, af plump Bygning, indbyrdes næsten af lige Længde.

De øverste Følere, hvis Længde indeholdes omrent fire Gange eller noget mere i Totallængden, have et fladttrykket Skæft, og dette viser sig derfor bredere, naar det sees ovenfra end fra Siden. I Længde overgaar det Sveben (de forholde sig omrent som 9 til 7). Det indbyrdes Længdeforhold af Skæftets tre Led omrent: $5 + 2 + 2^{**}$); det første altsaa

*) En kort Karakteristik af Slægten findes i dette Tidschrifts første Række IV, 152.

**) Udrysst med fuldkommere Nøjagtighed vilde det andet Led være lidt mere end 2, det tredie lidt mindre, eller de vilde paa det Nærmeste forholde sig indbyrdes som 11 til 9.

længer end begge de følgende tilsammentagne (sigt $\frac{1}{3}$ af Folernes Længde) og tillige meget bredere end disse; af Form er det noget tundeagtigt eller lidt opsvulmet paa Midten, i Enden lige afskaaret; dets ydre Rand viser to Knipper af lange Fjerborster. Andet Led langstrakt firkantet, lige afskaaret, med en Dusf Fjerborster i Enden af den ydre Rand; tredie Led meget tyndere end andet, i Enden straat afskaaret, saa at den inderste Vinkel rager betydeligt frem; ogsaa dette Led har en Dusf Fjerborster i Enden af den ydre Rand. Svøben meget tynd i Forhold til Skaflet, af tilspidsset Form, bestaaende af ti eller elleve Led, der alle have større Længde end Brede (det andet maa ske ene undtaget), og ere forsynede med adskillige Borster, af hvilke de paa den ydre Side ere temmelig lange. Til den fremtrædende Vinkel af Skaflets sidste Led er en lille Bisvøbe fastet; den indeholdes omtrent sex Gange i Svøbens Længde, naaer ikke til Enden af dennes andet Led (stundom næppe ud over det første), og bestaaer kun af to Led, af hvilke det første omtrent er tre Gange saa langt som det sidste eller mere; begge Leddene ere i Enden væbnede med et Par Borster.

De nederste Folere ere saa højt ubetydeligt længer end de overste, at Forskjællen kun med Vanskelighed iagttages; Formen særdeles stark og plump, især af Skaflet; dette er endeel længer end Sroberne (de forholde sig indbyrdes omtrent som 5 til 3); det indbyrdes Længdeforhold af Skaflets Led omtrent: $1 + 3 + 3\frac{1}{3} + 3$. Förste Led mere end dobbelt saa bredt som langt, med den nederste-forreste Vinkel skarp eller lidt fremtrædende, medens den hos de følgende Led er afrundet; andet Led meget tyndere end første, noget straat afskaaret i Enden, omtrent en halv Gang saa langt som bredt, med nogle store Fjerborster langs den inderste Side; tredie Led endeel tyndere end andet, tydeligt indknebet eller smallere ved Noden, i Enden straat af-

staaret og forsynet med en Duff lange Fjerborster*) forneden og med en Duff korte Borster af almindelig Bestaffenhed foroven (dog stærke, næsten torneagtige) samt et Par andre Knipper længere tilbage paa den øverste Rand; fjerde Led atter meget tyndere end tredie, kolleddannet, straat affstaaret, med den øverste-forreste Vinkel stærkt fremragende, forsynet med endel korte Borster; forneden har dette Led lange almindelige Borster i Enden. Svøben stærk, skjondt meget tyndere end Skastets fjerde Led, gradevis tilspidset, bestaaende af omtrent fjorten til sexten Led, af hvilke det første omtrent er saa langt som de tre følgende til sammen, andet til femte har større Brede end Længde, de følgende større Længde end Brede; Leddene for en stor Deel straat affstaarne; foroven er Svøben rigeligt forsynet med stærke, middelmaadigt lange Borster, paa Siderne har den nogle længere Borster, paa den nederste Rand derimod ingen.

Djinene smaa, langstrakt nyredannede, temmelig utydelige. Farven synes at have været cinnoberrod, men var i den Grad forsvunden, at den ikke med Sikkerhed kan angives.

Kindbaffen er lille (dens Længde indeholdes omtrent en Snees Gange i Totallængden), i Hovedsagen af den almindelige Amsipod-Form; det vil sige, den forreste-inderste Vinkel er deelt i to Grene, nedenfor hvilke en halv Snees kostdannede Borster ere anbragte, som atter folges af en stor, straat affstaaren Lyggeknude med oval Lyggeslade. Den forreste af de to Grene synes næppe at være deelt i Tænder, men kun at frembyde en straa, skarp Rand med fremtrædende Hjørner. Den nederste, tyndere Green svulmer op i Enden, og deler sig i to spidse, mod hinanden krummede Torné eller Tænder, der ligesom frembringe en Sax eller Tang. Palpen er omtrent dobbelt saa lang som Kindbaffen, hæftet til en temmelig stærkt

*) Dog kun med meget saa Sideborster.

fremtrædende Knude; det indbyrdes Længdesforhold af dens Led er omtrent: $1 + 7 + 6$; første Led er imod Sædvane forsynet med nogle stærke Børster paa den indre Side; andet Led, som er noget krummet paa Midten, eller danner ligesom en stump Vinkel, har mange lange Børster langs den indre Side; tredie Led endelig, som i Enden er afrundet, har ikke blot lange Børster paa den indre Side, men ogsaa Børsteknipper paa den ydre; alle Børsterne ere af almindelig Form.

Overlæben fort, bred, pladedannet, i Enden fladt afrundet med en næsten umærkelig Udranding, og forsynet med et overmaade fint Led.

Første Kjæbepar temmelig stort og af stærk Bygning. Den egentlige Kjæbeplade indadkrummet, sraat affaaren, væbnet i Enden med en halv Snees store, krumme, paa den bageste Rand tildeels tandede Torne. Palpen af sædvanlig Form, i Enden afrundet og forsynet med otte eller ni lige Torne af middelmaadig Størrelse, samt desuden med nogle lange, sraatsfillede Børster; ogsaa paa begge Sider, og maafee paa hele Overfladen, er Palpen børstevæbnet. Den appendifkulære inderste Plade er her meget stor, af bredt-oval Form, i Enden væbnet med henimod en halv Snees Tjebørster, samt desuden med korte Børster paa den indre Rand.

Andet Kjæbepar udmaerker sig ved Korthed og Brede; især er den ydre Plade af en særdeles bred og afflumpet Form, medens Forholdet hos den indre er mindre afgivende; begge ere de i Enden (den indre ogsaa tildeels paa den indre Side) væbnede med fine, tætfillede, lidt indadkrummmede Børster, den ydre dog kun paa de inderste Totrediedele af Enderanden.

Underlæben har omtrent sædvanlig Form: den bestaaer kun af en klebstet Plade, og er forsynet med sraat bagudrettede Sidehorn. Hvad der imidlertid udmaerker Underlæben, er en

lille, noget krum, i Enden stumpt afrundet Tand, som findes anbragt mellem de smaa Borster paa Fligenes indre Vinkel.

Kjæbefødderne udmarkede sig ved Formens Plumphed og Palpernes Korthed; den indre prismatiske Kjæbeplade naer omrent til Enden af Palpens første Led, og er væbnet med endel stærke Borster, som tildeels vise Anhydning af Kostform, men savner Tænder; den ydre Kjæbeplade har krumme Torne langs den indre Rand, hvilke voxer i Storrelse fremefter, og er desuden paa hele Overfladen forsynet med Borster; den naer omrent til Enden af Palpens andet Led. De to sidste Led af Palpen, som rage frem foran Kjæbepladerne, ere særdeles sorte, det første af dem tillige meget bredt, næsten kredsdannet; sidste Led eller Kloen er ikke meget kortere, men ulige tyndere, konisf. ligesom toleddet eller forsynet med en tydeligt assat, tynd Spids, ved Siden af hvilken en temmelig stor Borste er anbragt; Kloens Nod er omgiven af stærke Torne.

Første Fodpar fort (det indeholdes omrent fem Gange i Total længden), men af særdeles stærk Bygning. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omrent: $5 + 1\frac{1}{2} + 2 + 3 + 2 + 1$. Første Led noget koldedannet og krummet; andet og tredie uregelmæssigt firkantede, omrent lige saa brede som første; fjerde Led meget bredere end de foregaaende, uregelmæssigt triangulært, fortil lidt udbuet eller konvert, bagtil pladeagtigt udvidet; femte Led eller Haanden bred, stor, skivedannet, fortil konver, bagtil med en fremspringende Vinkel; Kloen temmelig stor, krum, spids men tynd, forsynet med nogle Borster mod Enden paa den bageste Rand. Borstevæbningen særdeles rigelig paa alle Led og Borsterne store; paa første Leds forreste Rand have de Fjersform; overrigt almindelig Form.

Andet Fodpar er lidt længer end første, men, skjøndt af stærk Bygning, dog meget tyndere end dette, og adfyller sig desuden paafaldende fra det ved Mangelen af Gribehaan.

Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $5 + 2 + 2\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2}$
 $+ 2\frac{1}{2} + \frac{1}{2}$. Første Led kolloeddannet, temmelig lige; andet og
tredie Led omtrent af sædvanlig Form, kun at det førstnævnte er
temmelig langstrakt; fjerde Led foroven tilspidset og smalt, for-
neden bredere og afrundet, af langstrakt Form; femte Led lang-
strakt ovalt. Kloen er ganske rudimentær, da dens Længde
ikke er sonderligt større end femte Leds halve Brede (den
minder meget stærkt om Forholdet hos Slægten Anonyx); iov-
rigt er den frum, spids, stærkt opsvulmet eller forholdsvis meget
tyk ved Noden, og ligger langs med en Deel af femte Leds ne-
derste Rand. Borstebeklædningen hos dette Fodpar meget stærk,
og paa de tre første Led af betydelig Længde; med Hensyn til
Formen er at mærke, at Borsterne paa første Led's forreste
Rand er Fjerbørster, paa den bageste Rand af fjerde og femte
Led Saugbørster; disse ere anbragte i Tværrækker (paa fjerde
Leds bageste Rand har jeg iagttaget otte Tværrækker af Saug-
børster, paa femte Led fem).

Tredie Fodpar er noget længer end andet (det inde-
holdes ikke stort mere end tre Gange i Totallængden), af stærk
Bygning. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $6 + 2$
 $+ 5 + 2\frac{1}{2} + 3 + 1$. Første Led bredt kolloeddannet, med den
forreste Rand lige, den bageste stærkt udbuet; tredie Led lang-
strakt, den bageste Rand lige, den forreste udbuet, Enderanden
straat affkaaren, saa at den forreste-nederste Vinkel rager noget
frem. Fjerde Led ovalt, afrundet i begge Ender; femte Led
liniedannet, meget tyndere end de foregaaende. Sjette Led eller
Kloen lille, men temmelig bred eller noget pladedannet, sjældnt
tilspidset; dens Spidse tydeligt affat fra den øvrige Deel; paa
Kloens bageste Rand udgaae et Par stærke og forholdsvis tem-
melig lange Børster. Da femte Led er saa meget tyndere end
de foregaaende, men derimod ikke meget bredere end sjette, faaer
det Udspringende af, at disse to Led tilsammen ligesom danne Kloen,

der kan lægge sig op mod fjerde Led, hvilket ifølge den brede Form fremstiller et Slags Haand. Tovrigt er Fodparret rigeligt forsynet med lange Borster, der tildeels er Hjerborster (paa de tre første Led).

Fjerde Fodpar er lidt kortere end tredie, men i Hovedsagen aldeles af samme Bygning og Form. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $5 + 2 + 4 + 2 + 2 + 1$. Ogsaa Borsterækningen viser, paa ubetydelige Forskjælligheder næر, omtrent det samme Forhold.

Femte Fodpar udmaærker sig ved det stive, ligesom ubøjelige i Formen, ved at være rettet bagud istedetfor frem, ved det smalle Laar og den gradevisse Aftagen, af de følgende Led (hvorved hele Foden faaer et dolkagtigt Urseende), samt endelig ved den fardeles lille Klo. Det besidder altsaa mange, ikke uvaesentlige Afvigelser fra den sædvanlige Form. I Længde stemmer det omtrent med tredie Fodpar, ellers overgaaer dette ganske ubetydeligt. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $8 + 2 + 3 + 4 + 2 + \frac{3}{4}$. Første Led af en temmelig langstrakt, nedester i Brede lidt aftagende Form; den sterkeste Brede omtrent lig med den halve Længde; saavel forreste som bageste Rand ere svagt indbøjede. Andet Led uregelmæssigt firkantet; tredie Led ligeledes, dog mere langstrakt, foroven smallere og sraat afflaaret, den forreste Rand lidt udbuet; fjerde Led langstrakt, smalt, gradevis tilspidset; hvad ogsaa er tilfældet med femte Led, men som tillige viser en svag Krumning (Konvexiteten ud og lidt frem, Konkaviteten ind og lidt bagudrettet). Den lille Klo tilspidset og svagt krummet i Retningen f. emad. De tre første Led ere langs begge Sider temmelig tæt besatte med lange Hjerborster; fjerde og femte Led have lange Borster af almindelig Beskaffenhed og fjerde Led desuden adskillige smaa Terne i Enden og langs forreste Rand.

Sjette Fodpar, som er endeel længer end femte, viser vel i alt Væsentligt samme Bestaffenhed som dette, men frembyder tillige adskillige mindre vigtige Forandringer i Form og Forhold. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $9 + 3 + 5 + 5 + 4 + \frac{3}{4}$. Laaret er vel smal, men aftager ikke kjendeligt i Brede nedefter, og er altsaa mere regelmæssigt firkantet; dets forreste Rand lidt udbuet, den bageste svagt indbojet; fjerde Led næsten liniedannet, eller ikke mærkeligt tilspidset forneden; femte Led ligeledes liniedannet, men stærkere krummet end hos foregaaende Fodpar; Kloen forholdsvis endnu meget mindre, forsynet med et Par meget smaa Borster. Dette Fodpars Borstebeklædning er mindre rigelig end forriges, og Borsterne i Almindelighed langt kortere.

Syvende Fodpar er endeel kortere end sjette, ja staar endog lidt tilbage for femte. Det udmaerkér sig iovrigt paafaldende fra disse ved Laarets Størrelse og Brede og ved Kloens aldeles rudimentære Tilstand. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $10 + 1 + 2\frac{1}{2} + 2 + 1\frac{3}{4} + \frac{2}{5}$ (nojsagtigere udtrykt bliver Forholdet $50 + 6 + 12 + 9 + 8 + 2$). Laaret er altsaa meget længer end den øvrige Fod, og dets Brede næsten ligesaa stor som Længden (de forholde sig som 9, eller i al Tals $8\frac{1}{2}$, til 10); den forreste Rand lige, den bagste gradvis udbojet, saa at Laaret naaer sin største Brede omtrent i $\frac{2}{3}$ af Længden; forneden og bagtil udbreder Laarpladen sig intil andet Leds nederste Rand; andet Led uregelmæssigt firkantet, af større Brede end Længde; tredie Led langstrakt firkantet med den forreste Rand lidt udbuet, den bagste lige; fjerde Led ligeledes langstrakt firkantet, udbuet paa begge Sider; femte Led liniedannet eller ganske svagt tilspidset, med den forreste Rand lidt bojet. Kloen aldeles rudimentær, eller saa lille, at den vanskeligt opdages; iovrigt lige og tilspidset, men ligesom sammensat af to Led. Förste Led har Fjerborster langs den bagste Rand,

paa den forreste deels Tornue deels Fjerborster (nederst); andet Ved Fjerborster langs forreste Rand; tredie Ved fortil afværende Fjerborster og smaa Tornue, bagtil lange Tornue; fjerde Ved Fjerborster paa begge Sider; femte Ved Fjerborster fortil.

Epmimererne ere store, og udmaerk sig ved langs den nederste Rand at være tæt besatte med store Fjerborster; første Par (hos et Individ af 8 Liniers Totallængde $\frac{9}{10}$ Linie højt og $\frac{11}{20}$ Linie bredt) er af noget uregelmæssigt firkantet Form, bredere forneden end foroven, Hjørnerne afrundede, den nederste Rand med omtrent 40 Fjerborster; andet Par (1 Linie højt, $\frac{9}{20}$ Linie bred) har en regelmæssig, langstrakt firkantet Form; jeg har talt omtrent en Snæs Fjerborster paa dets nederste Rand. Tredie Par (1 Linie højt, $\frac{1}{2}$ Linie bredt) ligner andet i Form og Beskaffenhed; fjerde Par (af $1\frac{1}{5}$ Linies Højde og $\frac{7}{10}$ Linies største Brede) udmaerk sig ved at savne det sædvanlige Udsnit i den bageste Rand, hvorimod det har et lille skarpt Udsnit i den nederste Rand-tæt foran den nederste-bageste Vinkel, hvorved denne bliver spidst fremspringende; paa den nederste Rand mange (over 40) Fjerborster, der saaledes afvælre i Længde, at i Regelen hver anden er lang, hver anden kort. Hos femte Par (af $\frac{9}{10}$ Linies Højde, $1\frac{1}{10}$ Linies Brede) intage Fjerborsterne ogsaa tildeels Siderandene; sjette Par er endel mindre end femte ($\frac{2}{5}$ Linie højt, $\frac{4}{5}$ Linie bredt) og syvende atter mindre end sjette; syvende Par er det eneste, som savner Fjerborster.

Gjællebladene ere store, af en temmelig bredt oval Form, og med særdeles tydelig Gjællestruktur.

Svømmefodderne stemme omtrent i Længde med det første Par Brysfodder; Aarerne dobbelt saa lange som Nodstykket, tykke, stærke, tilspidsede, hver med indtil 23 Smaaled.

Hos første Par Springfodder, der kun er lidt kortere end Svømmefodderne, staar Nodstykket lidt tilbage for

Springpladerne i Længde (de forholde sig indbyrdes omtrent som 6 til 7), er i Enden meget straat afstaaret og paa den ydre Vinkel væbnet med en lang og særdeles stærk Torn, medens den indre Rand er forsynet med mindre og svagere. Ogsaa Springpladerne ere rigeligt tornevæbnede. Hos andet Par ere Nodstykke og Springplader omtrent lige lange, de sidste i Enden noget afrundede. Tredie Pars Nodstykke forholder sig til Springpladerne som 1 til $1\frac{1}{2}$; den ydre Plade er lidt længer end den indre, væbnet med Torne saavel paa den ydre Rand som i Enden (stildeels ogsaa paa den indre Rand); den indre Springplade har blot et Par Torne i Enden; Nodstyket viser sterke Torne i Enden af den ydre Rand.

Halevedhængen bestaaer af en meget dybt kleetet, i Enden afrundet og med et Par meget smaa Torne væbnet Plade.

Ovenstaaende Beskrivelse viser, at Slægten Pontoporeia nærmer sig til Anonyx ved de øverste Foleres plumppe Skæft, det andet Fodpars rudimentære Klo, de store Epimerer o. s. v.; men frembyder paa den anden Side saa mange vigtige Afsigler, at der ikke kan tænkes paa nogen Forening af disse to Slægter. Ligesaalidet lader Pontoporeia sig bringe ind under Gammarus eller nogen anden nægrændende Slægt. Det er især Fodparrenes Bestaffenhed, hvorpaa Slægten hviler.

Leucothoe glacialis Kr.).*

Kun to Individier af denne Art erholdtes i Belsund paa Spitsbergen.

Farven hvidgul. Længden mellem tre og fire Linier. Formen temmelig stærk, uden juist at være plump, utmørket ved Størrelsen af anden, tredie og især fjerde Epimer og ved Længden af andet Fodpars Haand. Kroppen er iovrigt sammentrykket med noget tagsformig, sfjøndt afrundet, Ryg.

*) Diagnose af denne Art er allerede meddeelt i Naturh. Tidsskr. IV, 159.

De overste Følere ere af middelmaadig Længde (lidt kortere end den halve Total længde) og af stærk Bygning, men førstesformigt tilspidsede. Skafset meget længere end Svøben (dog ikke dobbelt saa langt); første Led ubetydeligt længer end andet, men betydeligt tykkere, af storst Tykkelse ved Noden og aftagende mod Enden, lidt krummet; ogsaa andet Led er lidt bojet, men omtrent lige tykt overalt; tredie Led staar saa meget tilbage for de foregaaende baade i Længde og Tykkelse, og nærmer sig derimod i disse Henseender saa meget til Svøbens første Led, at det faaer Udseende af at udgjøre en Deel af denne. Svøben bestaaer af ti Led, der alle i Enden paa den nederste Side ere væbnede med et Par plumpe Borster. Skafset mangler derimod Borster, eller har i al Tald paa de to sidste Led kun et Par af saa ringe Størrelse, at de næppe iagttaages.

De nederste Følere ere af lige Længde med de overste, eller i al Tald kun ganske ubetydeligt kortere (for de adskilles fra Hovedet viser Forholdet sig ikke tydeligt) og af idet mindste ligesaa stærk Bygning. Paa Grund af denne sidste Omstændighed i Forening med Svøbens Korthed (dens Længde indeholder fire Gange i Skafsets Længde) blive de fod dannede. Skafsets to sidste Led ere svagt krummede, det næstsidste noget længer end det sidste. Svøben, der er kortere end Skafsets sidste Led, bestaaer af sex Led; det første af disse, der mod Enden bliver lidt smallere, er længer end de fem følgende tilsammantagne, hvilke tillige aftage meget betydeligt i Tykkelse. Skafsets tre sidste Led have Borster paa den nederste Side, det tredie Led rigeligere end det andet, og det fjerde atter rigeligere end det tredie; ogsaa Svøbens første Led har langs den nederste Rand en halv Snees lange Borster; de øvrige Led vise Borster i Enden saavel for oven som forneden; dog sidste Sted længere og i større Antal.

Øjnene ere smaa, fredsrunde, sorte, dannede af omtrent 30 til 40 Lindser, for saa vidt jeg har været i stand til at tælle dem.

Munddelene ere, Kjæbefodderne undtagne, overhovedet smaa, men forholdsvis af stærk Bygning.

Kindbækken ere paa den indadkrummede forreste Ende væbnede med otte Tænder, af hvilke de to øverste overgaae de sex nedenfor sidende temmelig meget i Størrelse; under disse Tænder viser sig en Knude, besat med en halv Snees stive Børster eller spidse Tørne. Palpen udmaerket sig ved at være kortere end Kindbækken, hvilket er en Felge af dens tredie Led's rudimentære Tilstand, da det ikke blot er overordentligt kort, men ogsaa meget smallere end de to foregaaende; første Led er dobbelt saa langt som tredie, og andet efter dobbelt saa langt som første; andet Led viser sig paa den indre Rand væbnet med en Mængde temmelig lange Børster; tredie Led har i Enden eneste men stærk Børste.

Første og andet Par Kjæber have omtrent sædvanlig Form; dog udmaerket første Par, som kun bestaaer af to Blade (idet mindste har jeg intet funnet iagttage), sig ved Plumphed, ved det indre Blads Korthed og ved Længden af det ydre Blads eller Palpens første Led i Forhold til det sidste. Børsterne, hvormed begge Kjæbeparrene ere væbnede, ere af ganske almindelig Form.

Kjæbefodderne ere temmelig store, af en smal og langstrakt Form. Dette gjælder dog egentlig kun om Palperne, hvorimod de egentlige Kjæbeplader ere næsten rudimentære; de ydre ere omtrent af sædvanlig Form, men overmaade sorte, saa at de næppe naae Enden af Palpernes første Led; i Enden ere de væbnede med Børster af almindelig Form; de indre har jeg ikke været i stand til at iagttage med fuldkommen Sikkerhed og Nojagtighed, og jeg har fremstillet dem saaledes, som de, efter omhyggelig Undersøgelse, forekom mig at være, men at de virkelig ere saaledes, tror jeg ikke paastaae; i

et hvært Tilfælde ere de meget mindre end de ydre. Palperne ere femleddede, stærkt væbnede med Børster paa den indre Side; selv Kloen eller sidste Led, hvilket er meget stort, har smaa Børster langs den indre Rand.

Første Godpar er temmelig lille, men af meget stærk Bygning og forsynet med Haand. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $3\frac{1}{2} + 1 + 1\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 2 + 1$. Første Led er lidt krummet fremad; tredie Led har paa den bageste Rand nær Noden et temmeligt stort Udsnit, og danner forneden og bagtil en vinkelagtig Fremspringning. Fjerde Led, som lægger sig op til foregaaende Leds forreste Rand i dennes allerstørste Strækning, er stort, meget bredt og opsvulmet, af oval Form eller aldeles haanddannet; hvorimod femte Led baade er kortere og smallere end dette, meget bredere i Enden, end ved Noden, altsaa med Tilnærmelse til Kolle- eller Triangel-form. Kloens Længde er omtrent lig med femte Leds Brede forneden, og den lægger sig kun op til dettes nederste Rand; imidlertid er den temmelig stærk, noget krum, og danner i Forening med femte Led et meget kraftfuldt Griberedsskab. Første Led har paa den forreste Rands nederste Halvdeel omtrent et Dusin Børster og en i Enden af den bageste Rand; hos andet Led har jeg bemærket fire Børster i Enden af bageste Rand; tredie Led har den ovenomtalte nederste-bageste Vinkel væbnet med endeel Børster; fjerde og femte Led vise det usædvanlige Forhold, at ikke blot Randene, men deres hele Overflade er bedækket med en stor Mængde Børster; ogsaa Kloens bageste Rand har et Antal smaa Børster.

Andet Godpar er meget stort, næsten dobbelt saa langt som det første og omtrent ligesaa langt som den halve Totallængde; dets stærke Bygning staar i Forhold til Længden. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $5 + 1\frac{1}{2} + 3 + 2\frac{1}{2} + 6 + 3$. Første Led temmelig fort i Forhold til Tykkelsen; ogsaa de tre følgende Led ere meget sammentrængte, ellers intage kun en ringe Uds-

strækning, hvorimod Haanden opnaaer en overordentlig Længde, men derimod ikke er særdeles bredere end de foregaaende Led; fra dens bageste Rand noget ovenover Midten udgaaer en stor og stærk Tand, der er rettet bagud og nedad; et Stykke nedenfor denne Tand mod Enden af den bageste Rand er et lille Udsnit; ovenfor dette Udsnit er den bageste Rand fint krenuleret opad imod Tanden; ligesledes er Haandens nederste Rand bag Kloen krenuleret. Kloen er stor, stærk, meget krum. Korte Børster sees højt og her paa dette Fodpar, især paa Haanden; ogsaa Kloens bageste Rand er væbnet med korte Børster.

Tredie Fodpar er noget kortere end andet, lidt længere end første, af temmelig spæd Bygning, men forresten af aldeles almindelig Form. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er: $4\frac{1}{2} + 1 + 2\frac{1}{2} + 2 + 2 + \frac{3}{4}$. Kloen er lille, men temmelig krum. Børster er dette Fodpar næsten ganske blottet for.

Fjerde Fodpar er ganske ubetydeligt kortere end tredie, men stemmer forresten overeens med dette i alle Henseender.

Femte Fodpar er lille, kortere end fjerde, omtrent af Længde som første, af middelmaadigt stærk Bygning, og udmaarker sig især derved, at første Led eller Laaret ikke er udviklet i Breden, saaledes som ellers sædvanligt er Tilfældet hos dette Fodpar. Leddenes Længdeforhold er omtrent: $4 + \frac{3}{4} + 2 + \frac{1}{2} + 2 + \frac{3}{4}$. Tredie Led temmelig bredt og stærkt; fjerde Led kolledannet, ellers bredere i Enden end ved Noden; Kloen meget lille, krum. Børstebeklædningen særdeles sparsom.

Sjette Fodpar lidt længer end femte, omtrent af lige Længe med fjerde. Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $4 + 1 + 2\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} + 2 + 1$. Med Undtagelse af Størrelsen, samt at Laaret her har modtaget den sædvanlige Udvidelse, og altsaa viser en langstrakt-firkantet Form med afrundede Hjørner, stemmer dette Fodpar overeens med foregaaende.

Syvende Fodpar viser hverken i Størrelse eller Form nogen mærkelig Afvigelse fra sjette.

Svømmefodderne ere af middelmaadig Længde (lidt længere end første Par Brystfodder), tynde og spæde, med sy til elleve Led i Alarerne; Rødstyklets Længde forholder sig til Alarernes omtrent som en til to. Hos første Par Springfodder ere Springpladerne omtrent af lige Længde med Rødstykket, meget spidse, temmelig krumme, kun med svage Spor til Tornet.

Andet Par er lidt kortere, men viser iovrigt omtrent det samme Forhold.

Tredie Par er kun halvt saa langt som andet, og adskiller sig fra de foregaaende Springsfodder ved Formens Plumphed, samt ogsaa derved, at Springpladerne ere toleddede, og overgaae Rødstykket i Længde.

Første Epimer er meget lille (kun $\frac{3}{20}$ Linie høj), af lidt større Brede end Højde og af en meget regelmæssigt firkantet Form. Derimod er anden Epimer stor, af meget større Højde end Brede (Højden $\frac{3}{2}$ Linie, Breden $\frac{1}{2}$ Linie), Formen uregelmæssigt firkantet, forneden afrundet. Tredie Epimer (af $\frac{3}{5}$ Linies Højde og $\frac{9}{20}$ Linies Brede) har ligeledes en firkantet Form med afrundede Vinkler. Fjerde Epimer (af $\frac{3}{5}$ Linies Højde og $\frac{7}{10}$ Linies Brede) udmarkes sig ved Størrelse, Skjoldform og ved fuldkommen Mangel af den bageste-overste Vinkels Udsnit; Formen kan nærmest sammenlignes med en paa Midten oversaarene Oval, hvis rette Overskjæringslinie vender frem, den buede Linie derimod bag. Femte Epimer lille (af $\frac{1}{4}$ Linies Højde og næsten $\frac{2}{5}$ Linies Brede), bagtil nedbøjet og afrundet. Sjette Epimer af omtrent ligestor Højde og Brede (henimod $\frac{1}{4}$ Linie), men iovrigt omtrent af Form som foregaaende Epimer.

Halevedhænget bestaaer kun af en Plade af langstraktægdannet Form.

Leucothoe clypeata Kr.

Den nedenfor beskrevne Art af Slægten Leucothoe er oversendt fra Grønland (Godthaab) af Kaptajn Holbøll. Efter Antallet af de i den senere Tid indtrusne Exemplarer kan jeg ikke antage den for sjælden, men veed iovrigt Intet om dens Forekommen eller Levemaade.

Formen er noget sammentrykket, dog stærk, udmærket ved Følernes Beskaffenhed, Plumpheden af andet Fodpar og Størrelse af anden, tredie og især fjerde Epimer. Dyrets Længde udgjør kun tre til fire Linier.

De øverste Følere ere meget lange (de udgjøre gjerne omtrent $\frac{2}{3}$ af Totallængden), og have et stærkt Skæft men en meget tynd, traadformig Svøbe. Skæftet udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af Følernes Længde, eller er halvt saa langt som Svøben, og har altsaa en anselig Størrelse. Hvad der ved første Øjekast vækker Opmærksomheden, er, at det kun synes at bestaae af to Led; medens næmlig dets to første, langstrakt-cylindriske Led ere meget store (det første indtager Skæftets halve Længde, eller omtrent $\frac{1}{6}$ af hele Føleren, det andet er kun lidt kortere), er det tredie saa lille og saa meget tyndere, at man snarere skulde fristes til at henregne det til Svøben end til Skæftet; det udgjør næppe $\frac{1}{10}$ af Skæftets Længde, og har netop samme Længde og Tykkelse som Svøbens første Led, og gaaer ganske i Et med dette. Skæftets første Led har kun et Par meget smaa Børster i Enden af den nederste Rand; andet Led har baade langs øverste og nederste Rand smaa Børster, der i Regelen sidde parvis; i Enden af tredie Led findes ogsaa Børster. Svøben bestaaer omtrent af 25 Led, der alle have større Længde end Brede; det første er længer end andet, men ikke saa langt som andet og tredie tilsammen; af de følgende ere adstillinge ligesaa lange som første Led. Alle Leddene ere forsynede med Børster

i Enden saavel af overste som nederste Rand, men paa den nederste Rand ere Borsterne flere i Tallet, længere og have ogsaa for største Delen en anden Bestaffenhed, idet de ikke ende tilspidsede som Borster i Almindelighed, men ere liniedannede eller ligesom baandformige. Saadanne baanddannede Borster har første Led ikke blot i Enden af nederste Rand, men ogsaa et Par Duske langs med denne

De nederste Følere ere vel endel kortere end de overste, men dog lange, da de udgjøre mere end den halve Totallængde. De udmærke sig saavel ved Længden af Skafte (det er mere end dobbelt saa langt som Svoven, og meget længer end de øverste Føleres Skaf) som ogsaa ved dets Styrke, især i Modsatning til Svoven; dets Led ere cylindriske, det sidste af lige Længde med det næstsidste, eller dog kun i en saa ubetydelig Grad kortere, at Forstjællen næppe bemærkes; dette sidste Led er, især langs den nedre Rand, forsynet med endel Borster, medens de foregaaende Led næsten ganske mangle Borster. Den borstedannede Svove bestaaer af elleve eller tolv Led, alle af større Længde end Brede og i Enden rundeligt forsynede med Haar.

Djinene, som ere anbragte temmelig nær ved de øverste Føleres Nod, ere meget smaa, af kredsrund Form. Farven kan jeg ikke sikkert angive, da den var forsvunden under Opbevaringen, og Djnenes Omrids endnu blot viste sig. Jeg formoder imidlertid, at den har været sort eller sortebrun.

Munddelene ere, med Undtagelse af Kjæbeføddernes Palper, smaa og temmelig fragt udvinklede.

Kindbækken vise det Mærkelige, at den forreste-inderste hornagtige Deel ligesom danner et Led med den øvrige Kindbække, eller er indskilt i denne; uden Præsning synes den trestandet, ved Præsning viste den sig ottetandet. Palpen er lille, kun omtrunt af Kindbækken halve Længde, og synes kun

at bestaae af et Led, hvilket langs den indre Rand er væbnet med ser, i Enden med en lang Borste. Den lille Knude eller det Grundled, hvorved Palpen forbindes med Kindbækken, er dog tilstede, skjondt noget utsydeligt, og ved at underkaste Palpen Præsning under stærk Forstørrelse sees, at den lange Endeborste udgaaer fra en førstilt Knude, der kan betragtes som det sædvanlige sidste Led i Rudiment.

Første Par Kjæber har den ydre Plade i Enden væbnet med ni stærke Tænder, bag hvilke syv stærke Borster ere anbragte; langs den ydre Rand findes endeeel fine Haar. Den inder Plade er i Enden væbnet med et Antal lange Torn og paa den indre Side med meget korte og overmaade fine Haar; neden for denne Plade paa dens indre Side bemærkes en lille tredie Plade.

Andet Par Kjæber har intet andet Paafaldende end Længden af de Borster, hvormed det i Enden er væbnet, og hvilke paa den indre Plade ere lige, paa den ydre derimod noget inddadkrummede.

Kjæbefødderne udmaerkede sig i høj Grad ved den særdeles ringe Udvikling af de egentlige Kjæbeplader og den derimod forholdsvis ganske ualmindelige Udvikling af Palperne. Det inderste Par Kjæbeplader er saa overmaade lidet, at det meget vanskeligt bemærkes (selv ved Præsning under stærk Forstørrelse), og med Høje kan kaldes rudimentært. Det ydre Par er vel endeeel større, men naaer dog ikke ganske til Enden af Palpernes førstie Led; paa den ydre Rand af disse Plader har jeg bemærket sex Borster, paa Enderanden en Borste og en lille Tand eller Torn. Palpen udgjor omtrænt $\frac{5}{6}$ af Kjæbeføddernes Længde*), er femleddet, i Forhold til Længden noget smal skjondt stærktbygget, rigeligen forsynet med Borster langs

*) Udstrakt naaer den langt ud over de øverste Føleres første Led.

den indre Rand af de fire første Led; femte Led, en krum Klo af b. tydelig Længde, er langs den indre Rand besat med smaa Tænder eller Torne.

Første Fodpar er temmelig lidet, men forholdsvis af stærk Bygning og ejendommelig Form, idet Haanden dannes af fjerde, Kloen af femte og sjette Led. Første Led udgjor omrent $\frac{1}{2}$ af Fodparrets Længde, og har paa den forreste Rand mod Enden fire eller fem Borster, paa den bageste en; andet Led meget lille, med en Dus af Borster i Enden af bageste Rand; tredie Led temmelig stort, af mærkelig Form, idet det bagtil udvider sig til en meget stor, i Enden afrundet Fremragning, der tjener til Stottepunkt for Haanden; denne Fremragnings bageste Deel er meget tæt besat med overmaade sorte og fine Borster, den forreste derimod med en Mængde lange og stærke Borster. Fjerde Led eller Haanden er meget lang (større end $\frac{1}{2}$ af Fodens Længde), stærk, noget tilspidset mod Enden, langs den bageste Rand væbnet med en stor Mængde meget lange Borster; femte Led langt (lidt mere end halvt saa langt som fjerde), lidt bejet, lige bredt overalt, besat med Borster baade paa forreste og bageste Rand mod Enden. Sjette Led eller den egentlige Klo næsten rudimentær (den udgjor næppe $\frac{1}{2}$ af foregaaende Leds Længde), tegledannet, i Enden væbnet med en lang, noget krum Torn og paa den bageste Rand med syv lige Torne, der astage i Længde fra første til sidste, og tilsammen danne ligesom en Kam.

Andet Fodpar er vel meget længer end første, og udgjør mere end den halve Totallængde; men udmerker sig dog mere ved den overmaade stærke, eller rettere sagt plumpe, Bygning end ved Længde. Første Led udgjor ikke sonderligt mere end $\frac{1}{2}$ af dette Fodpars Længde; andet Led det korteste, af meget større Brede end Længde; tredie Led forholdsvis temmelig stort, krumt, bagtil uddraget til en Spids i Enden; fjerde Led lidt længer end andet, men

nappe halvt saa langt som tredie, bredere i Enden end ved Noden. Femte Led eller Haanden overordentligt stor, længere end første Led, udgjørende næsten $\frac{1}{2}$ af Fodens Længde, bredere mod Enden end ved Noden, bagtil i Enden uddraget til et Par temmelig store og stærke Torne. Kloen meget stor (af Længde omtrent som Haandens Brude i Enden) stærk, krum. Borstebeskedeningen er paa dette Fodpar temmelig svag og fort, næsten udelukkende indskrænket til den bageste Rand, men der visende sig paa alle Led; selv Kloen har paa den bageste Rand et Antal meget smaa Borster.

Tredie Fodpar er langstrakt og tyndt, af Længde som andet, eller kun lidt længer, væbnet med en lang, næsten lige Klo, kun sparsomt forsynet med Borster, isvrigt af almindelig Form. Forholdet mellem de enkelte Leds Længde er, naar Fodparrets Længde sættes til 23, omtrent følgende (i Ordenen fra første til sidste): $7\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} + 4\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2} + 4 + 2\frac{1}{2}$.

Fjerde Fodpar er endel kortere end de to foregaaende Fodpar, men af meget stærkere Bygning end tredie, tillige væbnet med Torne især paa den bageste Rand af fjerde og femte Led, og med Kloens bageste Rand saugtagget, hvortil dog allerede tredie Fodpar viser meget svage Spor. Leddenes indebyrdes Længdesforhold er følgende: $6 + 1 + 5\frac{1}{2} + 3 + 3 + 2$.

Femte Fodpar er lidt kortere end fjerde, men næsten ganske af samme Bygning, kun med forandret Netning. Dets første Led afgiver altsaa aldeles fra den sædvanlige Form, idet det ikke danner en bred Plade, men er smalt og liniedannet; tredie, fjerde og femte Led ere paa den forreste Rand meget stærkt væbnede med Torne (tre til fire sidde endog sammen i Knipper), tredie Led ligeledes paa den bageste Rand; Kloen stærk, krum, viser svage Spor til Saugtagger, er bojet op imod det foregaaende Led, og synes kun lidt bevægelig. Det

indbyrdes Forhold af Leddenes Længde er: $6+1+4\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}$
 $+3+2.$

Sjette Fodpar er omrent af Længde som femte, og ligner det meget i Bygning, kun at det er stærkere, og at Laaret eller første Led udvides til en oval Plade, hvis forreste Rand er noget indskaaren og tornet, den bageste glat; ogsaa tredie Led er noget bredere og Kloen tydeligere saugtagget eller tandet. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omrent: $6+1+5+2\frac{1}{2}+3+2.$

Syvende Fodpar er lidt kortere end sjette, og adskiller sig iøvrigt fra dette blot ved et lidt kortere og bredere Laar og ved en endnu større Udvidelse af tredie Led, der kan kaldes pladedannet, og hvis Hoveddeel forholdsvis er kortere, den nederste-bagste Vinkel derimod længer.

Epimererne vise adskillige Særegenheder. Første Brystring er meget lille, og dette er ogsaa, ligesom med det til den horende Fodpar, Tilfældet med dens Epimerer, hvilke er firkantede, af lige stor Højde og Længde ($\frac{1}{2}$ Linie) og ganske skjulte under anden Rings Epimerer; disse ere af betydelig Størrelse, af langstrakt-firkantet, i Enden afrundet Form, omrent dobbelt saa høje som lange (Højde $\frac{9}{10}$ Linie, Længde $\frac{9}{20}$ Linie); tredie Par er lidt større end andet (Højden $\frac{11}{10}$ Linie, Længden $\frac{11}{20}$ Linie), næsten af samme Form, dog mere fladt afrundet forneden. Fjerde Epimer udmerker sig ved sin ganske overordentlige Længde eller Brede (Højden 1 Linie, Længden $1\frac{7}{10}$ Linie), og danner derved ligesom et stort Skjold, der tildeels bedækker Siden af den foregaaende og efterfølgende Ring*). Femte Epi-

* Denne meget iøjnefaldende Ejendommelighed har foranlediget Artsnavnet clypeata, hvilket er taget i dets rette latiniske Betydning, skoldbærende, (ikke skold dannet, som det i den botaniske Terminologi forklares.)

mer er meget lille ($\frac{3}{10}$ Linie høj, $\frac{1}{5}$ Linie lang), næsten rudimentær, og af en for dette Par usædvanlig Form, næmlig langstrakt, temmelig smal, forneden afrundet. De to følgende Par ere smaa, af større Brede end Længde og af sædvanlig Form.

Gjællerne ere hos dette Dyr usædvanligt smaa, og vise kun meget utydelige Spor af den ellers disse Organer tilkommende indre Bygning. Formen regelmæssigt øgdannet.

Svommeafsødderne ere af middelmaadig Størrelse og af almindelig Bestaffenhed, dog temmelig spæde. Nodstykket har Svommeaarernes halve Længde; Leddenes Antal i disse stiger intil femten.

Springfødderne svare overmaade vel til Navnet, og afstige gradevis i Længde, men vise et Par Afsigelser fra den sædvanlige Form: hos første Par, hvor Noddelen i Længde forholder sig til Springstokkene som 5 til 4, er Nodstykket tydeligt toleddet; hos andet Par, hvor Længdeforholdet er som 4 til 3, er Nodstykket derimod kun enleddet som sædvanligt.

Tredie Par er særdeles sterk, men besidder kun en Springstok, og udmarkes sig endvidere ved den usædvanlige Størrelse af den Torn, som er anbragt i Enden af Springstokken.

Halevedhængen bestaaer af en enkelt Plade, hvis Form er langstrakt øgdannet.

Phoxus Holbölli Kr.*).

Dette lille Dyr synes, efter det store Antal af nedsendte Exemplarer at slutte, at være meget almindeligt ved det sydlige Grønland. Det lever paa Sandbund**).

*) Karakteristik af Slægten samt Diagnoser af Arterne ere givne i Naturh. Tidskr. IV, 150—152.

**) Nedenfor findes Kaptajn Holbölls Bemærkninger over Levemaaden meddeleste.

Længden af det lige udstrakte Dyr fra Pandespidsen til Halespidsen overgaer næppe fire Linier hos et eneste blandt en stor Mængde undersøgte Individer.

„Farven er almindeligen lyst vorgul, men undertiden gaaer denne Farve over til det Grønagtige, undertiden er Ryggen æblerød“^{*)}.

Formen stærk, med bredt afrundet Rygslade, udmærket ved en rigelig Borste- og Tornebevæbning, samt ved det ganske særegne Forhold af Hoved og Følere.

Hovedet er meget stort, da dets Længde omtrent udgør $\frac{1}{5}$ af Totallængden; dets Højde er næppe mere end halvt saa stort som Længden. Omridset af Hovedet, seet ovenfra, fremstiller en langstrakt Triangel, idet det som sædvanligt er lige-afskaaret bagtil, men fremefter gradevis bliver smallere, og tilsidst ender med et fladtrykket, temmelig stumpt afrundet Pandehorn. Overfladen af Hovedet er ievrigt sjævt afrundet, uden noget Spor til Kjol.

De øverste Følere ere hæftede paa Hovedets Underflade mod Midten af dets Længde (nojsagtigere i $\frac{3}{5}$ af Hovedets Længde), altsaa saaledes, at en stor Deel af Hovedet rager frem over Følerne, og i en ikke ubetydelig Strækning bedækker disse. De ere noget kortere end Hovedet, men af en, i Forhold til Dyrrets Størrelse, overmaade stærk Bygning, og bestaae af et treleddet Skæft, Svebe og Bisvobe. Skæftet er længer end Svæben, dog kun i ringe Grad (de forholde sig omtrent som 8 til 7); det indbyrdes Længdeforhold af Skæftets Led omtrent $9+5+2\frac{1}{2}$: første Led, som sædvanligt, det langt tykkeste (Tykkelsen udgør omtrent $\frac{2}{3}$ af Længden), længer end begge de følgende tilsammentagne, paa Midten lidt udbugtet, i Enden paa den ovre Side uddraget til

^{*)} Meddeelse af Kaptajn Holbøll.

en Knude eller Spids, som er forsynet med et Par Borster; ogsaa Enden af den nedre Side bærer et Par Borster, men iovrigt har dette Led ingen Borster. Andet Led ikke blot meget kortere men ogsaa meget tyndere end første, cylindrisk, med et Par temmelig lange Borster paa den indre Rand. Tredie Led næppe halvt saa langt som andet, men ikke meget tyndere, næsten lige saa bredt som langt, i Enden straat afflaaret, med et Par meget sorte Borster i Enden af den indre Rand. Svøben, som i Forhold til Skafset er tynd, bestaaer af indtil ni Led, der for største Delen gradevis tiltage i Længde, men alle ere af meget større Længde end Tykkelse og i Enden forsynede med en eller et Par smaa Borster. Bisvøben staaer ikke særlig meget tilbage for Svøben i Længde*), og dannes af sex Led; ogsaa her findes mange smaa Borster i Enden af Leddene.

De nederste Toler, som findes anbragte langt bag ved de øverste paa Hovedets Underflade, ere omrent af Hovedets Længde eller lidt længer, og altsaa tillige noget længere end de overste Toler; de udmærke sig ved den overordentligt tykke og plumpe Form af Skafset i Sammenligning med Svøben. Skafset er meget længer end Svøben (de forholde sig omrent som 11 til 8), og bestaaer af fire Led; men de to første, som findes skjulte paa Hovedets Underslade og noget vanskeligt adstilles fra dette, ere tillige saa tæt sammenvoxede indbyrdes, at deres Graendser kun vanskeligen kunne angives. Det indbyrdes Længdeforhold af Leddene kan omrent ansettes saaledes: $1+1+2+1\frac{1}{2}$. Tredie Led (hvis Tykkelse er lidt større end dets halve Længde) udgør altsaa mere end Trediedelen af hele Skafsets Længde, er overmaade tykt, i Enden noget straat afflaaret.

*) Den forholder sig til Svøben omrent som 5 til 8, og nærer til Enden af dennes femte eller sjette Led.

Langs den nederste Rand er dette Led forsynet med omtrent et Dusin lange Borster, af hvilke de sidste ere de længste (lidt længere end Leddet). Paa den ydre Side af det findes idemindste en halv Snees meget lange og stærke Torne, der synes at være fordeelte parvis, eller tre og tre. Paa den overste Rand bemærkes et Par, omtrent fra Midten udgaaende, Borster og i Enden af samme Rand tre eller fire. Tjerde Led er ikke blot meget kortere, men ogsaa meget tyndere end tredie (dets Tykkelse udgjør $\frac{2}{3}$ af dets Længde), mod Enden af den nederste Rand forsynet med sex lange Borster, i Enden af den overste Rand med et Par meget sorte Borster, paa Siderne med store Torne, af hvilke et Par ere anbragte mod Midten, et Par i Enden. Svøben bestaaer af indtil otte Led, der alle have meget større Længde end Tykkelse, og i Enden vise et Par sorte Borster. Det hidtil Anførte om dette Folterpar gjælder Hunnen; hos Hannen er det meget længer, især hvad Svøben angaaer, som bestaaer af en Snees Led eller flere, af hvilke andet til syvende have større Brede end Længde.

„Djnene ere smaa, næsten runde og af vorgul Farve; de sidde for (?) Enden af Pandehornet og saa langt inde, at de staae lige for Enden af første Led paa Overfolernes Skaft.“ *)

Kindbækken udmærke sig, skjondt smaa, ved en be-

*) Saaledes lyder Kapt. Holbølls Angivelse. Hos de i Brandevin opbevarede Individer har jeg ingen ydre Spor til Djne funnet opdage, ligesaalidt hos denne Art som hos den følgende. Derimod har jeg vel ved Præsning af Hovedet og under stærk Forstørrelse bemærket nogle Legemer, der, uagtet deres temmelig uregelmæssige Form, maaske kunne være Lindser? Dog har jeg fundet disse meget længer tilbage, end de efter Kapt. H's Angivelse skulde føges. Jeg maa altsaa lade ikke blot Djnenes Bestaffenhed men selv deres Tilværelse uafgjort.

tydelig Styrke eller næsten Plumphed af Formen. Den egen tige Kønzbakke er kun lille, af en temmelig regelmæssigt firkantet Form, næsten lige saa bred som lang, og bærer paa den indre Rand to fremragende Knuder, mellem hvilke tre Torné ere anbragte: den forreste af disse Knuder (eller Kønzbakkens noget fremdragne forreste-inderste Vinkel) viser sig ved nærmere Undersøgelse deelt i to, tæt ved hinanden liggende Grene, af hvilke den bageste er udssaaren i fire stærke, koniske Tænder, som vore i Sterrelse indefter, hvorimod den forreste viser langt mindre tydelige Spor til Tænder (maaskee besidder den dog tre). Foruden de tre ovenomtalte, bag den forreste Knude anbragte Torné synes endnu altid en fjerde noget mindre at være tilstede, hvilken dog hyppigt gjøres utydelig ved de fine Børster eller det Led, som omgiver Tornene. Den bageste Knude eller Tyggeknuden har Form af en affsaaren Kegle; Endefladen er fredsrund, og omgives af en stor Mængde meget fine Tænder. En lille Knude udgaaer fra Kønzbakkens forreste Side, og ved denne sidder Palpen. — Palpen, som altsaa er hæftet til Kønzbakkens forreste (ikke som sædvanligt til den yderste) Rand, er mere end dobbelt saa lang som Kønzbaffen, og bestaaer af tre stærke Led, der indbyrdes omtrent vise Længdeforholdet $1+5+4\frac{1}{2}$; andet Led har paa den indre Rand fem til sex, i Længde gradevis tiltagende Børster; tredie Led, som mod Enden bliver bredere, eller er noget kolledannet, har paa den ydre Rand mod Roden en lang Børste, som dog maaskee ikke er konstant, og paa den meget straat affsaarne Enderand femten eller sexten lange, parvis stillede Børster.

Overlæben er en temmelig stor, sjoldformig, i den frie Ende bredt afrundet, i den tilhæftede noget tilspidset Plade, som ved en nærmere Undersøgelse viser sig sammensat af to paa hinanden liggende Plader, af hvilke den underste har den frie

nederste Rand noget u tydeligt deelt i tre Flige. Ingen af Pladerne viser Vorstebeklædning.

Første Par Kjæber ere af middelmaadig Storrelse. Kjæbepladen er meget bredere end Palpen, i Enden straat affsaaren og væbnet med syv meget lange Torné, hvis indre Rand er saugtagget; Palpen udmærker sig ved kun at bestaae af et Led, og er i ovrigt tynd, noget indadkrummet, svagt tilspidset og i Enden forsynet med nogle (sædvanligst maaskee fire) almindelige Vorster.

Andet Par Kjæber bestaaer, som sædvanligt, af to brede, i Enden afrundede Plader, af hvilke den ydre er væbnet med et Dusin temmelig store Vorster, den indre med syv eller otte mindre Vorster og desuden med endel smaa Haar paa den indre Rand.

Underlæben er klostet i to, fortil afrundede, svagt vorstevæbnede og vidt adskilte Plader, som bagtil ere noget tilspidsede. En tredie, noget spidsvinklet Flig rager frem fortil midt imellem de to nysomtalte, og Spor til et Par mindre Flige eller Blade viser sig noget længer tilbage, ligeledes paa Midten.

Kjæbefødderne have Middelstorrelse, dog saaledes, at selve Kjæbepladerne ere meget smaa, men Palperne derimod forholdsvis baade meget lange og stærke. De inderste Kjæbeplader, som med deres forreste Rand kun naae til Midten af Palpens første Leds yderste Rand, have en firkantet, mod Enden lidt smallere Form; Enderanden er bredt affsaaren, dog med Spor til en svag Konverxitet, væbnet med tre store, lidt indadkrummede Torné; den indre Rand er derimod forsynet med nogle stærke Vorster. De yderste Kjæbeplader ere mere end dobbelt saa lange som de inderste, og naae lidt ud over Spidsen af Palpens første Led; Formen langstrakt oval; Enden og hele den indre Rand udrustede med ni eller ti store, indadkrummede Torné, af hvilke de største ere anbragte mod Enden;

et Par af dem have Randen saugtagget, dog kun i ringe Grad og utsydeligt. Palpens Led vise, maalte langs den ydre Rand, kun ringe Forstjæl i Længde; Forholdet kan omtrent sættes saaledes: $5+5+6+6$; de tre første Led ere stærke, andet og tredie paa den indre Side forsynede med endel Vorster; fjerde Led (eller Kloen) er forholdsvis meget tyndt og langstrakt, ligesaa langt som tredie eller endog lidt længer; dets Spidse er ikke blot utsydeligt assat fra den øvrige Klo, men synes endog at danne en Artikulation med nogen Berægelighed; nogle meget smaa Vorster findes sædvanligt anbragte paa den indre Side af denne Artikulation.

Mærkes maa iovrigt i Almindelighed om Munddelene, at de ere anbragte saa langt tilbage, at de for største Delen snarere synes at høre til Brystet end til Hovedet. Naar Hovedet adskilles fra første Brystring, pleje ogsaa altid ikke blot Kjæbefodderne at følge med denne sidste, men ogsaa Underlæben og Kjæbeparrene, saa at egentlig kun Kindbækken og Overlæben ere faste til Hovedet.

Første Par Fodder, hvis Længde udgjor lidt mere end $\frac{1}{2}$ af Totallængden, ere af meget stærk Bygning, især forsynede med en overmaade stærk og stor Haand. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $4+1+1+2+3+1\frac{1}{2}$. Første Led, hvis største Brede udgjor $\frac{1}{3}$ af dets Længde, er tyndere ved Noden, tykkere mod Enden, altsaa af Kolleform, langs den bageste Rand forsynet med en Mængde (henimod en Snees) for største Delen meget lange Haar. — Andet Led fort, som sædvanligt fremadkrummet; tredie Led har en uregelmæssig Form, som nærmest sig det Triangulære, og er lidt tykkere end andet. Fjerde Led haade længere og tykkere end de to foregaaende, fortil begrædset af en næsten ret Linie, bagtil opsvulmet og tykfest mod Midten, at uregelmæssig Form; paa Midten af den bageste Rand viser det nogle temmelig lange Haar. Haanden

har dobbelt saa stor Længde som Brede eller endog lidt mere, og er af en Form, der kan sammenlignes med en omvendt, stump Kægle; forneden er den straat affkaaren, dog saaledes, at i Enden af forreste Rand en lille Knude fremtræder (Tilhæftningsladen for Kloen), og i Enden af bageste Rand en anden. mere tilspidset Knude, der er væbnet med en stor, knivdannet Torn og med nogle stive Børster, og svarer med Kloens Spidse; den Deel af Haandens nederste Rand, som ligger mellem disse to Knuder, er noget udbuet (efter Kloens Krumning) og besat med et Antal smaa Børster; over Kloens Tilhæftningspunkt udgaae fire eller fem Børster og fra Haandens bageste Rand mod Enden tre eller fire korte Børster. Kloen er omtrent saa lang som Haandens Brede, forholdsvis noget tynd, men krum og meget spids.

Andet Par Fod er har, paa smaa Modifikationer nær, samme Bygning som første, men er større og stærkere (det udgjor lidt mere end $\frac{1}{2}$ af Totallængden). Leddenes indbyrdes Længdesforhold er: $5+1+1\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}+4+2$. Andet Led kortere og tykkere end hos første Fodpar, med nogle Børster i Enden af den bageste Rand; tredie Led længer, af firkantet Form; fjerde Led derimod triangulært, med Toppunktet rettet bagud og den forreste Rand temmelig stærkt konvex; Haanden meget bredere og den Kloens Spidse modsvarende Knude, saavelsom denne sidstes Torn meget større o. s. v.

Tredie Fodpar af stærk Bygning. Leddenes indbyrdes Længdesforhold er $5\frac{1}{2}+1+4+2+2\frac{1}{2}+1$. Forste Led mere end tre Gange saa langt som tykt, noget kollapsedannet, i Enden lige affkaaret, langs den bageste Rand forsynet med en Snees meget lange Haar; andet Led meget fort, af større Brede end Længde, forsynet med et Par Børster i Enden af den bageste Rand; tredie Led, der, som ovenangivet, er det næsilængste, er ogsaa idetmindste ligesaa tykt som første, i Enden straat affkaaret,

langs den bageste Rand forsynet med en Snees lange Haar eller Borster og i Enden af den forreste med fire eller fem; fjerde Led omtrent halvt saa langt som tredie, temmelig bredt, skjendt smalslere end tredie, i Enden noget afrundet, med en halv Snees Borster langs den bageste Rand og to kortere i Enden af den forreste; desuden udgaaer fra Enden af dette Led bagtil en meget stor*) Krog eller Klo, der vel ikke er meget tyk**), men dog tilstrækkeligt, til at det ikke er muligt at forverle den med de Borster, der ere anbragte paa dette Fodpars bageste Rand. Femte Led længer end fjerde, men meget tyndt (mere end sex Gange saa langt som tyndt), lidt krummet. Kloen fort, men temmelig stærk. — Den ovenfor givne Beskrivelse vil, især naar den sammenlignes med Afbildningen, gjøre det tydeligt, at dette Fodpar besidder et Slags Gribehaan (manus subcheliformis): tredie og fjerde Led danner Palmen, femte og sjette Led Kloen.

Fjerde Fodpar stemmer i Form og Størrelse ganske med fjerde, og er endog forsynet med en ganske lignende, fra Enden af fjerde Led udgaaende Bikrog.

Femte Fodpar temmelig fort, men, som alle Fodparrene overhovedet, af meget stærk Bygning. Leddenes indbyrdes Længdesforhold er: $4\frac{1}{2}+1+2+2+2+1\frac{1}{4}$. Laaret er firkantet med afrundede Hjørner, af lidt større Længde end Brede (den sidste forholder sig til første som 7 til 9), den forreste Rand lige, den bageste udbojet. Paa den forreste Rand ere ved Noden tre eller fire Borster anbragte, mod Enden otte eller ni. Andet Led meget fort, af større Brede end Længde, firkantet, med et Par Borster i Enden af den forreste Rand. Tredie Led er dobbelt saa langt som andet, og danner næsten en sjæv Firkant; den for-

*) Den er omtrent af lige Længde med Leddet.

**) Tykkelsen omtrent $\frac{1}{5}$ af Længden.

reste Rand er parvis eller knippevis besat med Børster, og saavel forreste som bageste have i Enden en Mængde Børster, blandt hvilke et Par Tornे ere stjulte. Fjerde Led næppe længer end tredie, men noget tyndere, med to Indsnit paa den forreste Side, og et paa den bageste, fra hvilke saavelsom fra Enderne blandede Børste- og Torneknapper udgaae. Femte Led af Længde som fjerde men meget tyndere; det viser samme Forhold af Indsnit og Torneknapper som foregaaende. Kloen har en temmelig betydelig Længde, men er forholdsvis tynd og svag. Et Par af de Børster, der udgaae fra Enden af femte Led, naae til Enden af Kloen.

Sjette Godpar er det længste (omtrent ligt med den halve Totallængde). Leddenes indbyrdes Længdeforhold er: $7\frac{1}{2} + 1 + 4 + 3\frac{1}{2} + 4 + 1\frac{1}{2}$. Laaret, hvis Brede udgjør $\frac{2}{3}$ af dets egen Længde, har den bageste Rand lige, den forreste stærkt udbuet og forneden forsynet med fire eller fem Saugtagger, fra hvis Fordybninger Børsteknapper udgaae; ogsaa i den hele øvrige Strækning er den forreste Rand bedækket med Børster. Andet Led meget lille, af firkantet Form; tredie Led næsten 3 Gange saa langt som bredt (nojagtigere forholder Længden sig til Breden som otte til tre), lidt bredere forneden end foroven og i Enden noget skraat afflaaret; det har saavel paa bageste som forreste Rand et Par smaa Udsnit, fra hvilke Børsteknapper, eller rettere en Blanding af Børster og Tornе, udgaae; fjerde Led er ikke blot lidt kortere end tredie, men ogsaa endel tyndere, smallere i Enden end ved Noden, og viser, hvad Børsteknapperne angaaer, samme Forhold som foregaaende Led; femte Led er vel lidt længer end fjerde, men meget tyndere, liniedannet. Kloen meget tynd og spids.

Syvende Godpar udmaerket sig ved Laarets overordentlige Størrelse i Forhold til den øvrige God. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $7 + 1 + 1\frac{1}{2} + 2 + 1\frac{1}{4} + 1\frac{1}{2}$.

Vaaret er henimod dobbelt saa bredt forneden som foroven og næsten ligesaa bredt som langt*); den forreste Rand er temmelig lige nedstigende, men indskærtes allerede i den sidste Hjerdedeel fra Enden, for at danne den Fordybning eller Binkel, hvori de to følgende Led optages; den bageste Rand er sterkt udbuet, og viser fjorten eller femten smaa Saugtaender og Indkarvninger, fra hver af hvilke sidste en meget lille Vorste udgaaer. Andet Led meget kort, af større Brede end Længde; tredie Led kort, bredt og plumpet, dog af større Længde end Brede, forsynet med en stor Mængde Vorster langs forreste Rand (af hvilke nogle af de sidste ere Hjerborster) og med nogle saa langs den bageste Rand; fjerde Led lidt længer end tredie plumpet, langs begge Rande saugtagget og forsynet med Knipper af lange, sterke Vorster; femte Led omtrent af Længde som fjerde men meget tyndere, ligeledes forsynet med Vorsteknipper (dog kun et paa forreste og to paa bageste Rand). Kloen tynd, spids, noget krum.

Første Epimer af langstrakt-firkantet Form ($\frac{2}{3}$ Linie høj, $\frac{3}{10}$ Linie bred), forneden noget bredere end foroven og med afrundede Hjørner; den nederste Rand forsynet med en halv Snees (elleve) lange Vorster ($\frac{1}{5}$ Linie lange). Anden Epimer lidt højere og bredere end første ($\frac{9}{20}$ Linie høj), af en mere regelmæssig, langstrakt firkantet Form, ligeledes forsynet med lange Vorster paa den nederste Rand. Tredie Epimer $\frac{2}{3}$ Linie høj, $\frac{1}{4}$ Linie bred, langstrakt firkantet, med indtil elleve Vorster paa nederste Rand. Hjerde Epimer er af samme Længde som foregaaende, men meget bredere og forneden ganske afrundet, saa at den firkantede Form forsvinder, hvorimod den snarere kan kaldes fem-

* Den største Brede forholdt sig til Længden som sex til syv.
Naturhistorisk Tidsskrift, ny Nætte. I.

kantet, da den bageste-overste Vinkel i en Strækning er bort-skaaren (uden at dog et saadant konkavt Udsnit dannes, som denne Plade sædvanligt plejer at vise hos Armspoderne); for-neden har den kun syv eller otte Borster. Femte Epimer meget lille (1 Linie bred, men kun $\frac{1}{2}$ Linie høj), af langstrakt sirkantet, noget afrundet Form.

Gjællerne temmelig store, af meget langstrakt Sæk-form, eller snarere Polseform, med meget tydelig Gjællestruktur.

Hunnernes Brystplader ere meget langstrakte og smalle, liniedannede, i Enden forsynede med nogle Borster.

De tre Par Svømmefodder ere omtrent af sædvanlig, dog plump og stærk Form; Nodstykkets Længde forholder sig til Svømmeaarerne som tre til fem; dets Brede er omtrent lig med dets Længde, og paa Overfladen viser det adskillige Borster. Den indre Svømmeaare overgaer den ydre lidt i Længde og er tolvleddet, medens den ydre kun har ni Led; begge ere de stærkt opsvulmede ved Noden og rigeligt forsynede med Fjerborster. De tre Par Springfodder ere noget kortere end Svømmefodderne, men ogsaa af temmelig stærk Bygning: første Par har Nodstykket og Springstokkene omtrent af lige Længde, de sidste lidt indadkrummede, men uden Torn; derimod har Nodstykket en Torn paa den nederste-inderste Vinkel og en lille Borste paa den indre Rand. Andet Par er en-deel kortere, men iovrigt af lignende Beskaffenhed, dog mere plumpt; ogsaa er Nodstykket langs den indre Rand forsynet med sex store og sterke Borster, men mangler Torn. Hos tredie Par udgjor Nodstykket næppe Halvdelen af den ydre Springstoks Længde, men er omtrent ligt med den indre; hin (den ydre) er paa den ydre Side forsynet med to Torn og i Enden med en stærk, meget lang Pig, samt med to Torn paa den ydre og en paa den indre Side af sammes Nod.

Hale ved hænget bestaaer af to, fuldkomment adskilte Plader af langstrakt, temmelig liniedannet, i Enden afrundet Form; de udsende hver en lille Torn og en Borste fra et Udsnit i den bageste Rand; den ydre Rand er noget konver, den indre først i en Strækning noget konkav og derpaa mod Enden konver.

Phoxus plumosus Kr.

Denne Art synes at være meget sjældnere end foregaaende, da Antallet af de nedsendte Exemplarer maa ske næppe udgjør en Femtedeel af det Antal, jeg af Ph. Holbölli har modtaget. Dog er den derfor ingenlunde sjælden*).

Ogsaa i Størrelse staaer den noget tilbage for foregaaende Art; den synes næppe at naae 4 Liniers Længde, og er sædvanligt kun omtrent 3 til $3\frac{1}{2}$ Linier lang.

Farven er, efter Kaptajn Holbölls Angivelse, blegt vorgul.

For men kommer saa nær foregaaende Arts, at det, efter den usjagtigste Undersøgelse og deraf følgende fortroligt Bekjendtskab med begge Arter, ikke har været mig muligt ved Sammenligningen af et stort Antal Individér at opdage noget i deres Habitus, hvorved Arterne kunde adskilles, end ikke om Undersøgelsen understøttes af en stærk Lupe. Mikroskopet er derfor ganske nødvendigt forat bestemme, til hvilken Art et paagjældende Individ hører; men her afgjøres ogsaa strax Spørgsmaalet ved Fjerborsterne, som i stor Mængde findes paa alle Dele hos nærværende Art, hvor foregaaende Art blot har simple Borster, og som derfor have foranlediget Artsnavnet.

*) Kapt. H. angiver den som "temmelig almindelig ved Godthaab paa Sandbund fra 5 til 25 Farnes Dybde."

De overste Følere indeholdes fem til sex Gange i Totallængden. Skafset er omtrent dobbelt saa langt som Svøben; Længdesforholdet af dets tre Led kan ansettes: $5+2+1$. Første Led er ikke blot af en forholdsvis meget betydelig Længde (større end $\frac{1}{3}$ af Følernes hele Længde), men tillige af en uformelig Tykkelse, i Enden noget tyndere end ved Roden og straat afskaaret; mod Enden af dets nederste Rand udgaae nogle Borster (jeg har taget fem) af Kostform*) og af middelmaadig Længde (de længste af dem naae omtrent til Midten af følgende Led). Andet Led er noget tyndere end første (skjondt særdeles plumpt), i Enden endeel bredere end ved Roden eller med Tilnærmelse til Hjerteform, paa den nederste Side mod Enden væbnet med syv temmelig lange Fjerborster. Tredie Led meget tyndere end andet, men dog idetmindste ligesaa bredt som langt, straat afskaaret, forsynet med et Par temmelig lange Fjerborster i Enden forneden. Den i Forhold til Skafset meget tynde Svøbe bestaaer af sex Led, alle af større Længde end Brede, og i Enden forsynede med adskillige korte Borster; første Led er saa langt som de to følgende tilsammantagne. Bisvøben, der udgaaer paa Svøbens indre Side, er ikke meget tyndere end denne, og kun lidt kortere, idet den næsten naer til Enden af dennes femte Led; den bestaaer af fem eller sex Led, der ligesom Svøbens Led ere forsynede med smaa Borster, og af hvilke det første er meget længer end de følgende.

De nederste Følere synes at være underkastede nogen Afverling i Længde, idet jeg stundom kun har fundet dem at udgjøre lidt mere end $\frac{1}{7}$ af Totallængden, hos andre Individer

*) Sideborsterne udgaae først mod Enden, medens i det Mindste den første Halvdel er ganske nogen; de sidde særdeles tæt ved Siden af hverandre, og ere forholdsvis temmelig lange.

derimod at overgaae $\frac{1}{3}$ af Total længden eller Længden af de overste Følere. Skæftet er meget længer end Svøben (de forholde sig indbyrdes omtrent som 5 til 3); det indbyrdes Længdeforhold af dets fire Led kan omtrent ansættes: $3+4+5+4$. Første Led er paa den nederste Side forsynet med en stor, fremadrettet Lap eller Krog, der næsten har Udfseende af at danne et særskilt Led; andet Led er fortil noget straat afskaaret, af en plump, triangulær eller uregelmæssigt firkantet Form; tredie Led særdeles plumpt, næsten ligesaa bredt som langt, hjærtedannet (det vil sige: fortil meget bredere end ved Roden og lidt indbøjet); forresten er den overste Rand næsten lige, den nederste overmaade stærkt udbøjet. Fjerde Led er flere Gange tyndere end tredie, af en langstrakt-oval Form. Andet Led har en eller to stærke Borster i Enden af den overste Rand og ofte et Par Hjerborster paa den nederste; tredie Led er i Enden af den overste Rand væbnet med adskillige store, torneagtige Borster, paa den nederste Rand med syv meget lange Hjerborster, og desuden mellem disse med omtrent fem stærke og noget krumme Torne; fjerde Led har paa den nederste Rand fire eller fem Hjerborster og mellem disse et Par torneagtige Borster. Svøben er forholdsvis tynd, og bestaaer af syv til otte Led, der alle ere af meget større Længde end Brede og i Enden børstevæbnede; det første er omtrent saa langt som de to følgende tilsammen.

Djne har jeg, som ovenfor bemærket, ligesaalidt funnet opdage hos denne som hos foregaaende Art.

Kindbakken er af langstrakt-firkantet, meget smal Form (omtrent dobbelt saa lang som bred), dens forreste-inderste Vinkel flostet, den forreste-yderste uddraget til en fortil fremragende Knude, til hvilken Palpen er hæftet. Af de to Grene, som den flostede indre Vinkel danner, er den bageste deelt i fem smaa, men stærke, koniske Tænder, af hvilke dog den anden er

meget mindre end de øvrige, og undertiden synes at savnes; den forreste Green er deelt i tre Tænder. Nedenfor disse Grene er en Længderække af Torne anbragt; disse Torne, omtrent ti i Tallet, ere stærke, ikke meget spidse, aftagende i Størrelse nedenfor, saa at de sidste blive vanskelige at iagttagte. Nedenfor disse Torne, lidt indenfor Nanden, er en lille Knude anbragt, som dog efter Bestaffenheten næppe kan kaldes en Tyggeknude, da den savner Hornrand og Tænder, og derimod er forsynet med tre eller fire lange og stærke Borster. Palpen har omtrent Kindbakkens dobbelte Længde, men er temmelig tynd. Længdesforholdet af dens Led er omtrent: 3+8+8. Første Led altsaa temmelig langt men tillige tyndt, af større Længde end Brede; andet Led det tykkeste, noget teen-dannet, især opsvulmet paa den ydre Side, uden Spor til Borster; tredie Led af Længde som andet, men smallere, tyndt ved Noden, i Enden lidt bredere, meget straat affaaaret og forsynet med en halo Snees temmelig lange og stærke Borster af almindelig Form, der tiltage i Længde udesteder. Paa den ydre Nand har jeg aldrig fundet Borster.

Overlæben er en tynd og bred, fortil lige affaaaren (eller stundom svagt indbejet) Plade med afrundede Hjørner, hvilken bagtil bliver smallere, eller efterhaanden tilspidser sig. Til Borster viser den ingen Spor.

Første Kjæbepar bestaaer af tre Plader. Den mellemste eller den egentlige Kjæbaplade er af fort og bred Form, i Enden næsten lige affaaaren og væbnet med intil ni store, noget krumme Torne, som paa den indre Nand tildeels vise nogle Spor til Saugtænder. Den yderste Plade eller Palpen er langstrakt, smal, toleddet, i Enden bredt afrundet og væbnet med omtrent syv stive Borster; desuden bærer den paa Overfladen, især paa den indre Side, endel smaa Haar. Den appendikulære inderste Plade er lille, lidt indadkrummet,

i Enden afrundet og forsynet med to Hjer- eller Kostborster, samt desuden med nogle smaa Haar paa den ydre Rand mod Noden*).

Andet Kjæbepar er af kort og meget bred Form; begge Plader omtrent lige lange, men den ydre bredere og tillige lidt mere tilspidset mod Enden, den indre mere fladt afrundet; i Enden af den ydre har jeg iagttaget omtrent en halv Snees Torne**), paa den indre sex eller syv stærke Hjerborster.

Underlæben er meget vanskelig at undersøge paa Grund af dens Tyndhed, ifølge hvilken den meget let sonderrives. Den bestaaer imidlertid som sædvanligt af to Flige, der er vidt adskilte fra hinanden, i begge Enden afrundede og i den forreste Ende børstevæbnede.

Kjæbefodderne ere temmelig smaa og smalle, skjondt, hvad Palperne angaaer, af sterk Bygning. De indre Kjæbeplader ere især meget sorte (deres forreste Rand næar næsien

*) Den overmaade betydelige Forstjæl i Bestaffenheten af Kindbækken og første Kjæbepar hos Ph. plumosus og Ph. Holbölli kan ikke andet end være Forundring og Twivl: hos sidstnævnte Arter er Kindbækken kort, bred og forsynet med tandet Tyggefnde, hos første lang, smal og ganske uden Tyggefnde; hos sidste savnes første Kjæbepars appendikulære Nodplade, eg Palpen bestaaer kun af et Led, medens første derimod viser det regelmæssige Korhold. Jeg har derfor gjentagne Gange undersøgt Munddelene hos begge Arter, men har ikke funnet næac andet Resultat, end det opgivne. Disse Forstjælligheder, i Forbindelse med nogle Afvigelser i Fodparrenes (især femtes) og fjerde Epimers Dannelsel, kunde opfordre til Opstillingen af to Slægter, uagter den særdeles store Lighed i Habitat v. s. fr. Dog maa dette beroe indtil videre.

**) Paa et Par af disse har jeg bemærket Spor til Sideborster. Negel mæssigt synes Tornenes Antal at være ni, hvilke ere stillede i to Rækker (sex i den ene, tre i den anden), og have noget forstjællig Netning, saa at Tornene i den ene Række krydse de i den anden.

ikke ud over Palpens Nod), i Enden afrundede og forsynede hver med tre (stundom fire), temmelig lange og stærke, kost-dannede Borster. De ydre Kjæbeplader ere vel mere end dobbelt saa lange som de indre og betydeligt bredere, men naae deg ikke med deres forreste Rand Midten af Palpens andet Led; paa en Deel af den indre Rand og i Enden ere de væbnede med syv til ni stærke, krumme Torn*) , af hvilke de tre forreste overgaae de øvrige betydeligt i Længde; alle ere de forsynede med meget smaa Saugtænder paa begge Sider mod Spidsen, og de tre sidste desuden med endeel Sideborster. Det indbyrdes Længdeforhold af Palpens Led er omtrent: $3+4+3+2$. Sidste Led eller Kloen deles ved en meget tydelig Artikulation i to Afdelinger, af hvilke Noddelen er meget kortere end Spidsen; et Forhold, hvorved nærværende Art paafaldende adskiller sig fra Ph. Holbölli, hvor Kloens Noddeel er flere Gange længer end Spidsen. Et Par smaa Borster ere anbragte mellem Kloens to Afdelinger. — Endnu fortjener maaßke med Hensyn til Kjæbesodderne at mærkes, at jeg aldrig hos denne, lige saalidt som hos foregaaende, Art har fundet dem forenede med Hovedet, men altid med første Brystring.

Første Fodpar har, naar det tænkes udstrakt, omtrent $\frac{1}{4}$ af Totallængden. Leddernes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $3+\frac{3}{4}+1\frac{1}{4}+1\frac{1}{2}+3+1$. Første Led temmelig tykt og plump (omtrent $\frac{1}{3}$ saa tykt som langt), folledannet, forsynet med sex eller syv lange almindelige Borster paa Midten af den bageste Rand og med en Fjerborste i Enden af denne Rand; andet Led meget kort, af større Brede end Længde og af uregelmæssig Form, fremadkrummet, forsynet med en Fjerborste i Enden af den bageste Rand; tredie Led triangulært, med ad-

*) Jeg har iagttaget begge disse Tal.

stille Fjerborster (omtrent fem) langs den bageste Rand; fjerde Led ligeledes triangulært, meget bredere end foregaaende, med to eller tre sorte, fra den bageste Rand udgaaende Fjerborster; Haanden stor og bred, med den forreste Rand udbojet og i Enden forsynet med et Knippe sorte Borster; den bageste Rand mere lige, endende med en temmelig spids Vinkel, som er forsynet med en Torn og nogle Borster; Enderanden meget straat affsaaren, væbnet med endeel meget sorte Borster. Kloen af en temmelig betydelig Længde, tynd, frum, meget spids; den næær, naar den er sluttet op mod Haandens Enderand, til den Vinkel, der udgaaer fra Enden af bageste Rand.

Andet Fodpar er ganske lidt længer end første Par, men ligner det meget i Bygning. Leddenes indbyrdes Længdesforhold er: $4+\frac{1}{2}+1+1+3+1\frac{1}{2}$. De smaa Afsigelser i Bygningen, som jeg har bemærket, ere følgende: første Led er tyndere, har to meget lange Fjerborster i Enden af den bageste Rand, en Fjerborste paa Midten af forreste Rand og en anden i Enden af denne. Andet Led har to lange Fjerborster i Enden af bageste Rand, og tredie Led paa den bageste Rand omtrent en halv Snees Fjerborster; fjerde Led har en simpel Borste i Enden af forreste Rand. Haanden er større, bredere, mindre straat affsaaren i Enden.

Tredie Fodpar er atter ganske lidt længer end andet. Leddenes indbyrdes Længdesforhold omtrent: $4+1+3+1\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}+1$. Bygningen er temmelig stærk og plump, og viser ogsaa iovrigt, hvad Hovedsagen angaaer, samme Form som hos Ph. Holbölli, det vil sige: fremstiller en Gribehaand. Første Led folledannet, med fire eller fem lange simple Borster paa Midten af bageste Rand og to eller tre Fjerborster i Enden af samme Rand; andet Led uregelmæssigt forskantet, af omtrent lige Længde og Brede, med to Fjerborster i Enden af bageste Rand; tredie Led bredt og opsvulmet, i Enden meget straat affsaaret, den for-

forreste Rand i Enden uddragen til en Spids, der er forsynet med et Vorsteknippe; den bageste Rand med over et Dusin korte Fjerborster*), der ere fordelede knippevis (tre og tre); fjerde Led halvt saa langt som tredie, noget smallere, i Enden lidt tilspidset, dog tillige afrundet; den bageste Rand forsynet først med et Par smaa almindelige Børster, dernæst med et Par lange Fjerborster, endelig med to lange Kloer eller krumme Torne, af hvilke dog den første er meget svagere end den sidste; paa den indre Side af dette Led mod Enden har jeg fundet tre eller fire korte Børster eller Torne. Femte Led af Længde som fjerde, meget tyndere, liniedannet, med et Par Børster bagtil; sjette Led eller Kloen stærk, kun lidt krummet; bag denne udgaaer fra Enden af femte Led to lidt kortere og tyndere Bikloer, hvilke ere ligesom toleddede, eller ende med en lille, bestemt assat Spids. Ogsaa selve Kloen viser en tyndere Spids, skjondt mindre tydeligt.

Fjerde Fodpar stemmer saa aldeles overens med tredie, at det ikke behøver nogen nærmere Beskrivelse.

Femte Fodpar har omtrent lige Længde med andet Par. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er: $3+\frac{1}{2}+2+1\frac{1}{2}$
 $1\frac{1}{2}+1$. Første Led er ikke pladedannet (saaledes som sædvanligt er tilfaldet med femte Fodpar), men kolledannet som hos de foregaaende Fodpar; i Enden af forreste Rand bærer det to lange Fjerborster, i Enden af bageste gjørne en; andet Led er sædeles fort, ligeledes sædvanligt forsynet med to Fjerborster i Enden af forreste Rand; tredie Led meget bredere i Enden end ved Roden, saavel fortil som bag forsynet med Fjerborster, og

*) To eller tre af de alleryderste Børster ere simple Børster. Hos negle Individer har jeg fundet den bageste Rands Fjerborster middelmaadigt lange og ikke sondrede i smaa Knipper, men folgende uafbrudt paa hinanden.

i Enden fortil med nogle Torne; fjerde Led er lidt kortere og smallere end tredie, og bliver gradevis lidt smallere mod Enden; femte Led er næsten af Længde som tredie, og har en noget konisk Form; fjerde og femte Led langs begge Rande forsynede med mange Fjerborster og tillige mod Enden af forreste Rand hvert med nogle Torne, hvilke dog ofte ere vanskelige at opdage, fordi de skjules mellem Fjerborsterne. Kloen er lang men tynd, spids, lige og temmelig svag.

Sjette Fodpar overgaaer de andre Fodpar betydeligt i Længde. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er: $5+1+3\frac{1}{2}+3+3\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}$. Forste Leds største Brede udgør $\frac{2}{3}$ af dets Længde; dets bageste Rand er lige, uden Børster; den forreste stærkt udbuet med mange korte Fjerborster (jeg har talt sexten eller sytten); andet Led af meget større Brede end Længde, med et Par Fjerborster paa den forreste Rand; tredie Led bredere i Enden end ved Noden, i Enden lige affstaaret, den bageste Rand ubbojet, den forreste Rand lige; den bageste Rand viser et Par Fjerborster og mange Pigge, og ender med fem saadanne, af hvilke tre ere lange, to korte; den forreste Rand har ligeledes nogle Fjerborster og nogle Pigge. Fjerde Led er omtrent af lige Brede overalt, med tre sterke Tornepar*) paa forreste Rand og fire Torne i Enden af bageste (to sterre og to mindre); femte Led er af Længde som tredie, og alt-saa længer end fjerde, men meget tyndere, lidt tilspidset, med fire sterke Tornepar paa forreste Rand og et Par Tornede tillige med et Par lange Børster i Enden af bageste Rand. Kloen er meget lang (næsten ligesaa lang som fjerde Led), men til-lige meget tynd og svag, næsten lige, eller kun lidt krummet.

Syvende Fodpar er næppe halvt saa langt som sjette.

*) Eller rigttere Torneknipper, thi tre Tornede sidde sammen paa hvert Sted.

Leddeunes indbyrdes Længdesforhold er: $9 + 2\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2}$.
 Laarpladen er omtrent ligesaa bred som lang, af en noget uregelmæssigt-firkantet Form, den bageste Rand lidt krenuleret og væbnet med nogle faa sorte Borster; det forreste-nederste Hjørne forsynet med en lille Torn, og bag denne med tre eller fire Fjerborster (omtrent af følgende Leds Længde). Andet Led er firkantet, dets bageste-nederste Hjørne uddraget til en lille Spids, det forreste-nederste væbnet med en meget lille Torn, bag hvilken to meget lange Fjerborster ere anbragte, og bag disse iagttages atter en Torn; tredie Led er bredere i Enden end ved Noden, væbnet med tre Torne i Enden af den forreste og ligesaamange i Enden af den bageste Rand; fjerde Led det korteste, i Enden forsynet med en lang Torn fortil og en bag; femte Led kun lidt længer end fjerde og endel tyndere, i Enden udsendende fire eller fem Torne, der omgive Kloen og tildeels næsten ere af dens Længde. Kloen er forholdsvis meget lang men svag, og synes at være krummet noget ind og bagud istedetfor frem.

Første Epimer af $\frac{2}{5}$ Linies Højde, $\frac{1}{5}$ Linies Brede, langstrakt-firkantet, af regelmæssig Form, dog lidt bredere forneden, med syv temmelig lange Fjerborster paa nederste Rand. Anden Epimer af Højde som første, men ganske lidt smallere og lidt mere afrundet forneden, med sex Fjerborster paa den nederste Rand. Tredie Epimer af $\frac{9}{20}$ Linies Højde og $\frac{3}{10}$ Linies Brede, har en regelmæssig, langstrakt-firkantet Form med lidt afrundede Hjørner og syv Fjerborster langs den nederste Rand. Femte Epimer af $\frac{11}{20}$ Linies Højde og $\frac{13}{20}$ Linies Brede, altsaa af større Brede end Højde, med et stort Udsnit i øverstebageste Hjørne, den nederste Rand udbuet og afrundet, forsynet med ni eller ti temmelig sorte Fjerborster. Femte Epimer af $\frac{3}{5}$ Linies Længde og $\frac{1}{4}$ Linies Højde, som sædvanligt af uregelmæssig Form, bagtil bredere, synes ikke at besidde Fjerborster paa den

nederste Rand. Sjette Epimer af $\frac{1}{2}$ Linies Højde og $\frac{7}{10}$ Linies Brede, viser den sædvanlige Form. Syvende Epimer meget lille.

Gjællebladene store, fældannede.

Hunernes Brystplader ere lange, tynde, næsten traadformige, i Enden væbnede med fire eller fem temmelig stærke Børster af almindelig Form.

De tre Par Svommefodder ere af meget stærk eller rettere plump Bygning; Aarerne bestaae kun af faa Led (hos første Par ni eller ti i den indre, syv i den ydre Aare, hos andet Par otte i den indre, fem i den ydre o. s. v.); iovrigt ere de tæt besatte med Fjerbørster, hvis Sidebørster imidlertid ere af en saa overordentlig Finhed, at der udfordres en meget stærk Forstørrelse til at iagttagte dem. Aarerne overgaae Nodstykket omrent tre Gange i Længde (vel at mærke, naar Børsterne medregnes, ellers næppe to Gange).

Springfodderne ere meget stærke, væbnede med endel Børster og Torn. Hos første Par forholder Nodstykket sig til Springstokkene som sex til fem, hos andet Par som tre til fire, hos tredie Par som en til to. Første Par har to Børster paa Nodstykkets indre Side og to stærke Torn ved Noden af den ydre Springstok; andet Par har fire eller fem Børster, eller maaskee rigtigere langstrakte Torn, paa den indre Side af Nodstykket (hvilket tillige forneden paa samme Side er væbnet med en kort men meget stærk Pig) og en paa den indre Springplades indre Side mod Midten. Tredie Par endelig, hvis ydre Springplade er lidt kortere end den indre, har denne sidste væbnet med fem eller sex meget lange Børster paa Siderne, samit en stor og stærk Torn i Enden; ogsaa Nodstykket er i Enden omgivet af adskillige Torn.

Halevedhængen bestaaer af to fuldkomment adskilte Blade, der ere smalle, i Enden afrundede og forsynede med et

Par forte Torn. — De nederste Rande eller Siderandene af Bagkoppens Ninge ere væbnede med Fjerborster af middelmaadig Længde. Bagkoppens tredie Ring har de nederstebageste Hjørner uddragne hvært til en lang, bagudrettet og lidt opadkrummet Torn.

Kaptajn Holbøll har meddeelt mig følgende interessante Bidrag til Kundskaben om disse Dyrks Levemaade.

„Jeg har ofte og med megen Opmærksomhed iagttaget disse Dyr under Fangenskabet... de ere saa afgjorte Sandboere, at de ikke alene kun ere trusne i Sand, men er der Sand i det Kar, hvori de sættes, så de strax ned i dette, og komme sjældent mere frem... Ved at grave sig ned, anvende de uden Tvivl det stærke Pandehorn, da Dyret ved denne Lejlighed altid sees at staae saa at sige paa Hovedet; desuden bruges hertil de fire første Fodpar. Om der endog findes megen Tang i det Glas, hvori de sættes, såge de dog ikke Skjul heri; men efterat have svømmet noget omkring, lægge de sig paa Bundens, hvorfra de undertiden hæve sig, for at svømme fort Lid om, og efter lægge sig. — Det lange sjette Fodpar anvendes i Forening med Springbenene til enten at staae paa, i hvilken Stilling Dyret ofte iagttaages, eller til at gjøre betydelige Spring. — Det viser sig af Dyrets Fremfærd under Fangenskabet, at det er en maadelig Svømmer; forovrigt svømme Dyrene af denne Slægt lige frem, hverken paa eller til Siden. — Medens Dyret lever, danner dets hele Legeme altid et Stykke af en Cirkel. — Yngletiden for begge Arter indtræffer i Januar, Februar og til midt i Marts, da man finder Hunnerne bærende temmelig store Unger mellem Brystpladerne.“

Udmalinger.

	Pasiphae tarda Kr.	Pandalus borealis Kr.	Pandalus annuli- cornis.
Længde fra Spidsen af Pandehornet til Enden af syvende Bugring	4½"	4½".	2¾"
Største Tykkelse	4½""	6""	3""
Største Højde	9""	8½""	4""
Ryggfjoldets Længde (fra Spidsen af Pandehornet)	18""	24""	14½""
Pandehornets Længde	—	13""	8""
Bagkroppens Længde	31""	32""	18½""
Djets Længde	2½""	3""	2""
Djets største Diameter	1½""	2½""	1½""
Længde af de øverste Huleres Skæft	6½""	6""	3½""
Længde af de nederste Huleres Skæft ...	5½""	6""	3½""
Længde af de nederste Huleres bladdan-			
nede Vedhæng	7½""	10""	6""
Længde af de yderste Kjæbefødder	16""	17""	9½""
— - de yderste Kjæbefødders Palpe	7""	"	"
— - første Par Brystfødder	21""	16½""	9""
— - første Par Brystfødders Palpe	6½""	"	"
— - andet Par Brystfødder	26""	20½""	11½""
— - andet Par Brystfødders Palpe	6½""	"	"
— - tredie Par Brystfødder	18""	24""	14""
— - tredie Par Brystfødders Palpe	5½""	"	"
— - fjerde Par Brystfødder	9""	23½""	13½""
— - fjerde Par Brystfødders Palpe	5½""	"	"
— - femte Par Brystfødder	15½""	23""	13""
— - femte Par Brystfødders Palpe	4½""	"	"
— - Bagkr. Isteplig langs Ryglinien	3"	2"	1½"
— - — 2den — — —	4½""	4"	2½"
— - — 3die — — —	5"	6"	3½"
— - — 4de — — —	5½""	2"	1½"
— - — 5te — — —	4½""	3"	2"
— - — 6te — — —	6½""	7"	4"
— - — 7de - eller mellemste Halevedhæng	7½""	10""	5½""
— - det ydre Halevedhængs indre Endeplade	7½""	7½""	4½""
— - det ydre Halevedhængs ydre Endeplade	8½""	8"	4½""
— - første Par Bugsfødder	8½"	8½""	4½""
— - tredie Par Bugsfødder	1""	11"	5½""
			7½""

Udmalinger.

	Dulichia spinossissi- ma Kr.	Siphon- ocetus typicus Kr.	Glaucos- name leu- onis Kr.	Eusirus cupidatus Kr.
	♂	♀	♀	♀
Tetallunge (fra Vanderanden til Hale- spidsen)	12½"	3½"	5½"	11½"
Største Højde	1½"	2½"	1½"	2½"
Længden af Hovedet	2"	2"	5"	1"
— — de overste Kolere	17"	13"	3½"	6"
— — — Foleres Skæft	12½"	1½"	1½"	1½"
— — — — Skæfts første Led	1"	2"	3½"	1½"
— — — — andet Led	5½"	2½"	5"	1½"
— — — — Svøbe	4½"	2½"	1½"	4½"
— — — — Bisvøbe	2½"	5"	4"	1½"
— — — nederste Kolere	9"	3½"	2½"	4½"
— — — — Foleres Skæft	6½"	2½"	2"	2½"
— — — — — Skæfts næstsidste Led	2½"	1"	7"	1"
— — — — — sidste Led	2½"	5"	3½"	1½"
— — — — — Svøbe	2½"	2½"	5"	1½"
Dinenes største Gjennemsnit	1"	"	"	"
Kindbakkens Længde	5"	1"	2"	3"
Længden af Kindbakkens Palpe	3½"	1½"	2½"	1½"
— — først Par Kjæber	5"	3"	2"	1½"
— — andet Par Kjæber	2"	1½"	1½"	2"
— — Kjæbefødderne	1"	1½"	7"	1½"
— — først Brystring	4"	1"	7"	1½"
— — anden Brystring	1"	4"	2½"	1½"
— — tredie Brystring	1"	3"	2½"	4"
— — fjerde Brystring	1½"	7"	2½"	1½"
— — femte Brystring	1½"	2½"	9"	1"
— — sjette Brystring	1½"	2½"	2½"	1½"
— — syvende Brystring	1½"	5"	2½"	1½"
— — først Hodpar	4"	1½"	1½"	4½"
— — andet Hodpar	5½"	1½"	1½"	4½"
— — tredie Hodpar	2½"	1½"	1½"	4½"
— — fjerde Hodpar	2½"	1½"	1½"	4½"
— — femte Hodpar	6"	9"	1½"	5"
— — sjette Hodpar	6½"	1"	2½"	6½"
— — syvende Hodpar	8"	1½"	2½"	6½"
— — først Par Bugfodder	4"	1½"	5"	3"
— — fjerde Par Bugfodder	2½"	2½"	5"	2½"
— — femte Par Bugfodder	2½"	2½"	5"	2½"
— — sjette Par Bugfodder	"	1½"	3"	1½"
— — først Bugring	2½"	"	2½"	1½"
— — anden Bugring	2½"	"	2½"	1½"
— — tredie Bugring	1½"	"	1½"	1½"
— — Haleverhænget	1½"	1½"	1½"	1½"

Stegocephalus in- fatus Kr.	Pontopo- reia femo- rata Kr.	Acantho- notus tri- cuspis Kr.	Leucothoe glacialis Kr.	Leucothoe clypeata Kr.	Phoxus Holbölli Kr.	Phoxus plumosus Kr.	Ægina longi- spina Kr.
1"	6""	6""	3 ³ ///	4""	4""	3 ¹ ///	5 ¹ ///
5"	1 ¹ ///	"	3 ⁹ ///	1 ¹ ///	1"	1""	"
1 ¹ ///	3 ⁴ ///	4 ⁴ ///	2 ² ///	2 ² ///	4 ⁴ ///	7 ⁷ ///	2 ² ///
3 ¹ ///	1 ¹ ///	4 ² ///	1 ⁵ ///	3 ¹ ///	5 ⁷ ///	1 ⁰ ///	6 ⁶ ///
4 ⁴ ///	9 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	3 ³ ///	1 ¹ ///	3 ³ ///
1 ¹ ///	1 ¹ ///	2 ² ///	9 ⁹ ///	1 ¹ ///	5 ⁵ ///	4 ⁴ ///	4 ⁴ ///
1 ¹ ///	2 ² ///	2 ² ///	2 ² ///	2 ² ///	2 ² ///	3 ³ ///	1 ² ///
1 ¹ ///	1 ¹ ///	5 ⁵ ///	2 ² ///	9 ⁹ ///	1 ⁵ ///	2 ⁵ ///	1 ² ///
2 ¹ ///	3 ⁵ ///	3 ² ///	3 ³ ///	2 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	3 ³ ///
2 ¹ ///	5 ⁵ ///	5 ⁵ ///	5 ⁵ ///	1 ⁰ ///	3 ³ ///	5 ⁵ ///	3 ³ ///
1 ¹ ///	1 ¹ ///	"	"	"	4 ⁴ ///	"	"
3 ¹ ///	1 ³ ///	2 ¹ ///	1 ¹ ///	2 ¹ ///	9 ⁹ ///	3 ⁴ ///	2 ² ///
1 ⁵ ///	1 ⁵ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ⁷ ///	1 ⁰ ///	9 ⁹ ///	2 ¹ ///
1 ⁵ ///	1 ⁵ ///	"	"	"	2 ⁰ ///	2 ⁰ ///	2 ¹ ///
3 ¹ ///	7 ² ///	2 ¹ ///	2 ¹ ///	1 ¹ ///	3 ¹ ///	5 ⁰ ///	4 ⁴ ///
9 ⁹ ///	3 ³ ///	7 ⁷ ///	2 ² ///	3 ³ ///	3 ³ ///	5 ⁰ ///	5 ⁵ ///
1 ⁰ ///	1 ⁰ ///	1 ¹ ///	5 ⁵ ///	5 ⁵ ///	2 ⁰ ///	5 ⁰ ///	1 ² ///
1 ² ///	3 ³ ///	1 ² ///	3 ³ ///	4 ⁴ ///	7 ⁷ ///	3 ³ ///	7 ⁷ ///
5 ⁵ ///	5 ⁵ ///	1 ⁰ ///	5 ⁵ ///	5 ⁵ ///	2 ⁰ ///	1 ⁰ ///	2 ⁰ ///
"	3 ³ ///	"	"	1 ¹ ///	"	"	"
1 ¹ ///	1 ⁰ ///	"	"	1 ⁰ ///	2 ⁰ ///	"	"
1 ² ///	2 ⁰ ///	1 ⁰ ///	5 ⁵ ///	5 ⁵ ///	2 ⁰ ///	6 ⁶ ///	"
3 ³ ///	7 ⁷ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	2 ² ///	1 ¹ ///	"
1 ⁰ ///	1 ⁰ ///	2 ² ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	6 ⁶ ///	"
1 ¹ ///	2 ² ///	2 ² ///	1 ¹ ///	3 ³ ///	3 ³ ///	1 ¹ ///	"
1 ¹ ///	5 ⁵ ///	5 ⁵ ///	6 ⁶ ///	2 ⁰ ///	2 ⁰ ///	8 ⁸ ///	"
2 ¹ ///	4 ⁴ ///	4 ⁴ ///	3 ³ ///	3 ³ ///	1 ¹ ///	2 ² ///	"
2 ⁴ ///	2 ² ///	5 ⁵ ///	4 ⁴ ///	4 ⁴ ///	2 ⁰ ///	5 ⁵ ///	"
1 ² ///	4 ⁴ ///	3 ³ ///	1 ¹ ///	3 ³ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	2 ² ///
1 ⁵ ///	4 ⁴ ///	1 ⁰ ///	5 ⁵ ///	2 ⁰ ///	6 ⁶ ///	5 ⁵ ///	2 ² ///
1 ¹ ///	3 ³ ///	7 ³ ///	3 ³ ///	2 ² ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	9 ⁹ ///
1 ¹ ///	5 ⁵ ///	1 ⁰ ///	1 ⁰ ///	5 ⁵ ///	5 ⁵ ///	1 ⁰ ///	1 ⁰ ///
1 ¹ ///	4 ⁴ ///	7 ³ ///	7 ³ ///	9 ⁹ ///	3 ³ ///	4 ⁴ ///	1 ¹ ///
1 ¹ ///	4 ⁴ ///	7 ⁷ ///	2 ² ///	1 ¹ ///	2 ² ///	3 ³ ///	4 ⁴ ///
1 ¹ ///	2 ⁰ ///	7 ⁷ ///	3 ³ ///	9 ⁹ ///	5 ⁵ ///	1 ⁰ ///	5 ⁵ ///
1 ¹ ///	2 ⁰ ///	7 ⁷ ///	1 ⁰ ///	2 ⁰ ///	2 ⁰ ///	2 ⁰ ///	1 ¹ ///
1 ¹ ///	7 ⁷ ///	2 ² ///	3 ³ ///	2 ² ///	2 ² ///	5 ⁵ ///	2 ⁰ ///
1 ¹ ///	3 ³ ///	4 ⁴ ///	2 ² ///	2 ² ///	5 ⁵ ///	7 ⁷ ///	4 ⁴ ///
1 ¹ ///	3 ³ ///	5 ⁵ ///	5 ⁵ ///	2 ² ///	5 ⁵ ///	7 ⁷ ///	4 ⁴ ///
4 ⁴ ///	1 ¹ ///	1 ² ///	1 ¹ ///	1 ³ ///	1 ¹ ///	9 ⁹ ///	1 ¹ ///
4 ² ///	1 ² ///	1 ² ///	1 ² ///	2 ⁵ ///	1 ² ///	1 ⁰ ///	3 ³ ///
5 ¹ ///	5 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ⁴ ///	2 ³ ///	1 ² ///	1 ² ///	"
5 ¹ ///	1 ² ///	1 ² ///	1 ⁴ ///	1 ⁰ ///	1 ² ///	3 ³ ///	"
5 ² ///	1 ⁹ ///	2 ² ///	1 ¹ ///	1 ⁴ ///	1 ⁵ ///	1 ⁰ ///	2 ¹ ///
5 ² ///	1 ¹ ///	2 ² ///	1 ¹ ///	1 ⁴ ///	1 ⁵ ///	1 ⁰ ///	2 ¹ ///
5 ² ///	2 ¹ ///	2 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ⁴ ///	2 ² ///	1 ³ ///	2 ¹ ///
5 ² ///	2 ¹ ///	2 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ⁹ ///	2 ² ///	1 ³ ///	2 ¹ ///
5 ¹ ///	1 ⁷ ///	3 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ² ///	1 ⁴ ///	2 ² ///
5 ¹ ///	1 ⁷ ///	3 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ² ///	5 ⁵ ///	2 ² ///
3 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ³ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ³ ///	4 ⁴ ///	"
3 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ³ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	5 ⁵ ///	3 ³ ///	"
3 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ³ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	5 ⁵ ///	2 ⁰ ///	"
3 ¹ ///	3 ⁴ ///	1 ¹ ///	2 ² ///	7 ⁷ ///	9 ⁹ ///	7 ⁷ ///	"
2 ² ///	9 ⁹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	3 ³ ///	1 ¹ ///	"
1 ¹ ///	1 ¹ ///	9 ⁹ ///	5 ⁵ ///	5 ⁵ ///	2 ⁰ ///	5 ⁵ ///	"
1 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	3 ³ ///	5 ⁵ ///	1 ¹ ///	5 ⁵ ///	"
2 ¹ ///	1 ¹ ///	1 ¹ ///	2 ² ///	2 ² ///	3 ³ ///	1 ¹ ///	"
7 ⁷ ///	1 ³ ///	4 ⁴ ///	2 ² ///	4 ⁴ ///	2 ⁰ ///	1 ⁰ ///	"

Slægten Anonyx.

Den nye Kræbssdyrslægt, som jeg i min Afhandling over Grønlands Amfipoder (1838) foreslog under Navnet Anonyx, og som jeg dernæst i Naturhistorisk Tidsskrift (IV, 164—166) med nogle faa Ord berørte, for at paapege dens betydelige Forsegelse, nogle Særegenheder i dens Organisation, samt Banskeligheden i Arternes Begrænsning: har jeg senere flere Gange gjennemarbejdet. Skjønt jeg vistnok endnu ikke tor haabe, tilfredsstillende at have løst alle den betræffende Twivl, anseer jeg det dog af flere Grunde for rigtigst, at meddele det Materiale, jeg har samlet, og de Resultater, jeg mener at have opnaaet. De nedenfor beskrevne Arter ere alle opstillede i det Kongl. naturhist. Museums systematiske Kræbssamling.

1. *Anonyx Ampulla* Phipps.

Cancer Ampulla Phipps. (Voyage towards the north Pole, 1773, pag. 191 & tab. XII fig. 3).

Cancer nugax Phipps.?? (Voyage etc. pag. 192 & tab. XII fig. 2).

Gammarus Nugax Sabine? (Supp. to the App. of Parry's voyage, pag. CCXXIX).

Gammarus Ampulla Sabine? (ibidem).

Talitrus nugax Ross.? App. to Parry's 3rd voyage pag. 119 and Polar voy. pag. 205).

Talitrus Ampulla Ross? (ibidem).

Gammarus Nugax Owen? (App. to the second voyage of Ross pag. LXXXVII).

Gammarus Ampulla Owen?? (ibidem pag. LXXXVIII).

Anonyx Lagena Kr. (Grønlands Amfiboder S. 9 fig. Tab. 1 fig. 1. Hunnen).

Anonyx appendiculosus Kr. (ibidem S. 12 fig. og Tab. 1, fig. 2, Hannen).

Anonyx Lagena Kr.

Anonyx appendiculosus Kr. } Naturh. Tidskr. II, 256-257 & IV, 161.

Lysianassa Lagena Milne-Edw. (hist. nat. d. Crust. III, 21).

Lysianassa appendiculosa Milne-Edw. (ibidem).

Dersom jeg ikke selv havde besøgt Spitsbergen, og der havde truffet det Dyr, som bliver Gjenstand for den følgende Beskrivelse, vilde jeg vistnok kun med megen Twivl, efter Phipp's usuldkomne Afbildning og i adskillige Henseender urigtige Angivelser, have votet en Forening af hans Cancer Ampulla med min' An. Lagena og appendiculosus. Men, da det ved mine Undersøgelser er fuldkomment afgjort, at den samme graadige, aadselsfortærende Amfibod, som er saa hyppig ved de grønlandske Kyster, ogsaa jævnligt træffes ved Spitsbergen: troer jeg med megen Sikkerhed at kunne foretage den ovenangivne Sammensætning. Hvor meget næmlig Phipp's Afbildning end i det Enkelte afgiver fra Naturen, saa gjengiver den dog meget vel den almindelige Habitus af en Anonyx og næmlig af nærværende Art; og hvad Phipp's bemærker om Størrelsen (specimina... uncialia et biuncialia erant) passer af de bekendte Arter ene paa denne. Unsøgaghederne i hans forte Beskrivelse lade sig, om man ikke vil udlede dem af en usuldkommen Undersøgelse, meget tilstrækkeligt forklare af den Omstændighed, at Exemplarerne varne tagne ud af en Sælhunds Mave, og altsaa havde været mere eller mindre utsatte for forandrende Indvirkninger*). — At Phipp's Cancer nugax ligeledes er en Anonyxart, lader sig, ifølge hans Afbildning og Beskrivelse, slet ikke betvivle. Men, om den falder sammen med

* En af Unsøgaghederne troer jeg at burde børre noget nærmere, da den er gaaet over hos Milne-Edwards. Phipp's tillægger C. Ampulla et Pandehorn. Men dette Horn er, efter min Overtydning, ikke andet end de øverste Tæleres Skæft, hvis Form let ved en løs Undersøgelse, især af et mindre vel konserveret Exemplar, kan give Anledning til en saadan Mistydning.

hans C. Ampulla, bliver derimod meget vanskeligt at afgjøre, især da han med Taushed forbigaer disse Dyr's Farve og Bestkaffenheten af deres Djne; hos C. Ampulla udtrykkes Djnene endog slet ikke paa Afbildningen, hvilket vel maa have sin Grund deri, at deres Omrids i Salhundens Mare var blevet ujendeligt. Af den Omstændighed, at Djets Farve hos C. Nugax ikke omtales, troer jeg at turde slutte, at det har været fort, efterdi en anden Farve som usædvanlig vel vilde have forekommet Beskriveren værd at omtale. Dersom denne Slutning tør antages som begrundet, følger deraf, efterdi blandt de ti mig bekjendte Anonyxarter kun to have sorte Djne (foruden den her afhandlede endnu blot Anonyx Vahlii), at Cancer nugax med Rimelighed kan hensøres til en af disse to. Den Form af Djnene, som Afbildningerne af Cancer nugax vise, synes mig at være langstrakt nyredannet (ffjordt noget utydeligt), og altsaa snarere at nærme denne Art til An. Vahlii end til den nedenfor beskrevne. Og da jeg har gjensundet den grønlandiske An. Vahlii paa Spitsbergen, saa vilde der ikke i saa Henseende kunne indvendes Noget mod en Forening af dem. Men, da paa den anden Side Phipps's Diagnoser og Beskrivelser af C. Ampulla og Nugax ikke efter min Mening indeholde nogen tilstrækkelig Motivering for en Artsadskillelse (de længere Hølehorn hos den sidste antager jeg blot som et Udtryk for Hankønnet), vilde det forekomme mig noget overilegt, ikke blot at erkjende C. Nugax som sikkert Art, men at lade en anden sikkert og velbegrundet Art (A. Vahlii) gaae ind ved Sammensinæltning med denne. Jeg ferertrækker derfor, midlertidigt at henstille den her som et meget tvivlsomt Synonym.

Hos alle de senere engelske Forfattere over Nordpol-Rejserne finde vi de phippsiske Navne gjetagne, dog almindeligen ogsaa kun de blotte Navne, uden nærmere Betegnelser, hvorved man kunde sattes i stand til at erkjende, deels Rigtigheden af de paagjældende Dyr's Forening med de af Phipps beskrevne, deels af deres indbyrdes Artsadskillelse. Hos Djwen træffes imidlertid under Gammarus nugax den bemærkning, at „andet Fodpar er langstrakt, og ender med et fladt, børstevæbuet Led uden Klo, hvilket gjør Opstillingen af en ny Slægt nødvendig.“ — Han har altsaa upaaalvistligt haft en Anonyx for sig, ffjordt det ikke er tydeligt, hvilken Art. Men, da han derimod om Gammaeus Ampulla bemærker, at andet Fodpar er „unguiculate, non setose,“ bliver det med Hensyn til denne højest tvivlsomt, om virkelig en Anonyx menes, ligesom

maaskee paa den anden Side næsten sikkert, at denne Forsatter taler om to forskjellige arter. Æ al Taal hører den Anonyx-Art, som jeg tidligere har beskrevet under Navnene A. Lagena og appendiculosus, og som jeg troer bestemt identisk med *An. Ampulla* Phipps, til de blandt Slægtens Arter, hvor Kloen er mest rudimentær og indhyllet i Vørster; og den øwenske *G. Ampulla* kan saaledes næppe falde sammen med den her beskrevne og foligelig, efter min Formening, heller ikke med den phippske.

De Grunde, ifølge hvilke jeg forener *An. Lagena* og *An. appendiculosus*, ere allerede angivne i naturh. Tidsstr. IV 164—166; og jeg har samme steds fremsat de Motiver, ifølge hvilke jeg ikke kan anerkjende Sammensmæltningen af Slægten *Anonyx* med *Lysianassa*.

Denne Art er temmelig vidt udbredt i Norden: den er meget hyppig ved Grønlands Kyster, træffes sjænligt ved Spitsbergen, og gaaer paa den norske Kyst idet mindste saa sydligt som Trondhjemsfjorden. Den er Slægtens største Art, og hører overhovedet til de største Amfiboder. De Individider, jeg har truffet paa den norske Kyst, overskred dog ikke en Længde af omtrent 8 Linier; men fra Grønland har jeg undersøgt Exemplarer af 12 til 14 Liniers Længde, og paa Spitsbergen har jeg fundet Exemplarer af 16 til 17 Liniers Længde; Phipps angiver endog to Tommers Længde for sin *Cancer Ampulla*.

Farven har jeg hos det levende Dyr fundet lyst rosenred paa Ryggen, paa Siderne endnu lysere, næsten hvid*); Djnene dybt sorte, skarpt begrændede.

Formen er noget langstrakt, sammentrykket og smal, dog med bredt afrundet Ryg. Højden indeholdes tre til henimod fire Gange (i Gjennemsnit omtrent 3½ Gange) i Længden, og overgaaer betydeligt den største Tykkelse.

*) Dog synes Farven nogen Vexel underkastet; hos Individider fangede paa den norske Kyst har jeg fundet Ryggen lyst-gulbrun, Siderne hvide; andre varer eensfarvet lysegrøle.

Hovedets Længde kan i Gjennemsnit ansættes til $\frac{1}{2}$ af Total-længden.

Følerne ere underkastede en meget betydelig Forandring i Størrelse, tildeels ogsaa i Form, og det ikke blot i Folge Kjøn og Alder, men stundom, som det synes, ogsaa ganske individuelt.

De øverste Følere ere meget sorte; de indeholdes hos Hunnen mere end fem Gange, dog ikke $5\frac{1}{2}$ Gange, i Total-længden, hos Hannen derimod fra lidt over tre til henimod fem Gange; deres Form er meget plump: Skafstet kan med Føje kaldes tondedannet, Svøben syldannet. Skafstet indeholdes henimod to Gange i Svøbens eller henimod tre Gange i Følernes Længde; jeg har fundet Skafstets Forhold til Svøben som 12 til 21, og det indbyrdes Forhold af Skafstets tre Led hos meget store Individer omtrent som $10+2+1\frac{1}{2}$. Formen af det første Led er ægdannet eller tondedannet, af ikke meget større Længde end Brede, sammentrykket fra Siderne, eller nojagtigere fladt paa den indre Side, hvor det støder op til den anden Følers Skaf, og derimod stærkt hvælvet paa den ydre Side; stundum bemærkes langs den hvælvede Side en utydelig Kjel, hvorved den deles i en øvre og en nedre Flade, og Leddet kan da siges at være prismatisk. Andet Led er foroven næsten dobbelt saa langt som tredie, forneden eller paa Underfladen derimod kun omtrent af samme Længde; ogsaa viser disse to Leds Enderand en meget forskellig Form, eftersom de betrages fra den ene eller anden Side. Vorster plejer Skafstet ikke at besidde, eller i al Fald kun enkelte smaa. Svøben er ved Noden meget tyk (dens Tykkelse ved Noden har jeg fundet at udgjøre over $\frac{1}{5}$ af dens Længde), men ender meget tilspidset, og har altsaa, som ovenfor bemærket, Sylform, eller, om man hellere vil, en meget langstrakt Negleform; jeg har hos Hunner talt indtil

23 Led, af hvilke det første er saa langt som de fire følgende tilsammentagne, eller udgjør $\frac{1}{3}$ af Svøbens Længde*); andet til tiende har større Brede end Længde; elleve og tolvte vise omrent lige Brede og Længde, hvorimod hos de følgende Længden er overvejende. Hos Hannerne har jeg talt indtil 34 Led i Svøben, hvilke, med Undtagelse af det første og de fem eller sex sidste, have større Brede end Længde; det første er omrent af lige Længde med de fire eller fem følgende til sammen og med $\frac{1}{3}$ af Svøbens Længde. Svøbens sterre Længde hos Hannerne gjør, at den ofte taber Sylformen, og viser Overgang til Børsteformen. Alle Leddene ere hos begge Kjøn i Enden forsynede med meget smaa Torné og Berster, og hos begge Kjøn findes paa den indre Side af Svøbens første Led et særeget Nedskab (en Karde eller en Knost), dannet af en stor Maengde lange og meget grove Børster (omrent lige saa tykke i Enden som ved Noden) af gulbrun Hornfarve, som indtage hele Leddets Længde, men ere ordnede regelmæssigt i Tvær-rækker (en Snees eller flere), saaledes at de tilsammen udgjøre en meget langstrakt, regelmæssig Oval. Tværækernes Børste-antal er forskjælligt (fra tre til et Dusin eller derover), til- tagende mod Ovalens Midte, aftagende mod Enderne; Tværæk- kerne ere paa Midten afbrudte eller ligesom deelte i to; ved Noden af hver Børste synes et lille, ejendommeligt, krogtannet Nedskab at være anbragt. — Hannerne ere forsynede med Hudvedhæng (et Slags Sugeskæle) paa Svøbens Led i Enden af den nederste Rand; i Regelen synes et saadant Vedhæng at tilkomme hvert Led med Undtagelse af det første og et Par af de sidste. Af Form ere Vedhængene tragtannede, eller bestaae af en rund-

*) Dets rette Længde kan let miskjendes, eftersi det, seet fra forskjællige Sider, viser et temmelig forskjælligt Forhold.

agtig, fordybet Hudstive, som er fæstet paa en tynd Stilk. Bisvøben stemmer omtrent i Længde med Skafets Grundled og med Svøbens halve Længde*); den er, skjondt stærktbygget, dog meget tyndere end Svøben, og bestaaer af indtil ti Led; det første er hos Hunnen længer end de tre følgende, dog ikke saa langt som de fire følgende tilsammen; hos Hannen har jeg fundet det saa langt som de fem følgende Led tilsammen; hos begge Kjøn udgør det omtrent $\frac{1}{3}$ af Bisvøbens Længde, og er omtrent ligesaa langt som Svøbens første Led eller endog lidt længer; dets mod Svøben vendte Rand viser sex eller flere Saug-tænder, fra hvis Mellemrum smaa Børster fremgaae; paa Siden sees endvidere en stor Mængde smaa Børster, ordnede i ti eller elleve Tværækker. De følgende Led ere alle forsynede med Børster og Torné.

De nederste Folere ere hos Hunnerne omtrent ligesaa lange som de øverste, stundom ogsaa noget længere ($\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$), uden at denne Tilvært synes at staae i Forhold til Størrelse eller Alder. Skafet er af middelmaadig Styrke, og overstiger lidt Svøbens halve Længde; dets første Led temmelig utydeligt begrændset; det indbyrdes Længdeforhold af de tre øvrige omtrent $6 + 10 + 9$; dets to sidste Led altsaa indbyrdes næsten lige lange, men det sidste meget tyndere; af Form er det næstsidste gjerne noget indskabet ved Noden og udvidet mod Enden, hvilket synes med Alderen at tiltage, og især hos gamle Hanner bliver meget tydeligt; det sidste Led er cylindrisk, men bliver ligeledes med Alderen ud-buet eller konvext paa den nederste Side mod Midten; langs hele den øverste Rand ere de tæt besatte med meget sorte og

* Stundom udgjør den dog hos Hunnerne ikke stort mere end $\frac{1}{3}$ af Svøbens Længde.

fine Haar; paa den underste Rand have de derimod mange lange Borster, som ere fordeelte knippevis (jeg har iagttaget to saadanne Knipper paa hvert af Leddene). I Svøben har jeg hos store og udvoede Individer talt fra 23 til henimod 40 Led; maastee kan imidlertid 32 til 34 omtrent ansees som det sædvanlige Antal hos vorne Individer; i den sidste Halvdeel af Svøben have Leddene større Længde end Brede; alle Leddene ere forsynede med Borster i Enden saavel af den overste som nederste Rand; de paa denne sidste ere i Regel temmelig lange. Hos Hannerne ere de nederste Folere meget længer end de overste, dog med betydelig individuel Forskjæl; maastee kan som Regel antages, at de omtrent ere dobbelt saa lange som de overste og omtrent lige med den halve Totallængde, men stundom have de kun omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden, stundom naae de $\frac{2}{3}$ til $\frac{5}{6}$ af Totallængden, og overgaae meget de overstes dobbelte Længde. Da det er Svøben, som vorer, bliver Skraftets Forhold til denne meget foranderligt: snart indeholderes det kun noget mere end tre Gange, snart omtrent sex Gange i denne, sædvanligst dog vel fire til fem Gange. I Svøben har jeg talt 60 Led og derover (hos unge Individer dog ikke engang 30), hvilke, med Undtagelse af omtrent en Snes af de første, have større eller ligesaa stor Længde som Brede. I Enden af den overste Rand ere de forsynede med Hudvedhæng eller Sugestaale af samme Bestaffenhed, som de ved de overste Folere omtalte. Dog finder man just ikke en Sugestaal paa hvert Led, idet endel af dem synes esterhaanden ved Brugen at gaae tabte.

Ojnene ere store, især høje, idet de indtage næsten Hovedets hele Højde fra dets nederste Rand. Som ovenfor bemærket ere de af levende sort Farve. Formen er meget usædvanlig og paafaldende, saa at den ene, idet mindste hos vorne Individer, og naar Pigmentet ikke under Opbevaringen er for-

svundet, afgiver et sikkert og letopfatteligt Skjælnemærke mellem denne Art og alle andre mig besjendte. Øjnene have nemlig Kolles- eller Flaskeform, eller de bestaae af en øvre tyndere og en nedre bredere Deel. Den opstigende, tyndere Deel er næsten ganske lige eller lodret, i Enden stumpt afrundet, overalt omtrent af eens Brede; den nederste, bredere Deel, som næsten ganske intager den, under de øverste Føleres Grundled fremspringende, Sideflade af Hovedet, kan sammenlignes med en skjæv Firkant, hvis Vinkler alle ere afrundede. Eller maaſſee kan den nojagtigere siges at være indesluttet af tre Linier: en forreste og bageste, som ere konvexe, og en nederste, som omtrent er horizontal; men her maa bemærkes, at medens den bageste Begrændningslinie kun er konvex i en færdeles ringe Grad, er derimod den forreste meget stærkt fremtrædende. Individuelle Afsigelser i Øjnenes Form synes vistnok at være almindelige (den opstigende Deel kan saaledes være mere eller mindre bred i Forhold til den nederste, denne af noget forſkjælligt Omrids o. s. v.), men disse blive aldrig efter min Erfaring saa betydelige, at Flaske- eller Kollesformen forsvinder.

Kindbaffen, hvis Længde indeholdes omtrent tolv Gange i Total længden (dog snart lidt mere, snart lidt mindre), er, som hos denne Slægt sædvanligt, af en langstrakt og smal Form, dog hos nærværende Art fortil lidt bredere end bag. Kindbaffens Brede paa Midten indeholdes tre Gange eller mere i dens egen Længde; mod Enden, hvor den er bredest, omtrent $2\frac{1}{2}$ Gange. Den forreste Rand er i den største Strækning temmelig lige affkaaren, men har mod den ydre Ende et dybt, dog afrundet, Indsnit, hvorved udenfor dette opstaar en stærkt fremspringende, men stump lille Knude. Den brede, hornagtige, i den største Strækning glatte, men ligesom messelagtigt tilſkjærpede forreste Rand er bejet lidt opad og indad, og ender mod den ydre Side (mod

Udsnittet) med en lille, temmelig utydelig Knude (eller snarere fremragende Vinkel), mod den indre med et Par meget smaa Tænder (fire troer jeg stundom at have bemærket, dog heelt utydeligt; det sikkre og regelmæssige Antal synes at være to). Bag denne Rand, paa Kindbakkens indre Flade og nær dens indre Rand, opdages en Længderække af Torné og Børster*), anbragte langs en Kam eller ophojet Rand, og bag denne atter (omtrent i Midten af Kindbakkens Længde eller endnu længer tilbage), en stor, paa Kindbakken lodret fremtrædende, opadrettet Knude (Tyggeknuden), som ender med en hornagtig Flade, og paa Siderne er bedækket med en utallig Mængde fine Haar. Enden af Tyggefladen er egenlig ikke en Flade men en Fordybning med ophøjede Rande; Omridset af Randen nærmest en uregelmæssig Firkant, dog utydeligt; karakteristisk forekommer mig, at Tænder eller Torné ganske savnes paa Tyggefladen (idetmindste har jeg ingen funnet opdage). Endvidere maa mærkes, at Tyggeknuden fortsætter sig med en Fremragning eller Ophøjning langs Kindbakkens indre Flade fremad og ud, saa at den ovenomtalte Knude, som fremspringer udenfor Kindbakkens forreste Rand, kan betragtes som en Fortsættelse af Tyggeknuden. Palpen er omtrent af samme Længde som Kindbakken og af stærk Bygning, men har intet Ualmindeligt i Formen. Den er tilhæftet langt fremme mod Kindbakkens forreste Ende, og altsaa ogsaa langt foran Tyggeknuden (omtrent midt imellem denne og Enderanden). Længdeforholdet af dens tre Led kan omtrent ansættes: $3 + 15 + 13$; første Led hjærtedannet eller næsten omvendt triangulært; andet Led liniedannet eller svagt

*) Fem til sex store, hornagtige Torné eller Kroge i Begyndelsen af Rækken ere især paafaldende; bag disse tagittages nogle Børster og utallige fine Haar.

folledanuet, tredie Led langstrakt konis, rigeligt vorstevæbnet paa den indre Side og med nogle længere Borster i Enden.

Overlæben rager betydeligt frem over Hovedets Blade, især foroven, hvor den danner en skarp Kjol, og viser saaledes et Forhold, der er meget forskjælligt fra det hos Amfipoderne sædvanligt forekommende. Seet lige forsra viser Omridset sig langstrakt, foroven stærkt tilspidset og med en fremragende Knude, forneden gradevis bredere, med den nederste Rand bueformigt fremspringende. Seet fra Siden viser Omridset sig noget oxedannet (Drebladets Eg foroven).

Første Kjæbepar omrent af lige Længde med Kindbakk'en, af meget langstrakt, forneden tilspidset, Form og af hornagtig Beskaffenhed. Den indre Plade eller Kjæbedelen, som udgør lidt mere end Kjæbens halve Længde, viser sig, seet i den naturlige Forbindelse, som en tilspidset Plade, der i Enden og langs den indre Rand er væbnet med nogle meget store og stærke, kun svagt krummede, tildeels gaffelformigt twe- og treklvistede Torne, nedenfor hvilke et stort Knippe af fine brune Borster er anbragt. Isoleres Kjæbepladen, vil man see, at den danner en i Enden temmelig bredt afflaaren Plade, hvis Enderand er væbnet med sex eller syv Torne uden Vigrene, og hvis indre Rand har fire eller flere gaffeldannede eller med Vigorne forsynede. Den ydre Green eller den toleddede Palpe er omrent af lige Størrelse med den indre, inddobjet, i Enden bredt afflaaren og væbnet med otte*), meget stærke, sorte, koniske Tænder, der ikke ere simple Fremragninger af Pladen, men ligesom ere indplantede i denne; de midterste af disse Tænder ere de største, den inderste den korteste, den yderste den tyndeste eller den, som forholdsvis er mindst kugle-

* Stundom har jeg kun fundet syv, stundom ni Tænder. Ogsaa Palpens Størrelse og Styrke har jeg fundet noget afværende.

dannet. Palpens første Led meget kort. Den lille inderste-nederste eller appendikulære Plade er af noget langstrakt Form, mod Enden ubetydeligt smallere, med den indre Rand temmelig stærkt konver, Enderanden næsten lige, forsynet med to lange, kostagtige Borster. Ved Præsning og under heldige Omstændigheder har jeg fundet denne Plade bestaaende af to, tæt op til hinanden liggende og ved Roden sammenvorede Plader, af noget forskjellig Form, hver forsynet med en af de omtalte lange Borster.

Andet Kjæbepar noget kortere end første, uden noget Betegnende eller Usædvanligt i Formen, stærkt borstevæbnet paa Pladernes indre Side. Borsterne ere for en stor Deel kostdannede eller forsynede med smaa Sideborster.

Underlæben er stor (af mere end Kindbakkens halve Længde), og især af en meget bred Form, da dens Brede temmelig betydeligt overgaaer Længden; men den er derimod særdeles tynd, og for en stor Deel hudagtig. Det dybe Indsnit, hvorved den kloftes i to Sidedele, indskærer sig dybt og skarpt i Midten af hver af disse Dele, saa at den hele inderste-forreste Rand kommer til at danne fire afrundede Flige, af hvilke de yderste strække sig langt frem foran de inderste; alle ere de paa den indre Side forsynede med meget fine Haar. Bagtil paa den ydre Side udsender Underlæben næsten i Retningen lige bagud et Par smalle, liniedannede eller dog kun svagt tilspidsede og i Enden afrundede Forlængelser eller Horn.

Kjæbefødderne ere af meget betydelig Størrelse (Længden omrent lig med $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{7}$ af Totallængden og omrent dobbelt saa stor som Kindbakkens), og af stærk Bygning. Den ydre, større Kjæbaplade, som omrent naaer til Enden af Palpens andet Led, men er af ganske hudagtig Beskaffenhed, udmarkrer sig ved sin ovale og i Enden bredt afrundede Form; den indre Rand er imidlertid lige, den ydre

stærkt udbuet. Den indre Rand har hos nærværende Slægt en ejendommelig stribet eller straalet Textur; men viser hos den her beskrevne Art kun yderst svage Spor til Bevæbning i to eller tre aldeles rudimentære Tænder Forrest, hvilke jeg end ikke altid har funnet bemærke. Den indre, mindre Kjæbeplade, som næppe nærer ud over Palpens Nod og langtfra ikke til Midten af den ydre Plade, kan aldeles ikke sees fra Kjæbefodernes ydre Side, da den ligger ganske skjult bag den ydre Kjæbeplades Noddeel; den er ikke anbragt fladt paa denne, men rager paa den indre Side stærkt frem, hvilket bevoer derpaa, at den ikke har Pladeform men en særegen tresidet eller pyramidalst Form, dog uregelmæssigt. Saavel Underanden som den sidste Deel af den indre Rand ere forsynede med endel stærke Borster (for største Delen Kostborster), hvorimod Tænder ganske savnes. Palpen er temmelig kort i Forhold til Kindbakkens Længde, men af stærk Bygning. Længdeforholdet af Leddene, maalte langs den ydre Rand, omrent $5+3+3\frac{1}{2}+2$. Borstevæbningen temmelig stærk; ogsaa Kloen er langs den indre Rand borstevæbnet, og dens Spidse danner ligesom et særeget Led, eller er affsat fra den øvrige Klo.

Første Godpar kort (dets Længde indeholdes omrent fire Gange i Totallængden), men af en meget stærk Bygning, uden egentlig Græb behaand (manus subcheliformis). Leddernes indbyrdes Længdeforhold har jeg fundet omrent saaledes: $18+5\frac{1}{2}+6+9+9+4$. Første Led har altsaa forholdsvis en meget betydelig Længde; dets Form er koldedannet, den forreste Rand temmelig lige, den bageste udbojet. Andet Led uregelmæssigt firkantet, med den bageste Rand temmelig stærkt udbojet, den forreste kortere noget indbojet eller krummet. Tredie Led triangulært, dog uregelmæssigt, med den bageste Rand noget udbojet; fjerde Led langstrakt triangulært eller omvendt kegledannet, med den forreste Rand temmelig stærkt konver-

Femte Led eller Haanden er langstrakt = firkantet, ubetydeligt smallere mod Enden; fortil lidt konver, bagtil i den sidste Halvdeel lidt indbojet eller konkav, Enderanden temmelig lige affsaaren, hvorved starpe Vinkler opstaae; den nederste-bageste Vinkel er væbnet med to smaa, lige nedadrettede Tornie. Kloen er lille, kortere end femte Leds halve Længde, stundom endog næppe større end $\frac{1}{3}$ af dettes Længde, og overgaaer kun ubetydeligt dets Brede i Enden; hvorfor den, naar den bojes mod femte Led, kun kommer i Berøring med dettes nederste, men aldeles ikke med dets bageste Rand; ogsaa synes den kun at besidde ringe Bevægelighed. I midlertid er den forholdsvis temmelig stærk, spids og krum. Første Led har temmelig korte Borster langs hele den forreste Rand, andet og tredie Led paa den bageste Side, fjerde Led i Enden saavel fortil som bag; femte Led har Borster langs hele den bageste Side, samt i Enden og omtrent paa den sidste Halvdeel af den forreste Rand.

Andet Fodpar er ikke ubetydeligt længer end første (det udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden), men af en meget spæd og tynd, næsten traaddamnet Bygning og af en højt ejendommelig Form, især paa Grund af Kloens næsten totale Forsvinden eller dog aldeles rudimentære Tilstand. Leddenes indbyrdes Længdeforhold kan omtrent ansættes saaledes: 18+9+6+9+5. Allerede denne Talangivelse viser tilstrækkeligt, hvor aldeles abnormal Beskaffenheden af dette Fodpar er. Første Led har en i Forhold til Længden meget tynd Form, svolmer lidt op mod Enden, og er krummet meget kendeligt nedenfor Midten; eller danner ligesom en stump Vinkel (den forreste Rand konver, den bageste konkav); paa den forreste Side er dette Led næsten i hele Længden forsynet med endel temmelig lange men meget tynde Haar eller Borster, hvorimod det bagtil kun viser ganske enkelte. Andet Led er lige, tyndt, dog noget koldedannet, med adskillige Borster paa Midten af den forreste Rand og en Dust

i Enden af den bageste. Tredie Led svulmer op, og har Flaskeform, dog lidt uregelmæssigt, idet den nederste - forreste Deel ligesom er bortfaaren, for at afgive en Tilhæftningsflade for følgende Led; foruden en stor Dust lange Børster i Enden af den bageste Rand viser dette Led bagtil i omtrent den sidste Halvdeel en tæt Beklædning af meget sorte og fine Børster, der danne ligesom en Karde. Fjerde Led kollapsedannet, den forreste Rand temmelig lige, den bageste stærkt opsvulmet (det modsatte Forhold, af hvad der finder Sted med andet Led), forsynet med en meget rigelig Børstevæbning; i Enden, saavel fortil som bag, ere meget lange Børster anbragte, og paa den bageste Side i den første Halvdeel desuden en tæt, fin og kort Børstebeklædning ligesom paa foregaaende Led. Femte Led er af en noget langstrakt Form (Længden omtrent dobbelt saa stor som Breden), indknebet ved Noden, bredere mod Enden med noget afrundede Hjørner, eller fremstiller med andre Ord en omvendt Oval; det er bagtil i mere end den sidste Halvdeel væbnet med lange og stærke, tætstillede Børster, og har tillige i Enden fortil en meget stor Dust særdeles lange og tætstillede, noget krumme Børster. Alle disse Børster have en meget særegen Bestaffenhed: de ere i Spidsen spaltede gaffelagtigt til en lidt længere og en kortere Green, og ere desuden langs den ene Side fint saugtandede (de i Enden paa den bageste Rand, de bagtil anbragte paa den forreste Rand); en lignende Bestaffenhed have ogsaa, idetmindst tildeels, de lange Børster paa den bageste Side af de to foregaaende Led. Mellem eller rettere bag de i Enden af femte Led anbragte Børster findes en rudimentær Klo, som dog, formedelst Børsternes Tæthed og det dem næsten altid vedhængende Smuds, er vanskelig at iagttagte, især hos nærværende Art*).

Længden af denne Klo

* Dersor har jeg tidligere, understøttet af et slet Mikroskop, ikke været i stand til at iagttagte den med Sikkerthed og Tydelighed.

er omtrent lig med $\frac{1}{2}$ af femte Led's Brede i Enden, men den er i Forhold til sin Længde temmelig stærk, opsvulmet ved Noden, krum og spids; den svarer mod femte Led's fremragende nederstebageste Vinkel, og danner saaledes, hvor ubetydelig dens Størrelse end er, dog et Slags Griberedskab.

Tredie Fodpar stemmer i Længde med andet, eller overgaaer det endog stundom noget. Bygningen er stærk, hvilket dog i fortrinlig Grad gjælder de tre første Led; hvorvel de tre sidste ogsaa ere stærke, staar de dog paafaldende tilbage for de foregaaende, og aftage ligesom pludseligt*). Leddenes indbyrdes Længdesforhold er omtrent: $18+6+14+10+12+5$. Første Led kollapsede med den forreste Rand lige, den bageste udbuet, Enderanden lidt straat affsaaren; den forreste Rand er næsten i hele Længden forsynet med Borster, den bageste kun mod Enden. Andet Led har vel omtrent den hos Almipoderne sædvanlige, krumme, fortil indbojede, bagtil udbojede (eller uregelmæssigt firkantede) Form, men udmærker sig ved en usædvanlig Længde. Tredie Led bredt og plumpet, bagtil lige, fortil stærkt konvertet og i Enden uddraget til en bredt afrundet, med lange Borster væbnet Fremragning. Fjerde Led er, sjældent meget smallere end tredie, dog temmelig bredt, af en noget langstrakt-oval Form, fortil lidt konvex, bagtil svagt saugtandet i temmelig store Mellemrum. Femte Led liniedannedt, dog svagt krummet. Andet til femte Led ere stærkt borstevæbnede langs den bageste Rand. Kloen stor men tynd, spids, temmelig svagt krummet. Saaledes har jeg sædvanligt fundet dette Fodpars Form. Hos nogle Individer synes det forholdsvis at være lidt kortere, de tre første Led af en endnu meget plumpere Form, fjerde Led meget kortere (kun halvt saa langt som tredie) og af en mere oval Form; tredie Led er

*) Det vil sige, uden gradevis Overgang.

blot i Enden straat affkaaret, uden at danne nogen ret betydelig Fremragning *).

Fjerde Fodpar stemmer i alt Væsentligt meget nær overreens med tredie.

Emte Fodpar er gjerne lidt kortere end de foregaaende, men udgjør dog sædvanligt omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden. Ledenes indbyrdes Længdeforhold kan ansættes: $20+5+7+9+11+5$. Förste Led eller Laaret er saaledes af en betydelig Længde (det overgaer $\frac{1}{3}$ af Fodens Længde), og dets Brede staaer kun lidt tilbage for dets Længde; Formen skivedannet med Tilnærmelse til det Kredsrunde, forneden lidt smallere; overste Rand med et lille, skarptvinklet Udsnit paa Midten, bageste Rand fint frenuleret, forreste tornevæbnet i hele Længden, nederste indstaaren fortil for at optage det følgende Led. Tredie Led af temmelig betydelig Brede (dets Brede forholder sig til dets største Længde omtrent som $5\frac{1}{2}$ til 7), den forreste Rand lige, den bageste stærkt udbojet med i Enden noget fremtrædende Vinkel; ogsaa fjerde Led er noget bredt (skjondt i langt ringere Grad end foregaaende), med den forreste Rand lige, den bageste konver; femte Led meget tyndt og liniedannet; Kloen lang, tynd, kun svagt krummet. Forreste Rand af andet, tredie og fjerde Led er væbnet baade med lange Borster og med Torne, femte Leds forreste Rand blot med Torne, der ere sammenstillede ligesom i Knipper (se i Tallet **).

Sjette Fodpar viser vel en temmelig betydelig individuel Længdeforskjæl, men overgaer deg i Regelen de foregaaende Fod-

*) Denne Forskjællighed troede jeg først at kunne ansee som sexuel, men forsatte Undersøgelser viste mig imidlertid, at den kun var individuel.

**) Ogsaa hvad dette Fodpar angaaer, viser sig en ikke ubetydelig individuel Forskjællighed: jeg har saaledes lagttaget en kortere og plumper Form med noget forandret Længdeforhold af Ledene ($23+3+6+9+9+4$).

par ikke lidet, og nærmer sig til den halve Totallængde. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent: $25+4+10+14+14+5$. Laaret har omtrent $\frac{1}{3}$ af Fodparrets Længde, og dets Brede udgør mere end $\frac{2}{3}$ af dets egen Længde; Formen er noget langstrakt - firkantet med afrundede Hjørner. Andet Led viser en stærkt frempringende Vinkel paa den bageste Rand; tredie Led er af en meget mere langstrakt og smal Form end hos femte Fodpar; fjerde og femte Led liniedannede, forholdsvis meget tynde ligesom Kloen, hvilket er det mest betegnende i dette Fodpars Form. Andet til femte Led ere tornevæbnede paa den forreste Rand (andet og tredie desuden forsynede med nogle Borster), tredie og fjerde tillige paa den bageste.

Syvende Fodpar er i Negelen lidt kortere end sjette. Leddenes indbyrdes Længdeforhold har jeg fundet: $28+3+7+12+14+5\frac{1}{2}$. Laaret er altsaa forholdsvis lidt længer end hos sjette Fodpar (og tillige af en mere regelmæssigt afrundet Form, næsten ligesaa bredt foroven som forneden); andet, tredie og fjerde Led derimod noget kortere og femte og sjette omtrent af samme Længde. I Form og Bestaffenhed har dette Fodpar vel endeel Lighed med sjette, men de fire sidste Led ere endnu mere tynde og spæde, især det tredie; Vinkelen paa andet Leds bageste Rand springer skarpere frem, og andet og tredie Led have paa den forreste Rand kun Torne, men ingen Borster.

Epimererne udmaerkede sig (hvad dog er sælleds for hele den store Anonyr-Slægt) ved en meget betydelig Udvikling. Højden af første Epimer er ligesaa stor eller større end Halvdelen af Dyrets største Højde; dens Brede udgør omtrent $\frac{2}{3}$ af dens egen Højde; Formen skjævt firkantet med nogen uregelmæssighed, forneden bredere end foroven, den øverste Rand nedstigende fortil med stærk Straaning, den forreste lidt konkav eller indbejet, bageste og nederste derimod svagt konvexe, den forreste-nederste Vinkel bredt afrundet. Anden Epimer er lidt højere

men smallere end første, Højden idet mindste dobbelt saa stor som Breden, Formen langstrakt-firkantet, dog foroven lidt smalere og med den forreste Rand lidt udbojet. Tredie Epimer er ikke ubetydeligt baade højere og bredere end anden, men forresten omtrent af samme Form og Forhold. Fjerde Epimer atter højere end tredie (dens Højde udgjør henimod $\frac{3}{4}$ af Dyrets største Højde), og forneden tillige langt bredere (dens største Brede forholder sig til dens Højde omtrent som fem til sex), hvorimod Breden foroven, paa Grund af det dybe, halvmaanedannede Udsnit i den overste Deel af den bageste Rand bliver langt mindre betydelig; den nederste Rand er bagtil meget stærkt konver, og danner med den bageste Rand en stærkt fremragende og tillige temmelig spids Vinkel. Femte Epimer er endnu af betydelig Størrelse; dens Højde udgjør henimod $\frac{2}{3}$ af fjerde Epimers Højde og henimod Halvdelen af Dyrets største Højde, men er mindre end Højden af femte Godpars Laar; dens Brede er noget større end dens Højde (omtrent $\frac{1}{6}$); Formen firkantet med afrundede Hjørner. Sjette Epimer har omtrent $\frac{2}{3}$ af femte Epimers Højde, og er af temmelig regelmæssig, firkantet Form, dog med lidt større Brede end Højde*). Syvende Epimer er endel lavere end sjette, af større Brede end Højde og af uregelmæssigt firkantet Form, bagtil højere end fortil.

Gjællebladene ere store, opspulmede, sædannede, af uregelmæssig Form, og vise, foruden de sædvanlige fine, parallellobende Tværstriber (Blodkanalerne), endvidere ved Noden endel store Tværfoldere, der synes at danne Smaasække til Modtagelsen af det vensse Blod. Gjællebladene ere tilhæftede fra

*) Som Undtagelse har jeg dog sundom fundet Højden lidt større end Breden.

anden til syvende Epimer inklusive, eller udgjøre med andre Ord sex Par; sidste Par er som sædvanligt det mindste.

Hunnernes Brystplader ere af en meget langstrakt og smal Form, da deres største Brede indeholdes fire Gange i deres egen Længde; de kunne just ikke faldes liniedannede, efterdi de blive noget bredere mod Enden end ved Noden, men ere paa den anden Side for smalle, til at faldes langstrakt-ovale*). Langs Siderne ere de forsynede med meget lange, tætstillede Børster.

Bagkroppens tredie Ring viser paa hver Side et stort Udsnit i den bageste Rand, hvorved den nederste-bageste Vinkel kommer til at danne en stærkt fremragende Spidse. Bagkroppens fjerde Ring har paa Midten af Nygfladen en Fordybning, hvorved den deles ligesom i to Smaapukler.

Første Par Svømmefodder er noget kortere end første Par Brystfodder, og indeholdes i Negelen fire Gange eller noget mere i Totallængden. Nodstykket har omtrent Svømmeaarernes halve Længde**), og er af middelmaadig Styrke. Svømmeaarerne har jeg fundet bestaaende af over tredive Led***). Andet og tredie Par Svømmefodder afgive ikke væsentligt fra første Par.

Første Par Springfodder har mere end $\frac{3}{4}$ af Svømmefoddernes Længde. Nodstykket er langstrakt, tre-

*) De vilde kunne faldes folledannede, dersom ikke deres store Tyndhed og Blødhed stred imod denne Venøvnelse.

**) Vel at mærke, naar Børsterne ikke medregnes. I modsat Tilfælde indeholdes Nodstykket $2\frac{1}{2}$ Gange eller mere i Aarernes Længde.

***) Dette gjælder dog kun den indre, lidt længere; i den ydre kortere har jeg kun talt 26 til 27. Grindres maa endvidere, at Antallet af Svømmeaarernes Led tiltager med Væxten ligesom Tølernes. Hos Individet af omtrent sex Liners Længde har jeg kun fundet 16 eller 17 Led i Aarerne.

sidet, priswatiskt, rigeligt væbnet med Tørne paa den indre Side, og overgaer Springstokkene betydeligt i Længde (de forholde sig til hinanden som 20 til 13 eller omtrent som tre til to). Springstokkene ere tynde, tilspidsede, lidt krummede i Enden, væbnede med endel Tørne paa den indre Side.

Andet Par Springfodder har omtrent $\frac{3}{4}$ af første Pars Længde, men er forholdsvis meget stærkere og tykkere end dette; Nodstykke og Springstokke omtrent af lige Længde, tornevæbnede.

Sjette Par Bugfodder, som i Regelen ikke er betydeligt kortere end det foregaaende Par, fortjener ikke længer Navn af Springfodder, men burde snarere, ifølge Bestaffenheden, kaldes Svommefodder. Istedetfor de tresidede Springstokke sees næmlig her et Par forholdsvis fladtrykkede, tynde, brede og pladedannede Nedskaber af langstrakt-oval, i Enden tilspidsset Form. Langs den ydre Rand ere de vel forsynede med et Antal smaa Tørne, og den ydre Plade er i Enden væbnet med en meget stor og stærk Torn, som har en lille paa hver Side, men langs den indre Rand ere de derimod tæt besatte med lange Hjerbørster (omtrent en Snees eller flere for hver Plade), mellem hvilke nogle meget smaa Tørne ere stjulte*). Skjondt nu disse Nedskaber vel i nogen Grad kunne tjene til Springning, synes de dog at være endnu bekvemmere til Svømning. Nodstykket er endel kortere end Svommefodder.

*) Den ydre Plade er dog kun børstevæbnet i omtrent den sidste Halvdel af den indre Rand. Måkes maa endvidere, at denne Børstevæbning viser sig meget stærkere og rigere hos nogle Individuer end hos andre, hvad enten nu dette staarer i Forbindelse med Alderen (hvad stundom synes at være Tilfældet) eller kun er individuelt. Ogsaa Tornenes Antal er verxlende, og selv i den pladedannede Form af Springstokkene findes ikke ubetydelig Forskjellighed.

bladene (Forholdet omrent som 7 til 10), tykt, plump og tydeligt prismatisk.

Halevedhængenget, hvis Længde forholder sig til dets Brede omrent som tre til to, er af langstrakt-firkantet, bagtil lidt smallere Form. I Midten af dets bageste Rand viser sig et smalt men meget dybt Indsnit, som næsten naaer til Bedhængets Rød, og ligesom deler det i to Plader. Fligene ere noget tilspidsede bagud, i Enden straat affaaerne i Retningen inudad og fremad, forsynede med to smaa Udsnit hver i Underanden, af hvilke det ydre er dybere end det indre, samt væbnet med en stærk Torn og en lille Borste. Ogsaa paa Overfladen af hver af Halevedhængets Flige har jeg bemærket to eller tre stærke Tome.

Anonyx Vahlii Kr.

Krøyer: Grønlands Amfipoder S. 5—9 og S. 16: Anonyx Vahlii.

— naturh. Tidsskr. II, 256: An. Vahlii.

Milne-Edwards: Hist. d. Crustacés, III, 21: Lysianassa Vahlii.

Denne Art har en temmelig vid geografisk Udbredelse. Den synes ret hyppig i det grønlandske Hav; jeg har erholdt enkelte Exemplarer paa Spitsbergen i Havnene Belsund, og jeg har paa den norske Kyst truffet den ved Tromsø.

Blandt en stor Mængde Exemplarer fra Grønland, som jeg har haft Lejlighed til at undersøge, var intet over sex Linier; omrent samme Størrelse havde ogsaa de norske Indviduer; et fra Spitsbergen derimod holdt en Tomme i Længde.

Farven hos det levende Dyr er reent hvid med en meget smuk farminrød Marmorering paa Ryggen og paa Midten af Siderne. Øjnene ful sorte.

Formen er meget mere tyk og plump eller mindre sammentrykket, især fertil, end hos Anonyx Ampulla. Rygfladen,

som hos alle Slægtens Arter, glat. Den største Højde, som falder over fjerde Epimer, udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af Total-længden.

Hovedet har hverken med Hensyn til Form eller Størrelse noget Mærkeligt; dets Længde langs Midten af Nyg-sladen indeholdes omtrent tretten Gange i Totallængden.

Djuene ere temmelig store, af en smuk kulsort Farve og af en smal, langstrakt nyredannet Form, med den forreste Rand lidt indbojet, den bageste noget konver. Nagtet de vistnok vise nogen Afværking i Formen, idet de snart ere højere og smalslere, snart noget lavere og bredere, beholde de dog altid en langstrakt-nyredannet Form; og da de tillige pleje at bevare deres sorte Farve efter endel Alars Opbevaring i Spiritus, afgive de et af de mest iøjnefaldende Skjælnemærker for denne Art.

De øverste Tølere ere, som sædvanligt, korte, næsten af lige Størrelse hos begge Kjøn; de udgjøre omtrent $\frac{1}{4}$ af Totallængden til henimod $\frac{1}{5}$, og vise omtrent lige Længde med Hovedet og de to første Brystringe tilsammen. Skastet er kun ubetydeligt kortere end Svøben (de forholde sig omtrent som 12 til 13), hos denne Art af en mindre tyk og øgdannet Form end hos endel af Slægtens andre Arter, ligesom ogsaa andet og tredie Led ere noget mere fremragende end sædvanligt. Leddenes indbyrdes Længdeforhold kan omtrent ansættes til $9+2+1$. Dog er saavel Formen af Skastet som Leddenes indbyrdes Længdeforhold underkastet nogen Forandring efter Alderen, idet første Led voxer i et stærkere Forhold end de følgende; medens første Led hos mindre Individer kun er dobbelt saa langt som andet og tredie tilsammen, hos middelstore stundom bliver tre Gange saa langt, viser det sig hos de største Exemplarer (af en Tommes Længde) fire Gange saa langt som andet og tredie tilsammen, ligesom det ogsaa bliver af større Tykkelse i Forhold til disse;

Formen er iovrigt paa den indre Side fladtrykt, paa den ydre hvælvet. Andet og tredie Led aftage gradevis i Tykkelse; nogle faa Børster ere aufragte i Enden af hvert af Skafsets Led *). Svøben, som er stærk, men tilspidset eller borsteagtig, bestaaer hos de største Individuer af en Snees Led, hos middelstore af tretten til fjorten, hos smaa kun af syv eller otte; Leddene ere alle, maafee kun med Undtagelse af det tredie, af større Længde end Brede; det første ikke sonderligt længer end de øvrige (dets Længde udgjør næppe $\frac{1}{7}$ af Svøbens Længde, og det er ikke fuldt faa langt som de to følgende Led tilsammen) og uden et saadant særkundsviklet Borsteapparat paa den indre Side, som træffes hos Slægtens andre Arter **). Bisvøben har omrent Svøbens halve Længde (jeg har, for at angive Forholdet nojagtigere, fundet det som 7 til 12), og tæller efter Dyrrets forskjellige Størrelse tre til otte Led (syv maafee det sædvanlige Tal hos vorne Dyr); dens andet Led staaer tilbage for de følgende i Længde, og det første Led er ogsaa usædvanligt kort (ikke længer end til Exempel fjerde eller femte og omrent af lige Længde med Svøbens første Led eller endog lidt kortere end dette). Unge Dyr synes at savne Børster paa Svøbe og Bisvøbe; hos ældre Dyr er derimod hvert Led forsynet med flere, forholdsvis endog temmelig lange Børster. De vorne Hanner ere udrustede med Sugevedhæng paa Svøbens nederste Side.

De nederste Folere have som øftest omrent lige Længde

*) Hos store Individuer forsvinde disse Børster, og Skafsets andet og tredie Led blive omrent af lige Størrelse.

**) Jeg har næmlig kun fundet to eller tre Æverrækker af Børster paa Ledets indre Side. Undtagelse gjøre dog maafee de Hanner, som ere forsynede med Sugevedhæng, og altsaa, som jeg anta er, ere avledygtige.

med de øverste*), men ere meget tyndere end disse. Skaf-
tet er gjerne, saavidt min Erfaring naer, ligesaa langt eller
lidt længer end Svøben, og kun hos enkelte Individér synes
Svøben med Alderen at have udviklet sig i et stærkere For-
hold end Skafset; jeg har hos de fleste Exemplarer fundet
Skafset at forholde sig til Svøben som 5 til $4\frac{1}{2}$; Leddene
langstrakte, cylindriske, i Enden temmelig lige affkaarne, det
næstsidste det længste, det andet det korteste (Længdesforholdet af
Leddene er omtrent $4+3+5+4^{**}$). Svøben har hos In-
dividér af Middelstørrelse det samme Antal Led som de øverste
Følere Svøbe (tretten til fjorten), hvorimod Tallet hos smaa
Individér synes at være forholdsvis større***). Leddene ere
for største Delen af større Længde end Brede, det første om-
trent saa langt som de to følgende tilsammentagne. Saavel
Svøbe som Skafst rigeligt børstevæbnede. Undertiden, dog
efter min Erfaring meget sjeldent, træffes Individér, hvis ne-
derste Følere ere en halv Gang saa lange som de øverste, og
i Svøben have omtrent 40 Led. — De to hidtil omtalte For-
hold af de nederste Følere synes ejendommelige for Hunnerne,
hvorimod Hannerne vise to temmelig forskjellige Modifika-
tioner af disse Redskaber. Sædvanligst ere hos disse de ne-
derste Følere omtrent dobbelt saa lange som de øverste og Svø-
ben fire Gange saa lang som Skafset, samt med omtrent 50

*) Naar de nederste Følere maales, efterat være adskilte fra Dyret, vise
de sig lidt kortere end de øverste; derimod rage de, paa Grund af
Tilbaestningsmaaden, med deres Spidser lidt frem foran de øverste,
medens de endnu ere anbragte paa Dyret.

**) Dog er det sidste Led ofte endeeel kortere i Forhold til næstsidste,
end ovenfor angivet.

***) Et Individ af et Par Liniers Længde, som i de øverste Føleres
Svøbe fun teller otte Led, har saaledes tolv i de nederste Føleres
Svøbe.

Led; Skafsets Form lader en ikke ubetydelig Forandring, idet det andet af de fire Led bliver meget tykt og opsvulmet mod Enden, tredie Led antager Kolleform, og fjerde Led viser sig noget mindre i Forhold til tredie. Hos ganske enkelte Hanner af de største fremtræder den anden Form: Tolerne blive ligesaa lange som Total længden, eller overgaae den endog noget, hvilket be- roer paa Svøben, der er sex Gange længer end Skafset eller mere, og bestaaer af omtrent 80 Led, men er af en ganske overordentlig Tyndhed; kun hos disse Exemplarer ere Svøberne forsynede med Sugevedhæng, der dog ikke naae til Enden af Svøben (paa henimod de 30 sidste Led har jeg idet mindste ikke funnet opdage dem); Svøbens Led have for største Delen en særdeles betydelig Længde i Forhold til Tykkelsen. Om Skafset er at mærke, at dets tredie Led, sjældt stedse kolledannet, er meget mere langstrakt og tyndt end hos den foregaaende Form, og at fjerde Led derimod bliver forholdsvis meget lille, saa at det næppe skjælnes fra Svøbens Led.

Kindbakkens Form er langstrakt og temmelig smal, lidt indbojet i Enden; dens Længde er mere end dobbelt saa stor som dens Brede, og indeholdes omtrent ti Gange i Totallængden, eller er større end Hovedets Længde, som det viser sig langs) glinien. Dens brede, hornagtige forreste Rand er udbojet eller konver, uden Spor til Saugtagger eller Krenulering og uden frempringende Hjørnetænder, men dog med Anstydning af en stump Knude i den ydre Ende. Noget bag den forreste Rand og temmelig nær den inderste har jeg fundet fire lidt krummede Torné eller torneargtige Borster stillede i en Længderække. Knusstanden paa Kindbakkens indre Side er hos denne Art ikke ret stor, og fremtræder temmelig nær bag den forreste Rand; jeg har ikke funnet opdage noget ret bestemt Spor til Borster eller Tænder paa

den*); dens Fortsættelse udefter er saa stor, at den nærer med sin Spidse lidt ud over Kindbakkens forreste=yderste Hjørne. Den bageste Deel af Kindbakkens Længde er noget bredere end den forreste. Hvad der især er karakteristisk for nærværende Art, er, at den temmelig tynde, treleddede Palpe, hvis Længde omtrent stemmer med Kindbakkens Længde, udgaaer særdeles langt tilbage, netop fra Midten af Kindbakkens ydre Rand og bag Knussetanden. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $\frac{2}{3} + 3 + 2$; det andet er liniedannet med en halv Snees stive Borster mod Enden; det tredie pelsedannet, lidt krummet, med to til fire stive Borster omtrent paa Midten af den indre Rand, eller lidt foran denne, og fem eller sex i Enden. Meget smaa Borster synes forresten tæt at beklæde hele Overfladen af tredie Led, et Forhold, som jeg ikke har bemærket hos nogen anden af Slægtens Arter.

Overlæben stærkt sammentrykket, fra Siden betragtet øredannet, den forreste Rand næsten lige eller svagt indbøjet, den forreste og øverste tilsammen dannende en jævn Bue. Seet forfra viser Overlæben sig som en meget langstrakt og smal Triangel, eller som en stærkt tilspidset Regle.

Første Kjæbepar er ligesaa langt eller endog lidt længere end Kindbakkens, men af meget smal Form og en temmelig ejendommelig Bygning. Kjæbepladen hornagtig, brun, lidt bredere ved Noden; dens forreste Deel har næsten Form af en Haand med otte Finger. Disse Finger ere store, plumpe, knuske, svagt indadkrummede Horntorne, hvis indre Rand er udstaaren til et forstjælligt Antal Tænder eller Saugtagger (fra tre eller fire til otte eller ni). Nogle meget smaa Borster iagttagtes paa Kjæbepladens ydre Rand. Palpen tynd, hvid, hud-

* Maaskee findes dog nogle saa smaa Borster paa dens nederste Kant.

agtig, ragende lidt frem foran Kjæbepladen, men indtagende en usædvanlig Stilling mod denne; idet den ligger indenfor denne, og vender sin konkave Rand imod den. Palpens sidste Led stort, stærkt buet, i Enden bredt-afrundet, af et særeget stribet og straalet Udspringende, med syv eller otte overordentligt smaa Tænder (eller maaßee snarere, om man vil, en blot Krenulering) og en lille Borste. Den lille appendikulære Nod p lade paa Kjæbepladens indre Rand er af usædvanligt langstrakt og smal Form (den udgør omtrent $\frac{1}{3}$ af Kjæbeparrets Længde), og synes dobbelt; i Enden er den som sædvanligt forsynet med to lange Borster, der dog ere betydeligt kortere end Pladen, de udgaae fra, og ikke have Ejerform.

Andet Kjæbepar noget kortere end første, tyndt, hvidt, hudagtigt, ganske af sædvanlig Form, men bedækket af utallige Borster paa Overfladen; den ydre Plade i Enden væbnet med en Mengde lange, tætstillede Torné, den indre paa den indre Rand omtrent i den sidste Trediedeel af Længden; disse Torné ere lidt krummede i Enden, og nogle af dem ere forsynede med Saugtænder paa den indre Rand.

Underlæben, som er meget vanskelig at fremstille, er temmelig skarpt indsaaren fortil, og har meget spidst bagtil fremspringende Vinkler paa Siderne; hvorigt udmærker den sig ved den stærke Haarbedækning paa de forreste Flige i Enden og paa den indre Side.

Kjæbefødderne, hvis Længde omtrent udgør $\frac{1}{6}$ af Totallængden, udmærke sig ved store Kjæbeplader (især de ydre) og forholdsvis smalle og temmelig spøde Palper. Den indre Kjæbeplade, der ligesom hos Slægtens andre Arter er foldet paa langs under en ret Vinkel (eller maaßee rigtigere af prismatiske Form), naaer omtrent til $\frac{2}{3}$ af den ydre Kjæbeplades Længde, samt ud over Enden af Palpens første Led, og har en langstrakt-sirkantet, mod Enden lidt smallere Form.

Dens indre Side er mod Enden væbnet med syv eller otte store Borster, som ere saugtandede i næsten den sidste Halvdel af deres Længde; Pladens Enderand er afflaaren (lidt sraat) og væbnet, foruden med endel smaa Haar og Borster, ogsaa med et Par Saugborster og en eller to knivsbladdannede Torne. Den ydre Kjæbeplade naer omtrent til Enden af Palpens andet Led, og har den sedvanlige ovale Form (den ydre Rand stærkt konver, den indre Rand lige, Enderanden noget afrundet). Ogsaa har Enderanden og den indre Rand den for Slægten ejendommelige, straalede Struktur, men næsten aldeles uden fremtrædende Krenulering eller Torn og ligeledes uden Borster (en eller to smaa undtagne, som er anbragte langt tilbage paa den indre Rand). Palpens første Led førdeles sraat afflaaret i Enden; dens Klo mod Spidsen forsynet med fire eller fem Torn.

Første Fodpar er temmelig fort (det har kun omtrent $\frac{1}{4}$ af Totallængden) men af stærk Bygning. Leddernes indbyrdes Længdeforhold kan omtrent ansættes: $7+2+2+3+3+\frac{1}{4}$. Første Led indtager imidlertid en større Andeel af dette Fodpars Længde, end det efter de angivne Maal skulde synes, hvilket beroer paa den uregelmæssige Form af nogle af Leddene; det er meget stærkt, noget koldedannet, bagtil lidt udbojet, fortil lidt indbojet, omtrent tre Gange saa langt som bredt. Tredie Led triangulært, med den bageste Rand stærkt konver; fjerde Led kugledannet; femte Led tyndere end fjerde, langstrakt, omvendt kugledannet eller gradevis aftagende i Brede, i Enden lidt afstumpet. Den meget lille, krumme, spidse, som det synes næsten ubevægelige Klo er ved Roden næsten ligesaa tyk som det foregaaende Led i Enden, og Haandsformen forsvinder saaledes aldeles hos dette Fodpar, og det i højere Grad end hos Slægtens andre Arter. Første Led har lange Borster langs den forreste Rand, andet og tredie Led paa den bageste Rand

(Det sidste er tillige paa bageste Rand forsynet med et fint og tæt Lod), fjerde Led nederst baade fortil og bag, og femte Led endelig paa den bageste Rand og i Enden af forreste.

Andet Godpar som sædvanligt længer end første og længer end $\frac{1}{3}$ af Totallængden, af tynd, næsten traaddannet Form og med rudimentær Klo. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $9+5+3+4\frac{1}{2}+2$. Skjønt det første Led overgaaer de andre saameget i Længde, er det dog ikke tykkere, ja staarer endog tilbage i Tykkelse for det fjerde; Formen liniedannet med svag Tilnærmelse til det kolloeddannede, lidt bojet. Andet Led ligeledes langstrakt og tyndt, dog med tydeligere Kolleform; tredie Led kort og stærkt kolloeddannedet eller næsten af Flaskeform, foroven indknebet, forneden stærkt udvidet, noget forsantet eller med temmelig skarpt fremtrædende Winkler. Fjerde Led ligeledes kegle-, kolle- eller flaskedannedet, dog mere langstrakt end foregaaende, stærkt opsvulmet men tillige afrundet mod Enden. Femte Led viser en Bestaffenhed, som er karakteristisk for nærværende Art, idet det er af en kort og bred, noget forsantet, eller omvendt hjærtedannedet Form; Længden forholder sig til Breden omtrent som fem til fire; ved Noden er det meget stærkt indknebet. Den rudimentære Kloes Længdeforhold til det foregaaende Led er omtrent som tre til ti, og til dettes Brede i Enden forholder det sig omtrent som tre til syv; den udgaaer omtrent fra Midten af foregaaende Leds Enderand, og ligger, som sædvanligt, tæt præsset op til denne; den er frummet eller bugtet, forholdsvis tyk ved Noden, tilspidset, i Enden forsynet med endel smaa Torn. Første Led har kun et Par Borster paa den forreste Rand mod Enden; andet Led er forsynet med en Dust i Enden bagtil; en tykkere Dust har tredie Led paa samme Sted, men desuden beklædes det bagtil i en stor Strækning af meget tætstillede, sorte Borster, der danne ligesom en Karde. Fjerde Led er ikke blot væbnet med lange

Børster i Enden saavel for som bag, men tillige næsten paa hele Overfladen beklædt med meget tætsillede, tynde og kerte Børster; fortil ere disse dog noget længer, men vise sig bagtil ligesom afslidte, og give dersor, da de synes stillede regelmæssigt i Tværrækker, Overfladen et strøbet Udsende, samt bevirke, at den bagste Rand seer ud, som om den var saugtagget. Ogsaa femte Led er overalt forsynet med kortere og længere Børster, men især fortjene de fra Enden udgaaende, lange, lidt krummede Børster at omtales, fordi de vise den allerede hos forrige Art omtalte Form, at de i Enden ere kloftede eller forsynede med to Spidser, en kortere foran og en længere bag.

Tredie Fodpar er omtrent af lige Længde med andet og af almindelig Form. Leddenes indbyrdes Længdesforhold kan omtrent ansettes; $6+1\frac{1}{2}+5+3+4+2$. Første Led temmelig stærkt, koldedannet; tredie Led ligesaa bredt eller vel endog lidt bredere end første, med den bagste Rand næsten lige, den forreste stærkt udbuet, Enderanden meget skraat affaaren og den forreste-nederste Vinkel uddragen til en lang Spids. De tre følgende Led blive pludseligt meget tyndere end de foregaaende; det fjerde har den forreste Rand noget udbuet, og maa maa ikke dersor snarere kaldes meget langstrakt-ovalt end liniedannet; det femte Led liniedannet, dog svagt krummet; Kloen fort. spids, lidt krummet, ubevægelig eller lidet bevægelig. Paa dette Fodpars bagste Rand ere endeeel Børster anbragte, længere paa andet, tredie og fjerde Led, kortere men tætttere paa femte*); ogsaa ses enkelte Børster paa den forreste Side af tredie, fjerde og femte Led mod Enden.

*.) Antallet er sex eller syv, hvilke paa en egen Maade ere krummede i Enden, og staae saaledes paa Overgang mellem Torn og Børster, at man kan være i Twivl om, hvilken Benævnelse man skal tillægge dem; derimod ere to afgjorte, endog temmelig plumpe, Torn anbragte yderst i Enden af Leddets bagste Rand.

Fjerde Fodpar er ubetydeligt kortere end tredie og af lidt stærkere Bygning; det viser ogsaa en ringe Forandring i Leddenes Længdeforhold, men stemmer dog i alt Væsentligt overigt overeens med dette. Leddenes Længdeforhold er omtrent: $6+1\frac{1}{2}+4+3+3+2$.

Femte Fodpar er atter lidt kortere end fjerde, men dog endnu længer end første. Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $7+1+2\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}+3+1\frac{1}{2}$. Første Led af næsten ligesaa stor Brede som Længde, skivedannet med stærk Tilnærmelse til det Kredsdannede; andet Led af større Brede end Længde; tredie Led plump og bredt, bagtil stært udbuet og forneden uddraget til en lang Spids; fjerde Led meget smallere end tredie, ligeledes bagtil lidt udbuet og forneden uddraget; femte Led liniedannet; Kloen af almindelig Bestkaffenhed. Som sædvanligt hos denne Slægts Arter er Laarpladens (eller første Leds) forreste Rand temmelig tæt væbnet med smaa Torn; den bageste er indskaaren til fem, temmelig vidtadskilte Saugtender; andet Led med et Par Torn paa den forreste Rand; de tre følgende Led ligeledes tornevæbnede paa den forreste Rand, men tredie og fjerde tillige forsynede med nogle temmelig lange Borster.

Sjette Fodpar er endel længer end femte; Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $8\frac{1}{2}+1+3+3+4+1\frac{1}{2}$. Formen bliver lidt mere smal og langstrakt, især af Laarpladen. Borster og Tornevæbning samt Krenulering omtrent som hos foregaaende Fodpar.

Syvende Fodpar er atter endel længer end sjette, og det længste af alle Fodparrene, hvilket hos nærværende Slægt er et usædvanligt Forhold. Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $10+1+2\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}+4\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}$. Ved denne Angivelse af Leddenes Længdeforhold er ogsaa den væsentligste Forstjæl mellem dette og foregaaende Fodpar angivet, da de forresten stemme nær overeens i Bestkaffenhed; dog kan mærkes, at Laarpladen hos

syvende Fodpar er mere oval, med den bageste Rand udbejet, hos sjette af en mere firkantet Form o. s. v.

Epimererne meget store, som hos hele Slægten; første Epimer (hos et Exemplar af $5\frac{1}{2}$ Liniers Længde 1 Linie høj, $\frac{13}{10}$ Linie bred) uregelmæssigt firkantet, temmelig bred, lidt bredere forneden, den overste Rand fraat nedløbende fortil, den forreste lidt indbøjet; anden og tredie af lige Form og Størrelse (Højden $1\frac{1}{2}$ Linie, Breden $\frac{1}{2}$ Linie), langstrakt firkantede; fjerde Epimer ($1\frac{1}{2}$ Linie høj, $\frac{9}{10}$ Linie bred) har bagtil foroven et meget dybt Udsnit, og bliver altsaa forneden meget bredere end foroven. De følgende Epimerer ere af firkantet Pladeform med bredt afrundede Hjerner og et lille halvmaanedannet Udsnit paa den nederste Rand. Femte Epimer af lidt større Brede end Højde (Højden $1\frac{7}{10}$ Linie, Breden $\frac{4}{5}$ Linie), overgaaende femte Fodparsaar ikke blot i Brede men ogsaa i Højde (Forholdet af begges Højde omtrent som 8 til 7); sjette Epimer af omtrent lige Højde og Brede ($\frac{11}{10}$ Linie); syvende derimod atter med overvejende Brede (Højden $\frac{1}{2}$ Linie, Breden $\frac{11}{10}$ Linie).

Svimmefodderne ere omtrent af lige Længde med første Par Brystfodder. Røddelen forholder sig i Længde til Aarerne (Børsterne medregnede) som 2 til 5. Antallet af Aarernes Led beløber sig omtrent til en Snees (jeg har talt 18 til 19).

Hos første Par Springfodder er Røddelens Længdeforhold til Springstokkene omtrent som 3 til 2; saavel første som sidste ere tornevæbnede; hos andet Par forholder Røddelen sig til Springstokkene omtrent som 4 til 3. Hos sidste Par endelig er Røddelen og de noget pladedannede Springstokke omtrent lige lange; den yderste Springstok er lidt længer end den indre, ender med en stærk Torn, som har en mindre Torn og en Børste paa den indre Side ved Noden,

og viser desuden paa den indre Rand et Par Fjerborster eller stundom kun en; den indre Springstok er derimod væbnet med adskillige små Torne.

Hale ved hænget er af langstrakt Form, bagtil smallere, kloftet omtrent indtil Midten af Længden, eller lidt dybere; Fligene lidt tilspidsede, i Enden bredt afrundede, væbnede med en lille Torn.

Anonyx gulosus Kr.

Denne nye*) Art skal efter Kaptajn Holbolls Meddelelse være hyppig ved det sydlige Grønland, og skal høre til Slægtens graadigste aadselædende Arter, hvorfor jeg har tildeelt den det ovenstaende Arts-Navn.

Farven hos det levende Dyr gul, eller gul med rød Ryg. Øjnene ere levende cinnoberfarvede, men synes altid at tage deres Farve i Spiritus; idetmindste har jeg aldrig seet noget Exemplar, hos hvilket Øjnenes Farve var vel bevaret.

Formen i Almindelighed stemmer saa noje overeens med den for Slægten typiske, at det bliver meget vanskeligt at angive noget Betegnende i Dydets Habitus; ligesom der ogsaa vil udfordres lang Øvelse og et skarpt Blik til at就给大家 Arten blot ved denne, uden dybere Undersøgelse.

Hovedets Form har intet Eindommeligt; dets Længde, maalt langs Pandesladen, indeholdes 12 til 13 Gange i Totallængden.

Følerne ere stærke; de øverste indeholdes hos begge

*) Det er dog muligt, at denne Art ikke er ny. Fabricius's *Oniseus Cicada* synes i mange, om end ikke i alle, Henseender at komme den meget nær, og er vistnok i al Fald en *Anonyx*. Ved det af Fabricius angivne grønlandske Navn synes denne Twivl at kunne bringes til Afgjørelse, hvis Navnet forresten gjælder en enkelt Art.

Hjon omrent fire Gange i Totallængden, eller noget mere; de nederste ere hos Hunnerne omrent $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ længere end de øverste, hos vorne Hanner næsten dobbelt saa lange, eller omrent lige med den halve Totallængde*).

De øverste Tølere udmerke sig, selv i denne Slægt, ved Skafstets, eller især dettes Grundleds, overordentlige Tykkelse. Skafstet har omrent Svobens halve Længde eller $\frac{1}{3}$ af Tølerens Længde; dets første Led har mere end de to følgendes dobbelte Længde, og, hvad der især er at mærke, næsten lige saa stor Brede som Længde; andet Led næsten lige afskaaret; tredie Led bliver i højere Grad rudimentært, eller er dybere indskålet i det foregaaende, end hos Slægtens andre Arter i Almindelighed, og viser sig kun foroven, næsten snarere som en fremragende Knude end som et Led, men forsvinder forneden ganske. Svøben er ved Noden temmelig tyk, mod Enden stærkt tilspidsset eller bersteagtig, og bestaaer hos begge Kjøn af omrent en Snees Led (jeg har ingensinde talt over 23). Hos Hannerne er første Led meget langstrakt og lidt tilspidsset (næsten ligt med Skafstets halve Længde eller med de følgende fem eller sex Led); hos Hunnerne meget kortere (kun ligt med $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{2}$ af Skafstets Længde og med Svobens tre følgende Led) og af en mere firkantet Form. Første Led er hos begge Kjøn ved Noden paa den indre Side tæt bedækket med lange, grove, baanddannede (ikke tilspidsede) Borster, hvilke ere anbragte regelmæssigt i Tværrækker. Jeg har hos Hunnerne iagttaget otte saadanne Tværrækker, der i Midten i en lille Strækning ere afbrudte, eller altsaa fremstille Dobbeltvækkere; de to eller tre nederste af Dobbeltvækkerne danne omrent en ret Linie, de fol-

*) Dog er Tølernes Længdeforhold, ligesom hos andre Anonyx-Arter, meget afsværlende. Som Negel kan vel ogsaa her antages, at de nederste Tølere med Alderen vose stærkere end de øverste.

gende derimod er bojede lidt opad, saa at de fremstille Vinkler; i enhver af de fem første Dobbeltækker har jeg talt fjoerten Borster (syv i hver Halvdeel), i den sjette tolv, i de to følgende otte. Hver Borste synes at udgaae fra en lille, mørk, rundagtig Knude, om hvis Beskaffenhed jeg ivrigt ikke har nogen tydelig Forestilling. Hos Hannerne, hvor Leddet er meget større, forøges ogsaa Borsteraekernes Antal meget betydeligt; jeg har talt indtil 25 Dobbeltækker. — Med Svøbens tiende eller ellevte Led begynder først Længdeforholdet af Leddene at blive overvejende. Svøbens Borstevæbning er, med Undtagelse af første Led, meget svag. Hos Hannerne findes de for Slægten betegnende Bedhæng paa den nedre Side; et for hvert Led, naar de ere fuldstændigt tilstæde. Bisvøben, som er meget tyndere end Svøben, synes med Hensyn til Længde og Leddenes Antal at vise endeel individuel Afvarling; jeg har fundet den bestaaende af fem til ti Led, dog sædvanligt sex eller syv, hos Hannerne naaende til Enden af Svøbens tredie Led, hos Hunnerne til Enden af dens syvende Led; den er altid mindre end Svøbens halve Længde, og stundom fun lig med $\frac{1}{3}$ af denne. Leddene alle af større Længde end Frede; det første saa langt som de to følgende tilsammen; endeel Borster findes, men Bedhæng mangler hos Hannerne.

De nederste Føleres Skæft er hos Hunnerne omtrent ligt med $\frac{1}{3}$ af Følerenes Længde eller med Svøbens halve Længde; hos Hannerne derimod indeholdes det henimod fire Gange i Følerenes Længde eller henimod tre Gange i Svøbens Længde; Leddenes indbyrdes Længdeforhold er hos begge Kjøn omtrent $5+6+6$; det første, i Enden udvidede, Led altsaa det korteste, de to sidste, liniedannede Led indbyrdes omtrent lige lange, langs den øverste Rand tæt besatte med meget smaa Haar; i Enden af den nederste Rand ere alle tre Led forsynede med endeel temmelig lange Borster. I Svøben har jeg

hos Hunnerne talt omtrent 30 Led, hos Hannerne 40, af hvilke omtrent den første Halvdeel har større Brede end Længde, den sidste Halvdeel større Længde end Brede. Ledene vise, foruden den sædvanlige Vorstebevæbning, hvilken er stærkere end paa de øverste Folere, desuden hos Hannerne hvert i Enden af den øverste Rand et pladedannet Bedhæng. Bedhængene have omtrent samme Beskaffenhed som de øverste Foleres Bedhæng, og svare tildeels mod disse. Størrelsen af Bedhængene paa Midten af Svæben udgjør omtrent ²⁵ Linie.

Djnene ere, som alt bemærket, levende cinnoberfarvede, store, noget flasketannede*), med S-formigt krummet Hals (Konkavitetten fremad, Konverxiteten bag), den nederste tykkere Deel for til afrundet, bagtil noget uddraget, opadbojet og tilspidset. Dog finder nogen individuel Afsværling Sted i Djets Form, og især synes Formen hos Ungerne at afvige temmelig meget fra de Vornes.

Kindbækken langstrakte og smalle, lidt længere end Hovedet; de indeholdes omtrent en halv Snees Gange i Total-længden, og ere tre Gange (eller vel endog mere) saa lange som brede. Enderanden temmelig fort, næsten lige, uden Tænder, men hornagtig og med en meget lille, svagt fremspringende Knude paa det ydre Hjorne; lidt bag Enderanden og tæt ved den indre Rand, eller nosjagtigere paa den stærkt fremspringende Længdeflam, der fra Enderanden hæver sig til Tyggeknuden, tæt ved og parallel med den indre Rand, ere tre eller fire krumme Borster anbragte. Knusstanden's virksomme Deel eller Endeflade er lille, langstrakt og smal efter Kindbækens Længderetning, af uregelmæssigt oval eller rhomboidal Form, uden Spor til Tænder eller tydelige Borster. Den store, pyramidaliske eller tilspidsede Knude, som udgaaer i Linie med Knusstanden paa

*) Det vil sige, med en nedre bredere Deel og en tyndere opstigende.

Kindbakkens indre Side, rager frem tæt foran Palpens Nod. Palpen, som omtrent er af lige Længde med Kindbakken, eller ubetydeligt længer, og anbragt omtrent i Enden af dennes forreste Trediedeel foran Knusstanden, er af almindelig Form; Ledenes indbyrdes Længdesforhold omtrent: 1+8+6. Kun paa den indre Side af de to sidste Led findes en Mængde temmelig lange Borster af sædvanlig Beskaffenhed.

Første Kjæbepar overgaar Kindbakken noget i Længde, men er af smal Form; den store indre Plade er i Enden væbnet med en halv Snees meget store, krumme Torn, som tildeels paa den indre Side have Vitorne eller Saugtænder*). Den toleddede Palpe bliver mod Enden bredere, temmelig lige affsaaren, og er paa Endranden væbnet med ti eller elleve smaa, indskilte, spidse, glasklare, knivdannede Tænder, der tilstænge i Størrelse fra den inderste Vinkel udefter; yderst er en Torn anbragt; Enden af Pladen har et strøbet Udsænde, og det synes næsten, som om de omtalte Tænder ere anbragte i Skeder, og ved Hjælp af lange Sener kunne bevæges frem og tilbage. Kjæbens inderste lille Nod ved hæng er af langstrakt-firkantet, i Enden lige affsaaren, Form, væbnet med to tykke og lange, stærkt indadkrummede, kostagtige Borster.

Underlæben meget dybt kløftet; Fligene lange, temmelig smalle, i Enden næsten lige affsaarne, og væbnede med Haar ligesom paa den indre Side. De bageste Horn lange, smalle, i Enden omtrent ligesaa brede som ved Noden og temmelig lige affsaarne; nogle smaa Borster iagttores paa den ydre Side.

*) Eller nojagtigere: syv til otte i Enden, ire paa den indre Side; disse første ere især rigeligt tandvæbnede (hver med syv til ni Tænder), og nedenfor dem iagttages en Mængde meget smaa, tætsattelede Haar.

Andet Kjæbepar, der gørne er lidt kortere end første, har intet Ejendommeligt i Formen. Den indre Plades indre Rand har to Børsterækker; den yderste bestaaende af almindelige Børster; den inderste overst dannet af Saugbørster, nederst af Fjerbørster. Den ydre Plade viser blot Saugbørster paa den indre Rand; Saugbørsternes Tænder ere imidlertid saa fine, at en meget stærk Forstørrelse er nødvendig for at see dem.

Kjæbefødderne indeholdes omtrent sex Gange i Total længden. Den indre Kjæbeplade meget lille, da den ikke nærer sonderligt ud over Noden af Palpens første Led, eller i al Fald næppe til Enden af dettes indre Rand; i Enden viser den sig ligesom vinkelformigt udskaaren, og er forsynet med endel kofstdannede lange Børster, men savner ganske Tænder eller Torn; ogsaa paa den indre Side har den et Par Kostbørster. Den større, omvendt ovale, ydre Kjæbeplade nærer omtrent til Enden af Palpens andet Led; dens Rand viser det for denne Slægt sædvanlige stribede, eller straaleformige Udscrenede paa hele den indre Rand og i Enden, tildeels endog paa den ydre; men Pladen er desuden hos denne Art væbnet med adskillige temmelig store, men smalle, indadkrummede, kun højest ubetydeligt tilspidsede, glasklare Tænder: af saadanne ere to anbragte paa den ydre Side og sex eller syv i Enden, men ingen paa den indre Rand. Om Palpen er Intet at mærke, uden at dens tredie Led er temmelig smalt-ovalt, og at Kloen mod Enden bærer et Par smaa Børster.

Første Fodpar er hos nærværende Art af en meget ejendommelig Form, saa at det afgiver det sikkreste Skjælne-mærke mellem den og Slægtens øvrige Arter. Det har en noget usædvanlig Længde, da det kun indeholdes omtrent tre Gange, eller endnu mindre, i Total længden, og er tyndt, dog saaledes, at første Led temmelig paafaldende overgaar de øvrige i Tykkelse. Leddenes indbyrdes Længdeforhold kan an-

sættes $8+5+4+5+5\frac{1}{2}+2$. Første Led noget utsydeligt folle-dannet, med baade forreste og bageste Rand lidt udbejede, fortil i hele Længden forsynet med endel Borster, bagtil med nogle faa mod Enden; andet Led udmaerket ved sin meget langstrakte, smalle og næsten liniedannede Form (det er henimod fem, eller dog over fire, Gange faa langt som bredt og mere end halvt faa langt som første Led), hvilken jeg ikke erindrer at have gjenfundet hos nogen Art i hele Amfipodordenen*); tredie Led af en uregelmæssigt triangulær Form, med et Knippe temmelig lange Borster mod Enden bagtil; fjerde Led langstrakt=kegle-dannet, dog uregelmæssigt. Femte Led eller Haanden meget langstrakt=firkantet, aldeles ikke smalere mod Enden, mere end tre Gange faa langt som bredt, med den forreste Rand svagt ud-bojet, den bageste noget indbejet, i Enden meget straat afflaaret; dette Led er rigeligt børstevæbnet bagtil og i Enden. Den temmelig lille, men stærke og krumme, Klo, som synes at påsæ mod foregaaende Leds straatafflaarne, fint saugtandede Enderand, men dog ikke at besidde nogen sonderlig Bevægelighed, ud-mærker sig ved at være meget tydeligt gaffelagtigt kleftet mod Enden bagtil.

Andet Godpar indeholdes omrent $2\frac{1}{2}$ Gange i Total-længden, og er altsaa usædvanligt langt; det adfyller sig maa-stee fra Forholdet hos Slægtens andre Arter ved den langstrakte og smalle Form af tredie, fjerde og femte Led til sammen**). Leddenes indbyrdes Længdeforhold omrent: $10+6+4+7+3\frac{1}{2}$. Formen af de fire første kan forbigaaes med Taushed, som i det Væsentlige overeensstemmende med de øvrige Arter; femte

*) Den stemmer derimod omrent med Formen af samme Led hos andet Godpar i nærværende Slægt.

**) Ellers er næmlig gjerne et eller andet af dem meget tykt og opsvulmet, saasom det tredie hos *An. Ampulla* og *An. litoralis*, og alle tre hos *An. Vahlii*.

Led eller Haanden omvendt ovalt, idetmindste dobbelt saa langt som bredt. Længden af den rudimentære Kno ikke fuldt lig med Haandens halve Brede; den er i Spidsen tvekloftet og mod Enden paa den indre Rand saugtandet. Dette Fodpars Borstebewebringning er omtrent som hos An. Ampulla; de i Enden af Haanden anbragte krumme Borster have almindelig Beskaffenhed, dog saaledes, at endeel af dem vise svage Spor til Saugtaender.

Tredie Fodpar af meget stærk Bygning, men ganske af den for Slægten almindelige Form, dog kun højest ubetydeligt længer end første. Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $9+3+7+3\frac{1}{2}+5+2$. Hvad der imidlertid udmærker dette Fodpar er, at dets femte Led ikke paa den bageste Rand er forsynet med Borster, men med en halv Snees (eller nojagtigt nio) sorte, stærke Torné.

Fjerde Fodpar adskiller sig ikke i nogen væsentlig Henseende fra tredie; kun er det stundom lidt længer og dets Borstebeklædning lidt stærkere.

Femte Fodpar omtrent af Længde som første eller tredie Fodpar, eller dog kun lidt kortere, af meget plump Form, naar de to sidste Led undtages; Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $10+2+4+4+4\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}$. Förste Led eller Laaret meget stort (næsten af Fodens halve Længde), skivedannet, næsten ligesaa bredt som langt (eller Breden til Længden omtrent som fire til fem), med den bageste Rand saugtagget, den forreste tornevæbnet. De tre følgende Led sorte, tykke, plumpe, besatte med stærke Torné, det tredie tillige med et Par lange Borster paa forreste Rand; de to sidste med mindre Torné paa den bageste Rand; tredie Led har ligesaa stor Brede som Længde, naar Længden maales langs den forreste Rand; derimod bliver Længden langs den bageste Rand, hvor Leddet er uddraget til en spids Vinkel, større end Breden; fjerde Led har

omtrent dobbelt saa stor Længde som Brede; femte Led langstrakt, liniedannet, fortil tornevæbnet. Kloen har omtrent femte Leds halve Længde, eller mere, og er altsaa temmelig stor.

Sjette Fodpar omtrent $\frac{1}{3}$ længer end femte; Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $13+2+5+6+6\frac{1}{2}+3$. Laarpladen er langstrakt=firkantet, og udgør omtrent $\frac{2}{3}$ af Fodens Længde; dens Brede forholder sig til Længden som otte til tretten; de følgende Led ligne i Form de samme Dele hos femte Fodpar, men ere mere langstrakte og tynde, især fjerde Led; femte Led er næsten halvt saa langt som første, tyndt; Kloen naer ikke ganske femte Leds halve Længde.

Syvende Fodpar er ganske lidt kortere end sjette, men ligner dette forresten meget. Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $15+2+4\frac{1}{2}+5+5\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}$. Laarpladen udgør næsten Halvdelen af dette Fodpars Længde, og er temmelig stærkt udbojet bagtil, kjendeligt indbojet fortil. Tredie Led mangler Borster paa forreste Rand, hvilke derimod sjette Fodpar, ligesom femte, er forsynet med.

Gjællepladerne ere store, øgdannede, meget tynde paa anden, tredie og fjerde Brystring; paa femte Brystring bliver Gjællen derimod lille, men er til Erstatning forsynet med ligesom en traad- eller polsedannet Bigjælle. De Plader, der hos Hunnerne udgjøre Brystfælken, har jeg fundet meget langstrakte, smalle, langs Randen forsynede med meget lange Haar.

Første Epimer har en temmelig smal og langstrakt Form: dens Brede ($\frac{2}{3}$ Linie) indeholdes omtrent $2\frac{1}{2}$ Gange i dens Højde ($1\frac{1}{2}$ Linie). Dens to nederste Vinkler ere stærkt afrundede; foroven begrænses den derimod af to straattrette, skarpe Vinkler dannende, Linier (den er altsaa femkantet), af hvilke den øverste-forreste er meget længere end den øverste-bageste. Anden Epimer lidt længere ($1\frac{7}{10}$ Linie høj) og bredere ($1\frac{7}{10}$ Linie bred) end første, men det indbyrdes Forhold

mellem Længde og Brede er omtrent det samme, ligesom ogsaa Formen er lignende; dog er den ikke firkantet, men firkantet, idet Pladen foroven kun begrændses af en straatlobende Linie. Tredie Epimer er lidt højere end anden ($1\frac{9}{10}$ Linie høj), men omtrent af samme Brede ($1\frac{7}{10}$ Linie). Formen er langstrakt-firkantet, foroven straat afflaaren, og tillige noget højet, saa at den forreste Rand bliver noget konver, den bageste lidt konkvav. Fjerde Epimer af Højde som tredie, men forneden langt bredere ($1\frac{3}{10}$ Linie), foroven derimod noget smalslere ($\frac{3}{5}$ Linie), af uregelmæssig Form, idet den bageste Rand i den største Deel af Længden viser et meget dybt, afrundet Indsnit, hvori den følgende Epimer optages; forneden er den bageste Deel derfor ligesom udtrukken til en (bagudrettet) Spids. Femte Epimer omtrent af lige Brede og Højde ($1\frac{2}{5}$ Linie), af afrundet-firkantet Form, dog lidt uregelmæssigt. Sjette Epimer temmelig regelmæssigt firkantet, mindre afrundet end foregaaende, med lidt større Brede (1 Linie) end Højde ($1\frac{9}{10}$ Linie). Syvende Epimer har uregelmæssigt firkantet Form med lidt større Brede ($\frac{7}{8}$ Linie) end Højde ($\frac{3}{4}$ Linie).

Første Par Svømmefodder indeholdes lidt mere end $3\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden, og er altsaa ikke betydeligt kortere end de korteste blandt Brystfodderne, men af forholdsvis temmelig spæd Bygning; Nodstykket har omtrent Svømmeaarerernes halve Længde; i disse sidste har jeg talt omtrent 25 eller 26 Led. Andet Par Svømmefodder viser omtrent samme Forhold som første. Tredie Par stemmer omtrent med de foregaaende i Længde, eller er kun ubetydeligt kortere, men Noddelen bliver forholdsvis mindre, og udgjor kun $\frac{1}{2}$ af dets hele Længde, eller indeholdes henimod tre Gange i Svømmeaarerne; ogsaa er Formen, hvad Aarerne angaaer, spædere. Første Par Springfodder eller fjerde Par Bugsfodder er endel kortere end Svømmefodderne (omtrent $\frac{1}{2}$ eller lidt mere). Nodstykkets

Ængde forholder sig til Springstokkenes omtrent som 4 til 5; de Torn, som væbne dette Fodpar, ere meget smaa. Det andet Par Springsødders Ængde udgør kun omtrent $\frac{2}{3}$ af førstes; Springstokkene have ligesaa fior Ængde som Nodstykket; dette sidste er forholdsvis meget tykkere end hos første Par. Tredie Par Springsødder er kun lidt kortere end andet; dets Springstokke ere meget længer end Nodstykket (de forholde sig til dette omtrent som 14 til 9, eller næae vel endog ofte henimod dettes dobbelte Ængde). Dette Fodpar udmærker sig iovrigt deels ved den meget rigelige Beklædning af lange Hjørborster paa hele den indre Rand af Springstokkene (Nodstykket har almindelige Borster paa den indre Side), deels ved den meget store, tydeligt affatte Torn i Enden af den ydre Springstok; forøvrigt ere Tornene kun smaa og ikke tilstede i stort Antal.

Halevedhænget er temmelig langt (omtrent af lige Ængde med Hovedet), men meget smalt (Breden indeholdes næsten tre Gange i Ængden), flostet næsten lige op til Noden, eller ligesom bestaaende af to, tæt ved Siden af hinanden liggende, langstrakte Blade, der i Enden ere lidt smallere end ved Noden; deres bageste Rand har mod den ydre Side et lille Indsnit, fra hvilket en fort, noget plump, Torn fremtræder.

Anonyx litoralis Kr.

Denne Art, som hører til Slægtens mindre, har jeg fundet paa Spitsbergen i Havnen Belsund, hvor den svømmede i temmelig betydelig Mængde tæt inde ved den flade Strand*), saa at jeg staaende paa Land kunde gribe den med Hænderne.

*) Dog bemærkede jeg den kun paa et Sted, tæt ved Braget af et

Farven smukt hvid eller hvidgul, uden Plætter eller Skygger.

Længden af de største Individet omrent 7 Linier. Formen langstrakt, temmelig stærkt sammentrykket, dog med afrundet Ryg, som hos alle hidtil bekjendte Arter af denne Slægt. Den største Højde indeholdes omrent $3\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden.

Hovedet er temmelig lidet, men isvrigt af ganske sædvanlig Form. Dets Længde udgør omrent $\frac{1}{4}$ af Totallængden.

De øverste Følere have en ikke ubetydelig Længde, da de udgjøre mere end en Trediedels af Totallængden*). Skafset, som omrent er af sædvanlig Form og Tykkelse (dog fremtræde andet og tredie Led noget stærkere, end de hos denne Slægt pleje), indeholdes lidt mere end tre Gange i Svøben, og dets første Led stemmer i Længde med Bisvøben; dets tredie Led er endel kortere end det andet. I den spidsede Svøbe har jeg talt 40 eller 41 Led, der ere meget sorte og i Enden forsynede med ligeledes meget sorte Børster. Det ovale Nedskab eller Røsten paa indre Side af Svøbens første Led er hos denne Art meget lille og utsydeligt, saa at det let kan undgaae Opmærksomheden; det synes næppe at bestaae af ti Tværæller, og Antallet af de i hver Nælde indeholdte Børster er ikke heller stort. Bisvøben, som udspringer paa Svøbens indre Side, indeholdes fulde fire Gange i dennes Længde, og bestaaer kun af fem eller sex Led,

strandet Skib. Paa dybere Vand erholdtes kun et eller to Individet i Skraben.

*). Imidlertid maa bemærkes, at jeg har iagttaget en temmelig betydelig Forskjæl i Følernes Længdesforhold, uden at kunne forklare denne Afsigelse ved Forskjællighed i Køn. For at anføre et Erexempel, har jeg hos et Individ af $6\frac{1}{2}$ Liniers Længde kun fundet de øverste Følere to Linier lange o. s. v.

hvilke forholdsvis ere temmelig lange (lidt længer end Svebens Led, med undtagelse af andet og sidste); ogsaa de Borster, hvormed Leddene ende, ere forholdsvis længere end Svebens Borster. Bisvoven naer imidlertid kun lidt ud over Svebens femte Led.

De nederste Følere overgaae de øverste kun lidt i Længde; Skæftet udgjør lidt mere end $\frac{1}{4}$ af Længden, og er forsynet med lange Borster; dets sidste Led er noget kortere end det næstsidste. I Svoen har jeg talt omtrent 55 Led, hvilke kun vise meget korte simple Borster, ligesom de øverste Føleres Svoe. Skjønt jeg af denne Art kun har seet Hanner, har jeg aldrig paa Følerne bemærket saadanne Sugevedhæng, som forekomme hos Hannerne af Sloegtens andre Arter*).

Djnene ere kun af middelmaadig Størrelse, eller endog temmelig smaa, og have Nyreform; dog er Formen ikke meget skarpt begrændset. Hvad der fortrinligt udmaærker dem, er deres levende, cinnoberrøde Farve.

Kindbakkerne ere af middelmaadig Længde (de udgjøre, Palpen ikke medregnet, omtrent $\frac{1}{10}$ af Totallængden), af temmelig smal, i Enden noget krummet Form, forsynede med en stærkt fremragende Tyggeknude paa Midten af den indre Rand. Den brede, indadbejede, hornagtige forreste Rand har i hver

*) Naar jeg ansører, at jeg kun har seet Hanner, mener jeg egentlig dermed, at jeg ingen Individer har seet, hos hvilke de til Eggene opbevaring bestemte Brysplader, Hunnernes saa isjnefaldende Skælnemærke, var udviklede. Men deraf er igjen den Formodning opstaet hos mig, at Arten maaskee naer en langt betydeligere Størrelse, og at jeg kun har iagttaget unge Individer, som ikke havde naact deres fulde Udvikling, hvad maaskee Opholdet tæt ved Stranden kunde give nogen Støtte. Derefter kunne maaskee Individerne med længere Følere holdes for Hanner, hos hvilke senere Bedhæng paa Svoerne vilde udvikle sig, de med korte Følere for Hunner, som senere vilde modtage Brysplader.

Ende en fremspringende Tand eller Knude; lidt nedenfor denne Rand paa den indre Flade, nærmere den ydre end den indre Rand, fremtræder en stor Torn eller tilspidset Knude (et Slags Fortsættelse af Tyggeknuden). Palpen er tilhøeftet temmelig langt tilbage paa den ydre Side, dog lidt foran for Tyggeknuden. Mellem Palpen og den forreste Rand er intet Udsnit, men den ovenberørte Knude fremtræder midtvæjs, eller lidt nærmere Palpen. Tyggeknuden frembyder en oval Flade, som er væbnet med Toerækker af stærke, toniske Tænder. Palpen er lang (lidt længer end selve Kindbaffen), tynd, treleddet, af ganske almindelig Form og Bestaffenhed.

Overlæben har en meget langstrakt og smal Form.

De to Par Kjæber ere omrent lige store indbyrdes og med Kindbaffen, og vise intet Mærkeligt i deres Form. Det første Pars indre Plade oval, med den indre Rand stærkt udvæjet, haarsat, samt forsynet med et Par store Torne; i Enden ligeledes væbnet med en halv Snees store, krumme Torne; den ydre, toleddede Palpe stærkt krummet, i Enden afrundet, forsynet med sex meget smaa, temmelig vidt adskilte Tænder, men ganske uden Borster; en lille tredie Plade findes inderst ved Roden af den først omtalte; den er afrundet og væbnet med to temmelig lange Hjerborster.

Kjæbefodderne ere store (de indeholder omrent sex Gange i Totallængden) og af stærk Bygning, skjønt noget smal Form. Den indre lille Kjæbeplade har en halv Snees Hjerborster i en Længderække indenfor den indre Rand og et Par i Enden. Den ydre Kjæbeplade, som kun omrent næar frem til Midten af Palpens andet Led, er oval, af straaleformig Textur, med en halv Snees meget smaa, stumpe Tænder langs den indre Rand og et Par smaa Torne i Enden. Palpen af almindelig Form.

Undrlæben dybt kloftet eller bestaaende af to, noget til-

spidsede, dog i Enden afstumpede eller lige afstaarne Blade; paa den ydre Side et kort, spidst, bagudrettet Bedhaeng eller Horn; kun svage Spor til Led eller Haar.

Første Fodpar er af stærk Bygning, og indeholdes omtrent $\frac{3}{2}$ Gange i Dyrets Totallængde; første Led udgjør ikke meget mindre end Halvdelen af denne Længde; andet Led, som sædvanligt, det korteste; tredie og fjerde Led omtrent af lige Længde, men det sidste meget bredere end det første; begge omtrent af Triangelform, det tredie Led med Grundfladen vendt bagud, det fjerde med Grundfladen nedadvendt. Hvad der ivrigt udmærker dette Fodpar, er, at det her er forsynet med en temmelig fuldkommen og kraftfuld Haand, hvilken savnes hos denne Slægts øvrige Arter. Haanden omtrent af første Leds halve Længde, meget bred, temmelig firkantet. Kloen eller sjette Led svarer i Længde til Haandens noget straat afstaarne Enderand, er krum, temmelig stærk, paa den indre Rand fra Noden og i en stor Strækning af Længden forsynet med en nække Saugænder, hvilken Nække ender med en meget større Torn. Hvor Spidsen af Kloen lægger sig op til Hændens Rand, viser denne to stærke Torne, mellem hvilke Kloen slutter. Alle Leddene ere ivrigt forsynede med en Deel Borster.

Andet Fodpar indeholdes ikke fuldt tre Gange i Totallængden, og viser den hos Slægten sædvanlige, tynde, næsten traadagtige Form; det svagt kollapsedannede første Led udgjør omtrent $\frac{2}{3}$ af Fodparrets Længde, eller ubetydeligt mere; andet Led omtrent af første Leds halve Længde, kort kollapsedannet; tredie Led meget kortere end andet, men dog af mere end dets halve Længde; det kollapsedannede fjerde Led omtrent af Længde som andet, og det ovale femte eller sidste Led som tredie. Paa første Led har jeg ingen Borster iagttaget; paa andet Led i Enden af bageste Rand to, en længere og en kortere; tredie Led har samme steds en halv Snees længere og ovenfor disse

nogle ganske forte; fjerde Led er paa største Delen af den bageste Flade saa tæt besat med meget forte og overmaade fine Haar, at en Borste eller Strigle dannes; endelig er femte Led beklædt med en stor Mængde kortere og længere Borster, af hvilke de i Enden og paa den bageste Rand ere Saugborster, sjældent med saa fine Saugtænder, at en meget stærk Forstørrelse er nødvendig, for at iagttagte dem. Femte Led har iovrigt den sædvanlige, aldeles rudimentære, lidet bevægelige Klo, som passer i et Indsnit i foregaaende Leds nederste-bageste Vinkel.

Tredie Fodpar har intet Særegent i sin Form, men er af stærk Bygning og noget længer end andet Par; Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $9+3+7+4+6\frac{1}{2}+3$; dets første Led udgjør altsaa henimod $\frac{1}{3}$ af dets Længde, og andet Led har næppe $\frac{1}{3}$ af førstes Længde; tredie Led tykt og plumpet, fortil stærkt udbuet og i Enden uddraget; fjerde Led ligeledes plumpet og fortil udbuet. Kloen tynd, krum, spids. I Enden af første Led og langs bageste Rand af andet, tredie, fjerde og femte Led findes en Deel lange Borster, og første Leds forreste Rand er desuden tæt besat med smaa Torn.

Fjerde Fodpar stemmer saa ganske med tredie i Form og Størrelse, at det ingen særskilt Beskrivelse fordrer.

Femte Fodpar er omtrent af Længde som første og af sædvanlig Form; Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $10+1\frac{1}{2}+3+3+6+3$; første Led eller Laaret er altsaa meget kortere end Fodens halve Længde, men nærer dog næsten $\frac{2}{3}$ af Længden. Stærke Torn af forskjellig Størrelse beklæde næsten hele den forreste Rand af dette Fodpar. Ogsaa den bageste Rand, der er fint saugtandet, er væbnet med smaa Torn, en ved Roden af hver Tand eller fremspringende Vinkel. Andet Led af større Brede end Længde; tredie Led sjældent firkantet, den bageste Rand konvex, den nederste-bageste Vinkel temmelig stærkt forlænget; fjerde Led ligeledes firkantet og med

den bageste Rand noget konver, men Formen mere smal og langstrakt, og den bagste-nederste Vinkel ikke forlænget; femte Led liniedannet, ubetydeligt bojet, tyndt i Forhold til de foregaaende Led, med sex eller syv Tornepar langs den forreste Rand (ligesom fjerde Led har fire Torneknapper paa den forreste Rand). Kloen meget lang, tynd, spids, men kun svagt krummet. Borster paa andet og tredie Led.

Sjette Fodpar er endel længer end femte og af en tyndere Form, men viser iovrigt i Hovedsagen ganske den samme Bygning. Leddernes Længdesforhold: $13+1\frac{1}{2}+4+5+8+3$.

Syvende Fodpar er kortere end sjette, men lidt længer end femte; de Modificationer, det undergaaer, bestaae deri, at Laaret forholdsvis bliver meget større og udgør mere end den halve Længde, hvorimod femte Led og Kloen blive smaa og temmelig svage. Leddernes indbyrdes Længdesforhold omtrent: $14+1\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}+3+4\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}$. Femte Led, som hos forrige Fodpar har mere end Laarpladens halve Længde, indeholdes her omtrent tre Gange i Laarets Længde. Alle Ledene ere tornevæbneede paa den forreste Rand (Kloen undtagen), tredie og fjerde tillige paa den bageste. — De tre sidste Fodpars Klo viser det Mærkelige og Usædvanlige, at den mod Noden har et lille Led eller en Afsats, hvis Bethydning er mig ubekjendt.

Første Epimer er firkantet med afrundede Hjørner, omtrent dobbelt saa høj som bred ($1\frac{1}{2}$ Linie høj, $\frac{1}{2}\frac{3}{4}$ Linie bred); de to følgende Epimerer, som omtrent have lige Storrelse og Form, men ere noget kortere end første (1 Linie høje, $\frac{7}{10}$ Linie brede), have en langstrakt-firkantet Form, og ere næsten tre Gange saa lange som brede. Fjerde Epimer er lidt højere og tillige lidt bredere end de to foregaaende ($1\frac{1}{2}$ Linie høj, $\frac{1}{2}$ Linie bred), sjældt ikke saa bred som første; dens Form er vel langstrakt = firkantet med afrundede Hjørner,

men bliver uregelmæssig derved, at Pladen er krummet lidt tilbage (dens forreste Rand altsaa noget konver, den bageste konkav); men den udmaerket sig ved ganske at savne det dybe Udsnit af den bageste Rand, som ellers karakteriserer denne Epimer. Femte Epimer er lavere end nogen af de foregaaende, men tillige bredere, dens Brede omtrent lig med dens Højde ($\frac{9}{10}$ Linie høj og bred); dens Hjørner afrundede og dens Form altsaa nærmende sig det Kredsdannede; den er af ringere Højde end femte Fodpars første Led eller Laar (de forholde sig indbyrdes omtrent som 7 eller $7\frac{1}{2}$ til 9). Sjette Epimer er lidt mindre end femte, har som denne omtrent lige stor Brede og Højde ($\frac{4}{5}$ Linie i begge Retninger), men Formen er mere firkantet. Syvende Epimer er lidt lavere end sjette, men af samme Brede ($\frac{7}{10}$ Linie høj, $\frac{4}{5}$ Linie bred). Breden er altsaa her større end Høden; Formen noget uregelmæssigt firkantet.

Bagkroppen overgaaer Forkroppen (Hovedet og Brystringene) lidet i Længde. Dens tre første Ringe ere meget store, og overgaae i Længde Forkroppens Ringe; den tredie er den største. De følgende tre Ringe ere derimod som sædvanligt smaa.

De tre Par Svømmefødder ere indbyrdes ligelange, og indeholdes omtrent $3\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden. Nodsykket fort og tykt (dets Længde indeholdes omtrent $2\frac{1}{2}$ Gange i Svømmearernes Længde, naar disses Borster medregnes). Svømmearerne bestaae omtrent af en Snees Led (to og tyrehar jeg tal), og ere besatte med Hjerborster.

De følgende Bugsfødder ere Springfødder; det første (fjerde) Par kun lidt kortere end Svømmefødderne, men Noddeles lidt længer end Springstokkene. Femte Par meget kortere end fjerde; Noddeel og Springstokke indbyrdes omtrent af lige Længde. Det sjette Par Bugsfødder er ganske lidt kortere end femte, og viser samme Ejendommelighed, som hos flere af denne Slægtsarter bemærkes: at det næmlig, foruden at være forsynet med

nogle Torné paa Springredskaberne, ogsaa bærer endel lange Fierborster paa disse. Springstøffene ere desuden her lidt længere end Røddelen.

Halevedhængen et eller den syvende Bugring er en lille, bred Plade, hvilis bageste Rand viser tre smaa Udsnit: et bredere i Midten og et mindre paa hver Side af dette; fra hvert af disse to sidste udgaaer en lille Børste.

Anonyx plautus Kr.

Denne Art, der er opdaget af Kaptajn Holboll i det sydlige Grønland*), hvor den ikke er sonderligt sjælden, synes næppe at overskride en Længde af fem Linier; idetmindste har jeg ikke hidtil set storre Individer.

Farven er hos begge "Kjøn" "smukt rødgul med mørkere Ryg" (Holboll), hvilken Farve dog med Alderen synes at gaae over til lysebrunt**).

Uagtet denne Art har Anonyx-Arternes almindelige Habitus, udmaerket den sig dog ved nogen Tyldighed og selv Plumphed i Formen. For den, der er ret fortrolig med denne Slægts Arter, vil den, uden en dybere Undersøgelse, kunne sjælnes derved, i Forbindelse med de korte Toler, Længden af det første Led i de øverste Toleres Svøbe, Smalheden af fjerde Epimer, Størrelsen af de tre sidste Fodpars Laarplade, Breden af deres tredie og fjerde Led, samt deres Korthed, naar Laarpladen undtages.

De øverste Toler indeholdes hos unge Hunner Caf

*) I sin haandstrevne Beskrivelse af de grønlandske Anonyx-Arter havde Kapt. H. deelt denne Art i tre: An. velatus, An. brevipes og An. ornatus. Efter mine Undersøgelser antager jeg den første for Hunnen i en yngre Alder, den anden for den gamle Hun, den tredie for Hannen.

**) Holboll beskriver næmlig sin An. brevipes som "eensfarvet-lysebrun."

omtrent 3 Liniers Længde) fem Gange i Totallængden, og ere altsaa meget forte. Skafset meget plumpt, kun ganske ubetydeligt kortere end Svøben; dets-første Led dobbelt saa langt som de to følgende tilsammentagne, eller kun ganske lidt mere; de to sidste Led træde altsaa temmelig stærkt frem; det andet omtrent dobbelt saa langt som tredie; iovrigt Beskaffenheden den sædvanlige. Svøben er temmelig stærk, konisk eller syl-dannet, otteleddet, Leddene af større Længde end Brede, undtagen andet og tredie; første Led meget langt, længer end de fire følgende tilsammentagne. Leddene ere alle rigeligen forsynede med Borster i Enden; den ovale Borsteplade eller Strigle paa første Leds, mod Bisvøben vendte, Side er noget utydelig, og synes kun at bestaae af en halv Snees dobbelte Tværækker af Borster. Bisvøben er i Længde lig med Skafsets Grundled, og udgjor omtrent $\frac{2}{3}$ af Svøbens Længde, eller naer forbi Enden af dennes femte Led; den bestaaer af fire liniedannede Led, blandt hvilke det første er længer end de tre øvrige tilsammentagne (altsaa udgjor mere end Bisvøbens halve Længde) og længer end Svøbens første Led. Hos ældre Hunner (af fem Liniers Længde) tiltage disse Folere vel kun ubetydeligt i Forhold til Totallængden, men de faae imidlertid et længere Udfseende, fordi alle Dele blive mere langstrakte og tynde. Skafset udgjor kun omtrent $\frac{2}{3}$ af Svøbens Længde; dets første Led er næsten fire Gange saa langt som de to følgende tilsammen, paa den indre Side uddraget til en Spids, der lægger sig ud langs andet Led. Svøben bestaaer af intil tretten Led, af hvilke det første er længer end de fem følgende tilsammentagne, paa den indre Side forsynet med en tvedeelt Borsteplade, dannet af idetmindste fsorten dobbelte Tværækker. Bisvøben udgjor omtrent $\frac{2}{3}$ af Svøbens Længde, og bestaaer af fem Led, som alle ere meget langstrakt liniedannede, især det første, hvilket naer til Enden af Svøbens andet Led, og over-

gaaer de øvrige tilsammen i Længde. — Hos Hannerne vise sig følgende Forstørreligheder: Folerne indeholdes kun lidt mere end tre Gange i Totallængden, og have altsaa modtaget en betydelig Forøgelse, hvilket dog næsten ene gjælder Svøben, der er dobbelt saa lang som Skafset, og henimod tre Gange saa lang som Bisvøben; paa Grund af Forlængelsen taber Svøben sin koniske Form, og bliver mere traaddannet; den har omtrent 16 Led, der, som sædvanligt, ere forsynede med Sugevedhæng, hvilke dog ere meget smaa. Forvrigt er Forholdet omtrent som hos de gamle Hunner, kun at første Led paa den indre Side omtrent har tyve Tverrcækker af Borster.

De nederste Folere ere hos Hunnerne kun lidt længere end de øverste, følgelig forte, og indeholdes fire Gange eller endog lidt mere i Totallængden. Skafset er hos yngre Hunner kun lidt kortere end Svøben (de forholde sig til hinanden som 7 til 9); hvorimod med Alderen Svøbens Længdeforhold tiltager, uden dog hos noget af mig undersøgt Individ at naae det dobbelte af Skafsets Længde. Det indbyrdes Længdeforhold af Skafsets Led omtrent: 3+4+11+8. Det næstsidste Led er altsaa omtrent $\frac{1}{2}$ Gang længer end det sidste; de enkelte Borster paa disse Leds underste Side temmelig lange. Svøben bestaaer af tretten til atten, temmelig rigeligt med Borster forsynede, Led, af hvilke den første Halvdeel (allerførste Led undtaget) har større Brede end Længde, den sidste Halvdeel derimod meget større Længde end Brede. Hos Hannerne ere de nederste Folere just heller ikke betydeligt længere end de øverste, men indeholdes imidlertid dog kun omtrent $2\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden; Svøben er tre Gange længer end Skafset, og bestaaer af nogle og tyve Led (22 til 23), af hvilke omtrent $\frac{1}{3}$ have større Brede end Længde.

Djinene ere hos Hunnerne „af en levende rødbrun

Farve," hos Hannerne af en "levende lysebrun Farve" (Holsbøll). De ere af Middelstorrelse eller temmelig store, af en meget plump, triangulær, forneden afrundet Form; hos ældre Individer plejer Øjets øverste Deel, eller Triangelens øverste Spids, at boje sig lidt tilbage. Hvad der forresten paafaldende udmærker Øjets Struktur hos denne Art, er Lindernes Størrelse og Tydelighed.

Kindbaffen har en langstrakt og smal Form; dens forreste, indadbojede Deel viser sig, naar den underkastes Presning, i Enden temmelig lige afskaaren, forsynet med en lille, spids Tand yderst og med en endnu mindre, og næppe over Randen fremtrædende, inderst. Mellem denne forreste Ende og Knusetanden ere tre smaa, men temmelig sterke, Borster eller Torne anbragte i en Længderække. Knusetanden stor, uregelmæssigt triangulær, med den forreste-yderste Vinkel naærende Kindbakkens yderste Rand (omtrent midt imellem Palpen og forreste Rand), eller endog fremragende ganske lidt over denne. Bestaffenheden af Knusetandens indvendigt fremspringende Knuseflade har jeg ikke tilstrækkeligt funnet oplyse; dog er den af en meget langstrakt Form, og stribet påtværs ved Tandrækker. Palpen er som sædvanligt lidt længer end Kindbaffen, dens næstsidste Led noget længer end det sidste (Læddenes Længdesforhold omtrent som fem til fire). Den er hæftet temmelig langt tilbage, lige over for Knusefladen, dog foran Midten af Kindbakkens Længde; dens andet Led er paa den indre Side mod Enden væbnet med fsorten eller femten større, næsten torneagtige Borster, og det langstrakt-ovale sidste Led med omtrent en Snes, af hvilke nogle vise Spor til Saugtænder, og de tre eller fire sidste ere endel længere end de øvrige.

Overlæben udmærker sig hos denne Art ved en bred, fort, flad, skold dannet Form.

Underlæben er paa sædvanlig Maade fortil deelt i to Flige, og bagtil forsynet med Horn; men Fligene være foruden et kort Led ogsaa et Par smaa Tænder; uden Præsning vise Fligene sig afrundede, og Hornene ere meget tilspidsede; ved Præsning blive Fligene fortil affstumpede, Hornene afrundede.

Hos det første Par Kjæber har jeg i Enden af Kjæbeplassen iagttaget en halv Snees fint saugtandede Klør, i Enden af Palpen derimod kun fem smaa Tørne eller Tænder og en eller to smaa Borster. Palpens første Led meget kort. Den indre appendikulære Rødpblade er ligeledes usædvanligt kort, tilspidsset, dog i Enden affstumpet, som sædvanligt forsynet med to Kostborster.

Andet Par Kjæber ere ganske af sædvanlig Form; mærkes kan imidlertid, at medens den indre Plades indre Rand er væbnet med Kostborster, er den ydre Plade i Enden væbnet med Saugborster (hvis Tænder dog ere saa fine, at de kun ved en meget stærk Forstørrelse blive tydelige), paa den indre Rand med almindelige Borster.

Kjæbefødderne ere meget store (omtrent lige med $\frac{1}{7}$ af Total længden), især udmarkede ved Palpernes Længde og Styrke. Den ydre større Kjæbepblade, som næppe nærer til Enden af Palpens andet Led, har noget Usædvanligt i Bygningen, idet en halv Snees smaa og kun meget lidet fremragende Knuder vise sig istedetfor Tænder langs den indre Rand, omtrent i lige indbyrdes Afstand. Bag eller nedenfor disse Knuder, hvis sande Bestaffenhed er vanskelig at bestemme, findes krumme Borster eller Tørne (næsten en for hver Knude), hvilke udgaae fra en lille Rødknude, og med deres Spidsen ikke næae Pladens indre Rand. Den lille indre Kjæbepblade, som ikke nærer Midten af den ydre Plades Længde eller Enden af Palpens første Led, er som sædvanligt prismatisk, temmelig plump; i Enden viser den kun nogle meget korte Borster, paa

den indre Rand mod Enden adskillige længere. Palpeus Klo er forsynet med et Par smaa Borster.

Første Fodpar indeholdes over 3 til henimod $3\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden, og er omtrent af sædvanlig Form, næmlig med smal og langstrakt-firkantet Haand eller femte Led, kort Klo v. s. v. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $6+2+2+3+2\frac{1}{2}+1$. Borstebeklædningen temmelig stærk. Femte Leds lidt straat afflaarne nederste Rand samt nederste-bageste Vinkel, hvilke svare mod den krumme Klo, ere tæt væbnede med smaa Saug-tænder eller Torn. Ogsaa Kloen er af særegen Bestaffenhed, paa den bageste Rand i den første Halvdeel væbnet med meget smaa, tætstillede Tænder, paa Midten forsynet med et Par stærke Torn og adskillige stive og temmelig lange Borster.

Andet Fodpar giver først Anledning til den bemærkning, at den rudimentære Klo, skjondt ingenlunde usædvanligt lille for nærværende Slægt, er trykket saa fast op til Haanden, at den meget vanskeligt opdages og undersøges. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $7+3\frac{1}{2}+2\frac{1}{4}+4\frac{1}{2}+2$; første Led stærkt bagudbøjet, næsten vinkeldannet; femte Led temmelig bredt, med den nederste-bageste Vinkel stærkt fremtrædende. Kloens Længde omtrent lig femte Leds halve Brede; dens bageste Rand med et Par utydelige Tænder mod Enden og dens forreste Rand med en krokket Borste nær Noden. Borsterne foran Kloen bagtil saugtandede, med Spor til en gaffelagtig Kloftning i Enden, eller maakee snarere (da deres forreste Green næsten altid savnes aldeles) blot forsynede med en meget tynd, fra den øvrige Borste tydeligt affat Spidse.

Tredie og fjerde Par Fodder ere omtrent af Længde som andet, eller i al Hald kun ganske ubetydeligt kortere, af temmelig langstrakt og tynd Form; indbyrdes af samme Størrelse, Form og Forhold. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $6+2+3\frac{1}{2}+2+3\frac{1}{2}+1\frac{3}{4}$. Borstebeklædningen temmelig rigelig, især paa andet, tredie og fjerde Leds bageste Rand.

Femte Led har derimod en halv Snees tynde Torn*) langs den bageste Rand, samt i Enden en meget fort og plump Torn.

Sjette Fodpar er det korteste, lidt kortere end første, men af en meget plump Bygning, især hvad tredie og fjerde Led angaaer. Leddenes indbyrdes Længdeforhold: $15+2+3+2\frac{1}{2}+4+3$. Laarets bageste Rand er fint krenuleret, den forreste besat med sterke Torn; forneden og fortil er det meget dybt udskaaret (vinkelstformigt), saa at andet og en stor Deel af tredie Led optages i dette Udsnit; andet Led firkantet, af meget større Brede end Længde; tredie Led udmaerket sig ved en overmaade betydelig Brede, der er større eller idetmindste ligesaa stor som Længden; i Enden er det halvmaaneformigt udskaaret og bagtil lidt forlænget til en Vinkel; ogsaa fjerde Led er skiveformigt, fort, bredt, skjondt meget smallere end tredie. De to følgende Led have sædvanlig Form, men ere forholdsvis meget tynde; andet, tredie, fjerde og femte Led ere væbnede med Torn paa den forreste Rand, tildeels ogsaa paa den bageste.

Sjette Fodpar er lidt længer end femte, hvilket især beroer paa en ringe Forlængelse af Laaret, da de øvrige Led derimod omtrent bevare samme Forhold (Leddenes Længdeforhold: $17+2\frac{1}{2}+4+3+5+3$). Laaret er forholdsvis noget smallere og mindre ovalt end hos femte Fodpar; ogsaa er den pladeformige Udvældelse af tredie og fjerde Led forholdsvis lidt mindre betydelig; i den bageste Laarrands Krenulering, i Tornene paa den forreste Rand o. s. v. stemme disse Fodpar iovrigt.

Syvende Fodpar er af samme Længde som sjette, og stemmer for Resten med dette, kun at Laaret forholdsvis er

*) Eller tornagtige Børster, eller børsteagtige Torn. De staar saaledes paa Overgang mellem Torn og Børster, at det bliver vanskeligt, at finde et passende Udtryk for dem.

noget større (baade længer og bredere), og de følgende Led tildeels ganske ubetydeligt kortere (Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $18+1\frac{1}{2}+4+3+3\frac{1}{2}+2$). Tornene, især paa den bagste Mand af tredie Led, ere meget stærkt udviklede*).

Endnu fortjener det at udhæves, at de tre bagste Fodpar hos denne Art udmarke sig ved deres ringe Størrelse, og ere kortere end andet, tredie og fjerde Fodpar.

De tre første Par Epimer er ere, sjældent langstrakte og smalle, dog af sædvanlig Form; fjerde Par er ogsaa meget langstrakt, bagtil kun ubetydeligt indskaaret, og Breden forneden derfor ikke meget større end foroven. Denne Epimers Længde forholder sig til dens største Brede forneden som 7 til 3. Femte Epimer udmærker sig ved en langstrakt Wegform af større Højde end Brede (Breden forholder sig til Højden omtrent som 2 til 3), og ved et temmelig dybt og noget skarpt Indsnit bagtil. Dens Højde er lidt større end Længden af femte Fodpars Laar (Forholdet omtrent som 7 til 6), og den oversgaaer det tillige betydeligt i Brede. Ogsaa sjette Epimer har større Længde end Brede, men en uregelmæssigt firkantet Form. Hos syvende Epimer ere Højde og Brede omtrent lige store, Formen uregelmæssigt firkantet, højere bag end fortil.

Bugpladerne hos Hunnerne ere temmelig sorte, meget smalle, liniedannede, kun med fem til sex Borster i Enden.

Gjællebladene ere store, i Enden affaarne, med en lille fremragende Flig eller Spidse.

Første Par Svømmefodder omtrent af Længde som sjette og syvende Par Brystfodder. Nodstykket indeholdes omtrent $2\frac{1}{2}$ Gange i Svømmeaarerne; disse bestaae kun af tolv til tretten Led.

*) Maaskee er det fjerde Led af de tre sidste Fodpar hos Hannen forholdsvis lidt mindre bredt end hos Hunnen.

Første Par Springfodder har omtrent den halve Længde af første Par Svemmesfodder, og er af sædvanlig Form, dog kun forsynet med faa og smaa Torn; Nodstykket forholder sig til Springstokkene omtrent som 3 til 2. Hos andet Par er Nodstykket omtrent af lige Længde med Springstokkene, eller dog kun højest ubetydeligt længer*); derimod er hos tredie Par Springfodder, som har en særdeles stark Bygning, Nodstykket meget lidt kortere end Springstokkene, og forholder sig til disse omtrent som 6 til 7. Den indre Springstok er lidt kortere end den ydre; begge ere de tilspidsede, den yderste med Spidsen affat fra den øvrige Deel, men ivrigt uden Torn.

Halevedhængen danner en bred, noget oval Plade, som kun i en usædvanligt ringe Grad er kloftet i Enden (omtrent i $\frac{1}{3}$ af Længden). Fligene ere bredt afrundede bagtil, med et lille Udsnit inderst, hvor de stode sammen; fra dette Udsnit udgaae et Par smaa Borster.

Explicatio tabularum.

Tab. VI, Fig. 1.a. *Dulichia spinosissima* Kr. magi itudine aucta; 1,a'. caput a superficie superiori exhibitum. 1a''. ultimus annulus thoracis tresque priores annuli abdominales supra exhibiti.

- 1,b. Flagellum antennarum superiorum; 1,b'. flagellum appendiculare.
- 1,c. Flagellum antennarum inferiorum.
- 1,d. Pes thoracicus primus.
- 1,e. Pes thoracicus secundus.
- 1,f. Pes thoracicus tertius; 1,f'. apex ejusdem pedis.
- 1,g. Pes thoracicus quintus.
- 1,h. Pes abdominalis quartus.

*) Dette synes dog kun at gjælde Hunnerne; hos Hannen har jeg næmlig fundet Nodstykket kortere, forholdende sig til Springstokkene som 2 til 3.

Fig. 2,a. *Leucothoe clypeata* Kr. magnitudine aucta.

- 2,b. Pedes maxillares.
- 2,c. Pes thoracicus primus.
- 2,d. Pes thoracicus secundus.
- 2,e. Pes thoracicus quartus.
- 2,f. Pes thoracicus quintus.

Fig. 3,a. *Leucothoe glacialis* Kr. magnitudine aucta.

- 3,b. Mandibula cum palpo.
- 3,c. Pedes maxillares.
- 3,d. Pes thoracicus primus.

Fig. 3,e. Pes thoracicus secundus.

- 3,f. Flagellum antennarum inferiorum.
- 3,g. Pes abdominalis sextus.

Tab. VII, Fig. 1,a. *Eusirus cuspidatus* Kr., magnitudine auctus.

- 1,b. Pars antennæ superioris (ultimus pedunculi articulus cum flagello appendiculari rudimentari).
- 1,c. Antenna inferior.
- 1,d. Pars pedis thoracici primi.

Fig. 2,a. *Glauconome leucopis* Kr., magnitudine aucta.

- 2,b. Flagellum appendiculare antennæ superioris.
- 2,c. Antenna inferior.
- 2,d. Pes primus thoracicus.
- 2,e. Pes secundus thoracicus.

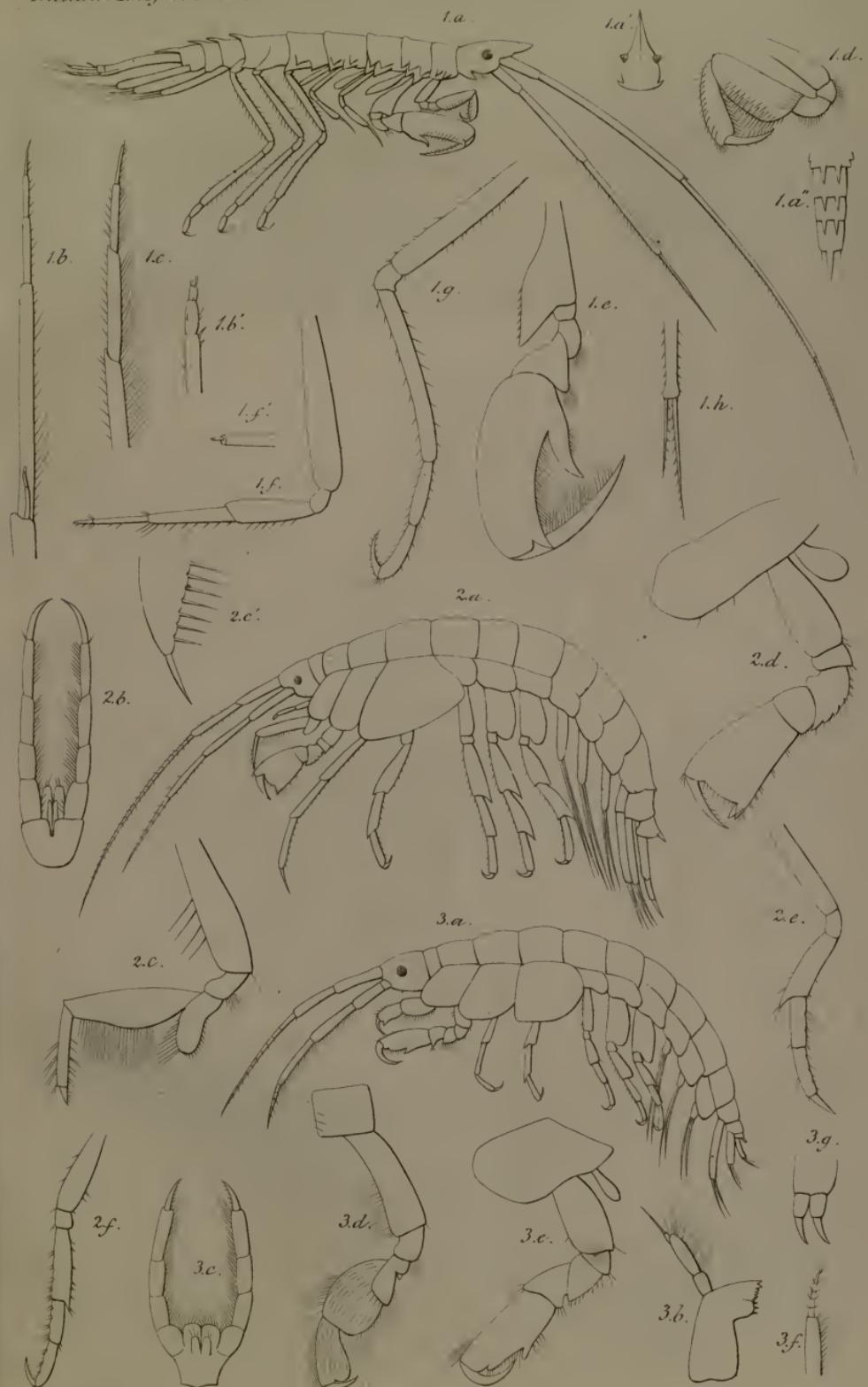
Fig. 3,a. *Stegocephalus inflatus* Kr., magnitudine auctus.

- 3,b. Antenna superior; b'. flagellum hujus antennæ appendiculare.
- 3,c. Pars mandibulæ anterior; c'. palpus mandibulæ.
- 3,d. Maxilla prioris paris.
- 3,e. Maxilla posterior.
- 3,f. Pedes maxillares.
- 3,g. Pes thoracicus primus.

Fig. 4,a. *Siphonoecetes typicus* Kr., magnitudine auctus.

- 4,b. Apex antennæ inferioris.
- 4,c. Pes tertii paris.
- 4,d. Pes quinti paris.
- 4,e. Pes abdominalis primus.
- 4,f. Pes abdominalis quartus.

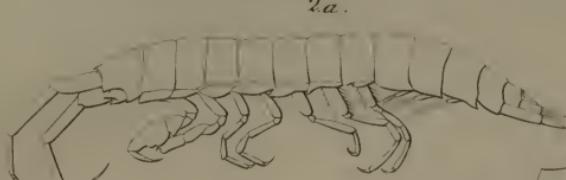

1. *Dulichia spinosissima*. 2. *Leucothoe clypeata*. 3. *Leucoglaealis*. G. Hoffmann sc.

1.b.

2.b.

2.a.

1.d.

2.d.

2.e.

2.c.

3.e.

3.b.

3.c.

4.c.

3.a.

3.e.

3.f.

4.a.

3.d.

3.c'

4.c.

4.d.

4.b.

3.g.

4.f.

1. *Busirus cuspidatus*. 2. *Glauconome leucopus*. 3. *Stegocephalus inflatus*. 4. *Siphonacetes typicus*.